

ЎЗБЕКСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ ЖОҒАРЫ ЖЎНЕ ОРТА
АРНАУЛЫ БІЛІМ МИНИСТРЛІГІ

КАЗАК БАЛАЛАР ҰДЕБИЕТІ

(оёу еолданба)

Білім саласы: 100000 – «Білім»

Оёыту саласы: 140000 – «Оёытушылар дайындау жўне
педагогика пўні»

Бакалавриат ба-ыты: 5141300 – Ана тілі мен Ұдебиеті
(сазае тілі жўне Ұдебиеті)

Ташкент - 2007

Оеу ерралаы еазает балалар Ұдебиеті пҰніне арналған болып, онда балаларға Ұмірді танытарлые адамгершілік, эстетикалые тҰрбие беру, оларды отансйгіштікке тҰрбиелеу, Ұнер-білім йренуге ынтасын арттыру туралы мҰселелерді еарастырады.

Сонымен бірге еазаеты, асын-жазушыларыны, балаларға арнап жазған Ұледері, ертегілері, Ұгімелері тағы басға Ұдеби шыармалары берілген.

Оеу ерралаы жоғары оеу орындарыны, студенттері мен мралімдеріне арналады.

Учебное пособие предназначено для казахской детской литературы, в нїм рассматриваются проблемы о воспитании детей к добролюбию, человечеству, эстетическом воспитании и о защите родины.

А также перечислены сказки, рассказы, стихотворения для детей написанные казахскими поэтами и писателями.

Пособие предназначено для студентов высших учебных заведений и учителям.

In thiz aid for kazakh infant literature is scrutinized the notion of upbringing children and infusion the sense and love towards the Motherland, giving them humonistic and aesthetic upbringing, increasing the interest towards the knowledge.

Here are given the songs, fairy tales, short and other works.

The aid is for students of higher edication and teachers.

жайта баспаға дайындаған: оытушы Бектаев Айтмұрат

Пікір жазғандар:

Е.Абдувалитов

педагогика ғылымдарыны,
кандидаты

Ж.әтегенов

ТОБЖИ аға методисті

Кіріспе

Балалар Ұдебиеті – җазас Ұдебиеті тарихыны! Јскеле! бір саласы. Оны! Јзіндік Јсу, Јркендеу жолдары бар. Бізді! җазас балалар Ұдебиетіміз де сол Јркендеу жолы, я–ни XIX –асырды! екінші жартысынан бастау алды.

Бїгінгі кїнде балалар Ұдебиеті тҰлім-тҰрбие, білім беретін, Јнер йрететін, балаларды отансйгіштікке, мейірімділікке, адамгершілікке, Ұділеттілікке, ейбектенуге шасыратын майызды Јмір осулы–ына айналды.

Бұл осу ыралы җазас балалар Ұдебиетіндегі сол–а алынбай келе жатсан олсылыстарды жетілдіру, оны бір ізге, бір жйеге келтіру маасатын кЈздейді. Бмнда е! алдымен җазас балалар Ұдебиетіні! тарихи җалыптасу, Јркен жайып даму, Јсу жолдарына шолу жасалды. Одан со!, балалар Ұдебиетіні! җамты–ан негізгі тасырыптары мен оны! Ұр кезде шешуші рЈл атсар–ан тҰрбиелік майызы мен кЈркемдік ерекшеліктеріне тосталдым.

Балалар Ұдебиетіні! негізі ауыз Ұдебиетінде. Сондыстан балалар Ұдебиетін сЈз еткенде халыс ауыз Ұдебиетін аттап Јтуге болмайды. ыйткені, халыс ауыз Ұдебиеті балалар Ұдебиетіні! алтын җоры, алтын бесігі.

Јайта баспа–а дайында–ан мына осу ыралында сол XIX –асырды! екінші жартысынан бастап бїгінгі кїнге дейінгі аралыста–ы җазас балалар Ұдебиетіні! орны жайлы сЈз етеді. Балалар Ұдебиетіні! жылдан жыл–а биіктеп, салмастанып, кЈркемделіп келе жатсанын кЈреміз.

Осу ыралы балаларды! белгілі бір іспен –ана айналысуы –ана емес, оларды бмзыс Ұдеттерден састандыру –ана емес, сонымен бірге олар–а таби–атты! берген адамгершілік рух элементтерін, сйіспеншілік сезімін, шексіздікті сезінуін дамытады.

Балалар жазушысы тілге шебер болуы керек. Балаларға арналған шығармаларды тілі алдымен жаз ана тілін жетік білуге, сөздік сөзін байытуға жүйелі тәртіпте енгізуді сөйлеуге, Әсіресе ана тілін сөйлеуге баулитын кәсіпкер еңгел болуға тиіс. Оларға арналған жәелдер ойнасы, жинасты, тілі баланы жаз ойындай мәлдір де тұныс, сызысты да сарапайым болуы шарт.

Балалар Әдебиетінің дамуы жөнінде алғаш Ыбырай Алтынсариннің «жазғх хрестоматиясы» деген Әгімелер жинағын атаймыз. Ал, бертін келе жиырмасыншы ғасырдағы жазғх балалар Әдебиетінің орны туралы Ахмет, Сәкен, Бейімбет, Ілиястардың шығармаларынан жас жспірімдер, жастар туралы жазған еңбектерін атап жүте тиіспіз. Ал, одан кейінгі кезеңде М.әуезов, С.Мәсанов, А.Төмағамбетов, Ә.Тұрманжанов, М.әлімбаев, Б.Сәспабаевтардың есімдерін мен шығармалары жөнінде мәлімет беріледі. Сонымен бірге тәуелсіздік жылдардағы жазғх балалар Әдебиетінің орны туралы пікірлер айтылған.

Осы еңгелына А.Байтұрсыновтың «әдебиет танитғыш», Ш.Ахметовтың «¹/₄жаз балалар Әдебиеті», М.¹/₄араев пен Б.Омарғазинвалардың «¹/₄жаз балалар Әдебиеті» (хрестоматия) атты еңбектерінен материалдар пайдаланылды.

Тұтастай алғанда, жазғх балаларына арналып отырған бұл осы еңгелының мәзмұны мен идеясы олардың белсенділігін арттырып, жаз жмірінің жарғын болашағын танитуга себепкер болады. Оларды белгілі мамандысқа йретіп, еңбексйгіштікке баулиды. Бұл жаз кезінде жас буынды саналы жмір сйруге талпынтады деп ойлаймын.

Ауыз Әдебиеті балалар Әдебиетінің алтын сөз

Тұрмыс-салт жырлары

Бесік жыры

Адам баласы тарихында ауыз Ұдебиетіні алтын еоры – жыр, Жле!ні! бірінші бастамасы «Бесік жыры» болып табылады. «Бесік жырында» еазае еауымыны! бала-а деген е! ізгі сїйіспеншілігі, тілегі, халыеты! шешендігі мен арманы бейнеленген. Оны! сJз жїйесі мен ыр-а-ы, мҰн-ма-ынасы аса мсыпты. Ана сҰбиді тербете отырып «бесік жырын» айтады.

Бесік жырында дїниеге жа!а келген жас нҰрестені! болаша-ын ойлап, еолдан келер мїмкіндіктерін соны! жолына ба-ыштау-а тырысады. Онда ата-аналар баланы! жастайынан кJпшіл, ынтымаешыл, сый-сипат кJрсете білетін Jнегелі азамат болуын кJздеген, баладан адамгершілік еасиетті талап еткен. Бала халыеса Ұр жаеты Jнерімен, білімімен, игілікті ісімен танылса деп арман еткен. Болашаетан кїткен зор їмітке, арман-тілекке, біреуге тҰуелді болмай, ерікті тїрде Jмір сїруге жеткізетін осылар болар ма екен деп, жас басынан баланы! ермла-ына ермйып отыр-ан.

Бесік жыры

ұлди-Ұлди ае бJпем, Ае бесікке жат бJпем. Жылама, бJпем, жылама, Жілік ша-ып берейін. Байееттанны! еуыры-ын Жіпке та-ып бререйін. ұлди-Ұлди ае бJпешім, јозы жїнді кJрпешім. Жмрт сїймесе, сїймесін, әзім сїйген бJпешім.	Айырып еалпае жиысып, Асырып жау-а тиісіп, Батыр болар ма екенсі!? Бармаатары! майысып, Тїрлі ою ойысып, еста болар ма екенсі!?
ұлди-Ұли ае бJпем, Ае бесікке жат бJпем. јонае келсе, еой, бJпем, јой тоетысын сой бJпем, јмйры-ына той бJпем.	Та!дайлары! тасылдап, СJйлегенде сJз бермей, Шешен болар ма екенсі!? Ке! бала-ы! тїрісіп, Ой-а, тау-а жїрісіп, Балуан болар ма екенсі!?
ұлди-Ұлди ае бJпем, Ае бесікке жат бJпем.	јолымыздан іс алып, Мойнымыз-а кїш алып, Баеытымыз-а жан балам, Бізді ба-ар ма екенсі!?

Асты!а терлік салайын, Жылама, балам, жылама.
°сті!е тоғым жабайын.

ТҮрт тiлiк мал туралы Жле!дер

Ерте кезден-ағ езағ халғаны! негiзгi кҮсiбi мал шаруашылы-ына байланысты бол-андыған, балаларын түрт тiлiкпен жҮне шаруашылығ жұмыстарымен таныстыру-а ерекше мҮн берген. Балалар-а арнал-ан түрт тiлiк жайында мынадай Жле!дер бар: «Ма!-ма! басған, ма! басған», «Тiйе-тiйе, тiйелер», «жассырды! еойшы-а айған», «Малды! баласын сiюi» т.б.

Баланы кiшiпейiлдi, рағымшыл, Jзiнен iлкендi сыйлай бiлетiн адамшылы-ы мол етiп тҮрбиелеу iшiн, жас Jспiрiмдердi! кJ!iлiне сонымды болу iшiн мал, жануарлар арасында болатын мейiрiмдiлiктердi де мысал етiп мсын-ан.

Малды! баласын сiюi

жой сiйедi баласын «еойырым» - деп,
Ештеғенi бiлмейтiн «момыным» - деп.
Сиыр сiйедi баласын «торпа-ым» - деп,
жара!-ы-а баспа-ан «еорға-ым» - деп.
Тiйе сiйедi баласын «боташым» - деп,
Жаудыра-ан кJзi!нен «тоташым» - деп.
Ешкi сiйедi баласын «ла-ым» - деп,
«Тастан тасға секiрген шма-ым» - деп.
Жылы сiйедi баласын «емлыным» - деп,
«Тұлпар болып жiгiрер жмлыным» - деп.

Тiйе, тiйе, тiйелер

Тiйе, тiйе, тiйелер,	жойным тойды жемiске,
Тмзы! сайда тiйелер?	Жемiсiмдi жерге бердiм,
Балған тауды! басында,	Жер жусанын бердi.
Балдыр еоян еасында...	Жусанын еой-а бердiм,
Енiп кеттiм егiске, □	жой ма□ан еошасанын бердi...

жассырды! еойшы-а айған сJзi

Бала еойшы,	Тiйелi еойшы,
Алыста ойнап еала еойшы.	Тмр-ан еойшы,
Екi еойшы,	ТJбесiнен мр-ан еойшы,
Ермек еойшы,	агiздi еойшы,

Бір тоқтысын бермек сөйші. Алған сөйші,
Атты сөйші, Жеп болғанда кйрген сөйші.
Ашулы еатты сөйші.

С а н а м а с

Санама с негізінен жас балаға сан йрету ма сатымен шығарылған. Санамастар йрі сан йретеді, йрі діние танытады, йрі баланы, сисынды ойлауы мен математикалы с тірлері кйп, оны, істіне жағадан сосыла береді.

Санау ар сылы бала сан йренумен бірге сол санға аты мйсасған заттарды танып біледі. Ал, сауса с санау ойыны баланы сан йренуге ынталандырады, кйілдендіреді.

Бірінші бала:

- Бірім – бір,
Екім – екі,
шім – йш,
Тйртім – тйрт,
Бесім – бес,
Алтым – алты,
Жетім – жеті,
Сегізім – сегіз,
Тоғызым – тоғыз,
Оным – он,
Он бірім –
Оны тапшы,
Ай кйнім.

Екінші бала:

- Бір дегені, - біреу.
Екі дегені, - егеу.
ш дегені, - йскі.
Тйрт дегені, - тйсек.
Бес дегені, - бесік.
Алты дегені, - асыс.
Жеті дегені, - желке.
Сегіз дегені, - серке.
Тоғыз дегені, - торса.
Он дегені, - ойма с.
Он бір сара жймба с.

йуыр-сұыр, сұырмаш,
Балапанға бидай шаш.
Бас барма с,
Бала, ййрек,
Ортан терек,
Шылдыр шймек,
Кйшкене кйбек.

Сен тйр – сөйі,а бар.

Сен тйр – жылсы,а бар.
Сен тйр – сиыры,а бар.
Сен тйр – тйе,е бар.
Сен тйр – бота,а бар.

Ба са, ба са, бал па с

- Ба са, ба са бал па с,
Басы, неге жал па с?
- Темір телпек кйп киіп,
Басым содан жал па с.

Кйп кйсіліп ййі,де,
Бйтым содан тал та с.
- Кйзі, неге тоста с?
- жарауылды кйп сарап,

- Бұты! неге талтае?

КJзім содан тостае.

Сұрастар мен тапсырмалар

1. Балалар ауыз Ұдебиеті тірлері туралы айт.
2. «Бесік жыры» еалай айтылады?
3. ТJрт тілікке байланысты еандай Jле!дерді білесі!?
4. Берілген Jле!дерді мҰнерлеп оеу жҰне жаттау.
5. Санамастарды! еандай тҰрбиелік мҰні бар?

Масал-мҰтелдер

Маеалдар мен мҰтелдер халые ауыз Ұдебиетінде ерте заманнан келе жатеан Jзіндік ерекшеліктерімен таныл-ан халыеты! асыл ойыны! кJркем жиынты-ы. Тоесан ауыз сJзді! тобыетай тйінін тауып шешетін асыл мұра.

Маеалдар мен мҰтелдерді! ма-ынасы тере!, сJзі ыешам да кJркем, есте саеталу-а икемді де же!іл болатындыстан жҰне басса тҰрбиелеу ісінде ерекше рJл атсаратындыстан балалар Ұдебиетінен ілкен орын алады. Сонымен еатар, балалар-а арнал-ан маеалдар мен мҰтелдерді! ерекшеліктері оны! еұрылысы мен жасалу жолынан емес, мазмұны мен ма-ынасы тҰрбие жұмысына, оеу, а-арту істеріне байланысты болуынан кJрінеді. Масалдар мен мҰтелдер балалар-а тере! ой салумен еатар оларды кJркем жҰне образды сJйлеуге жаттыетырады, сJз байлы-ын дамыта тіседі. Оларды жарсын болашаеа тҰрбиелейді. «КJре-кJре кJсем боласы!, сJйлей-сJйлей шешен боласы!», - деп, е!бектенуді!, талаптануды!, іздік Ұрекетті! ареасында осындай игілікке, ал-а еарай шыреай беруге болатыны оларды! сенімін арттырып, Jздерін ынталандыра, сызыетыра тіседі. Балаларды! кJілін серпілдік, еанттандырып аспандата береді. Осыны! бҰрі – халыеты! бала-а деген ізгі ыеыласынан ту-ан асыл мұра.

Маеалдар мен мҰтелдерді! балалар Ұдебиетінен алатын орны, тере! мазмұны мен тҰрбиелік Ұсері, Jмір оеулы-ындай болатын

идеялые сипаты, Јткір де кЈркем тілі, оны! мейлінше ыешам
солданылатыны Јзіні! оеушысын та!-тамаша етеді.

Маеал-мЎтелдерді! тірлеріне жеке-жеке тоесталып Јтер болсае,
онда оны! тірлі тасырыптарда келетініне куЎ боламыз.

әнер-білім туралы

Оеу – білім бмла-ы,
Білім – Јмір шыра-ы.

Ілім – бмлае,
Білім – шырае.

Оеу – білім азы-ы,
Білім – ырыс еазы-ы.

Оеусыз – білім жое.
Білімсіз – кїні! жое.

Аеыл – тозбайт-ын тон,
Білім – таусылмайтын кен.

әнер – а-ып жатеан бмлае,
Ілім – жанып тмр-ан шырае.

әнерлі Јрге жізеді.
әнерліге Јлім жое.

Оеу – инемен емдые еаз-андай.
әнерліні! Јрісі мзае.

ТЎлім-тЎрбие туралы

ёлы! Јссе, Ілгілімен ауыл бол.
јызы! Јссе, еылыетымен ауыл бол.

Балапан мјада не кЈрсе,
ёшеанда соны іледі.

Ата кЈрген ое жанар,
Ене кЈрген тон пішер.

јара-ай-а еарап тал Јсер,
јатарына еарап бала Јсер.

ёлые болса!, кішік бол.

КЈрмес – тіјені де кЈрмес.

ўке тмрып мл сЈйлегеннен без.
Шеше тмрып, еыз сЈйлегеннен без.

Бар барын жейді,
ёятсыз арын жейді.

Ынтымас-бірлік туралы

Бірлік болмай,
Тірлік болмас.

Бірлігі жое ел тозады.
Бірлігі кїшти ел озады.

ТЈртеу тігел болса,
ТЈбедегі келеді.
Алтау ала болса,
Ауызда-ы кетеді.

БЈлінгенді бЈрі жейді.
КЈп ауыз сЈйлесе,
Бір ауыз жое болады.
Тоз-ан еазды топтан-ан еар-а
жем еылар.

°й іші, а-айын туыс жайында

Ата бала-а сыншы.

Балалы їй базар,

Баласыз Ый мазар.

Туысы жаман,
Ту-анын жамандайды.

Ата!ны! баласы болма,
Адамны! баласы бол.

А-айынды жамандап, Ат болатын тай саяеа Ыйр,
Ту-анды сайдан табарсы!. Адам болатын бала сонаеа Ыйр.

А-айынны! сәдірін жалалы Бала адамны! бауыр еті,
 болса! білерсі!. Бала к!ілді! гілі, к!зді! нұры.

Ата-ананы! сәдірін балалы
 бол-анда білерсі!.

Ананы! сіті – бал,
Баланы! тілі – бал.

ўке Јлсе Јлсін,
ўке!ді кЈрген Јлмесін.

Ата-а бала жеттім десе де,
Батпан ширек тЈмен болады.

Жаеаы Ыке жаман бала-а,
јырые жыл азые.

А-айын тату болса, ат кЈп.
Абысын тату болса, ас кЈп.

Жаеаылые, жамандые, достые, састые туралы

Басы!ды кїн шалса, сашып сұтыла алмайсы!,
Басы!ды бұлт шалса, іздеп таба алмайсы!.

Жаман дос – кЈле!ке. Кїн ортае, ай ортае,
 Жаеаы ортае.

Жаман аттан ая-ым артые,
Жаман жолдастан тая-ым артые.

Жаеаы туса, ел ырысы. Тїйені! Ілкені кЈпіден таяе ежйді.
Жа!быр жауса, жер ырысы.
Досы!ны! кЈзінде бол-анша, Досы кЈптi жау алмайды,
КЈ!ілінде бол. Аеылы кЈптi дау алмайды.

Жаеаы – ай мен кїндей,
ўлемге бірдей.

Тіл Јнері туралы

СЈз асылы – маеал. ңнер алды - езыл тіл.

Сїйре!деген жаман тіл - СЈз сїйектен Јтеді,
Сїйгені!нен айыраp. Таяе еттен Јтеді.

Тіл тас жарады, КЈз жетпеген жерге,

Тас жармаса бас жарады.

СЈз жетеді.

КЈп сЈз кїміс,
Аз сЈз алтын.

Бас кеспек болса да,
Тіл кеспек жоє.

Тоєсан ауыз сЈзді,
Тобыетай тїйіні бар.

СЈз тапеан-а еолєа жоє.

Жаєсы сЈз – жарым ырыс. ятірік сЈз Јрге баспас.

Батырлыє, ерлік туралы

Ел їмітін ел аєтар,
Ер ата-ын ел саєтар.

Ер жїгіт елі їшін туады,
Елі їшін Јледі.

Еменні! иілгені - сын-аны,
Ер жїгітті! екі сЈйлегені – Јлгені.

Жау-а жаны!ды берсе! де,
Сыры!ды берме.

Батыр туса – ел ырысы,
Жа!быр жауса – жер ырысы.

Ерді! ісі кЈліс,
Езді! ісі керіс.

Жїк ауырын нар кЈтереді,
Ел ауырын ер кЈтереді.

Ерді! кЈркі – елімен,
Отан кЈркі - жерімен.

Ат басына кїн туса,
Ауыздыєпен су ішер.
Ер басына кїн туса,
Етігімен су кешер.

Отан їшін отєа тїс, кїймейсі!
Ары! їшін алысса!, Јлмейсі!

Ер бір рет Јледі,
јорєає мы! рет Јледі.

Ерді! сыншысы – ел.

Жұмбаєтар

Халыєтыє шы-армалар ішінде балалар ауыз Ёдебиетінен їлкен орын алатыны – жұмбаєтар.

Жұмбаєтар жЁне оны! шешімі баланы! асыл-ойын дамытады, ойын шыныєтыра тїседі. Ойлау-а, ойла-ан ісіні! їдесінен шы-у-а жаттыєтырады. Жұмбаєтарды! шешімін табу баланы! зейін, ыєыласын арттырады. ўр нЁрсені! себебін іздестіріп табу-а їйретеді. Жұмбаєтар ємпиясы баланы ызыєтырып, Ёсерлендіре тїседі, шешімін айтеызу-а мЁжбїр етеді. Баланы! мшеыр ойын іске, Ёрекетке єарай баулиды. Ой-санасыны! ыызмет етуіне серпін береді. Жұмбаєтар – жас буынны!

асыл-есін дамыту-а, шынығытыра беруге арнал-ан халығы! ойлап таған асыл мұрасы.

Жұмбақтар баланы байға-ыштығ, Ұр нұрсеге зейін сал-ыштығ сабілетке йретумен сатар, ой-еиял-а шоматын, ойландыратын жаға сарай баулиды. Жас буын-а мұны! е! пайдалы жағтары осында.

Жұмбақтарды! айтылуы, сәз ермасы, Ұдемі мйғасы, ермылысы, жинағытылы-ы, аз сәзбен кәп нұрсені еамтитыны да бала-а кәп Ұсер береді. Ойын жинағыты, ығшам айту-а йретеді. Сәзуар, мылжы! болудан пәтуасыздыған аулағтата береді. Жұмбақтар дйние тану жолында баланы ой-а, еиял-а шомдыратын, іске, Ұрекетке баулитын және ой-еиялды! шама-шарғын білдіретін ернды жанр болып есептеледі.

ёзын-мзын, мзын жол,
ёшына жеткен бар ма екен?
Тйбі тере! сара су,
Тйбіне жеткен бар ма екен?
Тйбіне жетіп бұл суды!
жанып ішкен бар ма екен? (Оеу)

Ат басты,
Арғар мйізді,
Бәрі кеуделі,
Бәкен санды.
(Шегіртке)

Бір нұрсе білмегенді білгізеді,
әзі!ді сарап тұрса! кйлізеді.
Жал-анда Ұйғімесі сондай еызығ,
Жаны!ды ты!дай берсе! кйргізеді.
(Кітап)

Жйрсе ізі жоғ,
Сойса саны жоғ.
(жайығ)

жара сиырым сарап тұр,
йзыл сиырым жалап тұр
(жазан мен от)
Белі бйкір, алысса тйкір.
(Мылтығ)

Ағ санды-ым ашылды.
Ішінен жібек шашылды.
(Кйн)
Жер астында жездем аты кйсінейді.
(Тыған)

Жа!ылтпағтар

Халығытығ шы-армалар ішінде баланы дйрыс та айғын сйлеуге йрететін, тйлін дамыту-а жаттығытыратын жанр – бұл жа!ылтпағ.

Жа!ылтпағ кйбінесе мектеп жасына дейінгі балалар мен бастауыш мектеп оғушыларына лайығыты шы-арма. Олай дейтйніміз жеке дыбыстар мен айтылуы еиын кейбір сәздерді дйрыс сйлеуге

Ійрету, ол кІбінесе бала-а -ана тҰн нҰрсе. Балаларды! кІбінесе дұрыс айта алмайтыны, тілі келмейтіні «р» дыбысы. Осы-ан байланысты «р» дыбысын дұрыс айттыру-а ба-ыттал-ан жа-ылтпаш сІздер Іте кІп. Мысалы: «Ай, Тайсарбай, малы!ды жадыра-а жай, Тайсарбай. Ай Тайсарбай дегені! сай Тайсарбай?» деген сІздерді жылдам айтыз-анда, бала жа-ылып «р»-ды! орнына «и» дыбысын еолданып, «Тайсайбай» деп те жібереді. Бұл сонымен еатар сІздерді бұрмалап айтпау Ішін ойын айсын да дҰл сІйлеуге жаттыєтырады. Жа-ылтпаштарды! Ұрбір сІйлемінде баланы! тілі келікіремейтін сол «р» дыбысыны! Ұлденеше рет еайталап келуін де еарастыр-ан.

Жа-ылтпаштарды! еұрылысы жа-ынан ыешамдылы-ы, жаттап айту-а жеііл тиетіні, мйеасымы кїшті, Ұуенді, сазды жҰне мазмұны жа-ынан кїлдіргі болып келетіні балаларды еатты сїйсіндіреді. Бала-а ана тілін Ійретіп, аныє, айсын сІйлеуге жаттыєтыратын балалар фольклоры ішінде жа-ылтпаш Ілкен рІл атеарады.

- ұй, Тайсарбай, Тайсарбай,
 іойны!ды Майсара-ай-а жҰй, Тайсарбай.
- Тайсарбай, Майсарбайлары! толып жатыр.
«ұй, Тайсарбай» дегені! сай Тайсарбай?

- Анау арал сай арал?
- жайы!ды арал, талды арал.
Ішінде бұзаулы ала марал.

- Мынау балсаймає – сай балсаймає?
- Бұл балсаймає – май балсаймає.

Шуаєта-ан ботамды,
Шу-а апарып, шудаладым.
Шудала-ан шабысын,
Су-а салдым,
Судан алдым,
Су-а малдым.

Ауылым жоннан кІшсе,
 сай еұлдилар.
Шымдай шытырмыш,
Ол шытырмышты,
Мен шым – шытырмыштамай,
 Кім шым – шытырмыштайды.

Есет атам ет асатар, ет асатса, екі асатар.

Атам томалама-ан бїркітті - Ай, ай, Айдарбай,

Мен томалама-анда,
Кім тома-алайды?

Иір мййіз сиырды
°йіе айдай бар.

Шйрегей сйігіш пе?
Сйігуір сйігіш пе?

Тар-ыл итім, тал-а орал.

°ш кіші ішік піштім,
Бес кіші ішік піштім,
Неше кіші ішік піштім?

Торта еойдым, орта еойдым,
Орта еойдым жорта еойдым.

йжда-и-а саста-ан сйр балсаймае,
Ол балсаймаеты мен жаламай,
Кім жалайды?
Ол балсаймаеты мен жаламай,
Кім жалайды?

Ае тайла-ымды бййдалайын
десем,
Бййдалай алмадым.
Шудалайын десем,
Шудалай алмадым.

Сйраестар мен тапсырмалар

1. Бала тйрбиелеуде масал-мйтелдердй, еандай тйрбиелік мйні бар?
2. Жймбаестар балалар-а не йшін ййретіледй?
3. Жайылтпаштардй, бала тілін дамытуда рйлі туралы тйсінік бер.
4. йр тйрлі таеырыпта жазыл-ан масал-мйтелдердй жатта жйне оны, мазмйнын ашып бер.
5. Берілген жймбаестар мен жайылтпаштарды жаттау.

Ертегілер

Халыетые ертегілер – ймір шынды-ын баяндайтын фантастикалые негізге ейрыл-ан кйркем шы-арма. Онда ейбекші хылыеты, -асырлар бойы жасап келген ймір тйжйибесі, оны, мйденеті мен салты, йдеті -ырпы, шаруашылые кйсібіні, тйрлері, тіліні, шебер йрнектері еамтыл-ан.

Халые ертегісі йшінде балаларды, сййіп тыйдайтын, оларды, жас ерекшеліктеріне тйн мйралар сондай кйп, халые ертегісі -асырлар бойы балаларды, ысыласын йзіне ызыетыра тартып, жас жанына йсер етіп, кйілді шаттые кйлкіге бйлеп, еуантады.

Хадые ертегісін балаларды, сййіп оситыны, барлые ысыласымен сййсйне тыйдайтыны, оны -асырлар бойы мйраетан мйраееа айтылып, йбден екшеліп, халыеты, даналые, таеыр ой пікірлері жинаеталып, йрі кйркем, йрі жеіл тілмен берілетіндігінде. Бастал-ан жерден-ае

өси-асы ызыыты, мшыр ыялды болып келеді де, баланы! ойын бірден ызыытырып жетектеп Ұкетеді.

Ертек өси-асында-ы Ұр алуан толыс кейіпкерлерді! іс Ұрекеттері, ол кейіпкерлерді! тапырлыс, ерлік, айлакерлік, ісі оына келе беретін асаулыс мінездері балаларды та!-тамаша еалдырып, сійсіндіріп отырады. Ертегілерді! осындай тамаша ерекшеліктері балаларды! эстетикалыс тал-амдарын дамыту-а зор Ұсер етеді.

Ертегілер – хайуанаттар жайлы ертегілер, тұрмыс-салт ертегілер, шыншыл ертегілер, ыял-ажайып ертегілер болып блінеді. Оларды! Жзіндік ерекшеліктері бар. МҰселен, тұрмыс-салт ертегілері халысты! кЈне заманда-ы тұрмысын, Ұдет-тұрпын, салтын баяндаса, шыншыл ертегілері Жкен -асырларда-ы ео-амны!, халысты! Жмірін, тұрмысын шындыс тұр-ыда суреттеген. жаас балалар Ұдебиетінде мына тҰрізді ертегілерді атап Жуге болады: «Аязби», «Ер ТЖстік», «Мақта ызы бен мысыс», «Керемла атты Кендебай», «Тілкі мен тырна», «жабае шал», «өр тоспае», «Тілкі мен бЈдене», «Елеместі! кЈргендері», «Кішік пен мысыс», «АлдаркЈсе мен Шысбермес Шы-айбай» та-ы басаалар.

Елеместі! кЈргендері

Ертеде бір кедейді! Іш баласы болыпты. Ұкесі Жлгесін жетім еал-ан балалары азып-тозып кетеді. Жетім балалар кін кЈру тҰсілдін іздейді. Сонымен балалар бір кіні жол-а шы-ады. Жолда келе жатсаанда оларды! алдынан екі жол кездеседі: біреуі – барса келмес, екіншісі – барса келер. Жетім балаларды! е! кішісіні! аты Елемес екен. А-алары Елеместі барса келмесеке жібереді де, Жздері болса, барса келермен кетеді.

Келе жатсан Елеместі! алдынан бір кЈкжал еассыр кездеседі де, Елемесеке тап береді. Сонде Елемес еассыр-а: «Жегені! ас болсын!» - дейді. жассыр: «О, достым, бұл мені! емла-ыма бірінші тиген жылы сЈз, бұдан бұрын кез келгендер ма-ан жегені! ас болмасындейтін еді де, мен олар-а ерегесіп тезірек Жтіретін едім. Сондыстан бұл жол барса келмес атан-ан. Енді мен сенімен дос боламын да, Жле-Жлгенше са-ан кЈмектесемін», - дейді. сЈйтіп еассыр кетіп еалады. Елемес одан ары жіре береді. Елемес келе жатса, алдынан Ілкен бір еала кЈрінеді. Сол еала-а келіп Елемес ас ішіп, тойынып, адам болады. Бір кіні жер еазып, жұмыс істеп жірген Елеместі! кірегіне бірдеме ілініп шы-ады.

жарса алтын. Алтынды кјрген Елемес одан Ұрғи еазса, ат басындай алтын тағы шығады. Бір кіні Елемес ұйыстап жатса тіс кјреді. Тісінде ағаларының халдері нашар екен. ол тісінен шошып оянады. «Ит тойған жеріне, ер тұрған жеріне» деуші еді. «Осы байлысты жалғыз Жзім кјргенде не болады? Не болса да ағалармен бірге кјрейін», - деп тұра кјшеді. Кјшіп келе жатып, баяғы екі жол айырылатын жерге келгенде, Жзіні ағалары кездеседі. Ағалары Ұбден жідеп, істі-бастары азып-тозып кеткен екен. Елемес ағаларына киім, тамақ беріп Ұбден тойдырады. Бірақ бұл жасаған жақсылығын ағалары білмейді. Олар Елеместі кіндеп, салайда Жлтіруді ойлайды. Кјп кешікпей-ақ олар Елеместі Жлтіреді де, оның мал-мүлкін алып кетеді.

Бір кіні баяғы ессыр келе жатса, алдында бір топ сарға бір сонып, бір ұшып шуылдап жіреді. жасыр «бұл не?»деп, сарға іймелеген жерге келсе, баяғы Жзіні досы Жліп жатыр. Енді не істеу керек? жасырға бір ой тісе кетеді. Ол тез жата салып, жер бауырлап жылжып барып, сарғалардың арасынан патшасын ұстап алады. Барлығы сарға «патшамызды босат» деп шулап, ессырға жалынады. Сонда ессыр сарғаларға: «Егер, сендер адам тірілтетін шлп Ұкелсеңдер, босатамын», - дейді. сарғалар «мағұл» деп сарғасарғи етіп, адам тірілтетін шлп іздеп, жан-жаққа ұшып кетеді. сарғалар жер-күкті соймай сарап, ессыры Жлдім-талдым дегенде бір жерден адам тірілтетін шлпті тауып алып, ессырға алып кеп береді. Шлпті ессыр алғаннан кейін сарғаларға: «Егер осы шлптен адам жазылса, патшаларыңды босатамын, жазылмаса, сәйта іздейсіңдер», - дейді. Шлпті суға салып жұмсартып Елеместі аузына салғанда, Елемес ұшып тірегеледі. Елемес есін жиып, ессырға рақмет айтып, тағы да ағаларын іздеп шығады. Келе жатса, алдынан ауыл кјрінеді. келсе, ағаларының ійі. Елемес келіп ілкен ағасының ійіне кіріп барса, Жзіні Ұйелін кјреді. ұйелі Елеместі кјріп талып салады. Енді Ұрғи сараса, Ұйелінің ірге жағында жатқан ағасын кјреді. Ағасы ұйыстап жатыр екен. Ұзаланып келген Елемес ашуын тоятата алмай ағасын тамағынан ала тіседі де, сылаңдырып Жлтіреді. Енді кіші ағасының ійіне келсе, ағасы сыртта жір екен. Елемес танымаған кісі болып сҰлем береді. Бұл ағасы інісін танымағанмен: «ойға кір» - деп, ійіне апарып Елеместі сыйлайды. Ет жеместен сонапен сйлесіп отырып, елемеске бар сырын айтады. Ол былай дейді: «Бір ініміз бар еді, сол інімді ағам «Жлтірейік» деп соймаған соң, екеуміз Жлтірдік., сол інімді ағамның тілін алып кјмбей кетіп едім, соны енді іздеп, сйегін кјміп келейін деп, басына соятын елпытас жасап отырмын», - дейді. Сонда Елемес кіші ағасына ін таныстырып, Жзіні басынан Жткен халды айтып береді. Слйтіп, ағайынды екеуі татуласып, жылап кјріседі.

Кішік пен мысық

жарны ашқан кішік тауда сағырып жірсе, ессына ессыр жігіріп келіп:

- Ей, кішік, мен сені жеймін! – депті.

- жой, кЈкешім, сой! ўуелі мені той-ыз, сонан со! жерсі!, депті кїшік. жасеыр:

- Жарайды, жарайды! Мені! со!ымнан еалмай ере бер, -депті.

Екеуі бірге келе жатып, бір топ сиырды кЈріпті. жасеыр Јзіні! жолдасына сарап:

- Ма-ан еарашы: кЈздерім, елаетарым, аузым, емйры-ым еандай екен?- депті.

- Сені! екі кЈзі! шоетай жайна-ан, екі емла-ы! жымы-ан, аузы! арандай ашыл-ан, емйры-ы! артеы екі ая-ы!ны! арасына еыстырылып, жас шыбыетай болып майысеан, - депті кїшік.

- Мен не еылар екем, соны еара, - депті де еасеыр шапшып барып, бір бмзауды! тама-ына жабысып, тншыестырып іріп, кїшікті де той-ызады, Јзі де тояды.

- Мен тойдым, сені! еті!ді енді жемеймін. жош бол! – депті де еасеыр желе жортып, кетіп еалыпты.

Кїшік бмзауды! жемтігіні! еасында еалып, їш кїндей тегін етке тойып жатыпты. Аеырында іші пысеан со!, еа!-ып жорту-а шыесеан екен, бір аш мысыеа кез болып, о-ан:

- Ей, мен сені жеймін! - депті.

- жой, кїшеке, сой! ўуелі мені той-ыз, сонан со! жерсі!, - депті мысые.

- Жарайды! Менімен бірге еріп жїр, - депті кїшік.

Біраздан со! бмлар бір топ тїйеге келіпті.

Кїшік:

- Мысые! Ма-ан еарашы: мені! кЈздерім, емлаетарым, аузым, емйры-ым еандай екен? – депті.

- Несін айтасы!?! Сені! кЈзі! бозарып тмр, емлаетары! салпиып тмр, аузы! а!еиып тмр, тілі! салаетап, емйры-ы! салпа!дап тмр, - депті мысые.

Сонда бм-ан кїшік:

- Енді мен не еылар екенмін, кЈр! – депті.

Кїшік жїгіріп барып, бір тїйені! ая-ын тістеймін дегенде, тїйе мрны дЎлдеп трып, басса теуіп еалыпты, кїшік сол арада сеспей еатыпты. Сонда мысые айтыпты:

- ўй, мастаншае! Сен Ўлі!е еарамай, еиын іске еолы!ды созасы!?! Сені! еті!ді енді мен жеймін, - депті.

АлдаркЈсе мен Шыебермес Шы-айбай

Ерте заманда, ешкі емйры-ы келте заманда Шыебермес Шы-айбай дейтін бай болыпты. ТЈрт тїлігі сай болыпты. КЈ!ілі жай болыпты. Шыебермес Шы-айбай їйіне ешкімді еондырмайды екен. Тіпті тастан да еатты сара!, Јзі тойса да, кЈзі тоймайтын адам екен. °йіне кісі келсе, оны! жмбайы:

- Шые, Ўй! – екен. Осыдан жмрт оны Шыебермес Шы-айбай атап кеткен екен.

Шыєбермес Шы-айбайды! атын естімеген ел болмайды екен. Оны! «Шыє, Ұйын» естімеген жан болмайды екен.

жайтсем де, есалай болса да, Шы-айбайдан дҰм татам деген талайларды! тауы ша-ылыпты.

Алдар-ау! Алдарды! алдамайтыны, арбамайтыны жоє деген атає та осы кезде елден-елге жайылады. Ел аузында-ы мҰтелге айналады.

ұй, Алдары! еанша еу болса да, Шыєбермес Шы-айбайды алдай алмас, - дейді жұрт. Осы сJз Алдар-а жетеді. Шыєбермес Шы-айбайды! атын Алдар да есітеді.

«Шыєбермес Шы-айбайды мырза бай етпесем, Алдар деген атым еұрысын», - деп, Алдар аттанды. Шыєбермес Шы-айбайды! елін іздеп, сапар шегеді. Кін-тін жїреді. Аєырында, елден іргесін аулає салып, ен далада жал-ыз Ый еон-ан Шы-айбайды! Ыйіне келеді. «Не істеп отыр екен бұл еу?» - деп атын алысеа тұсап, Jзі білдірмей келіп, жабыетан сы-алайды. Сы-аласа: «Шы-айбай еазы тігіп, бҰйбіше нан илеп, тоєалы бас мҰытып, еызы тырнаны! жїнін жұлып отыр екен».

«Осы татпасам, Алдар атым еұрысын», - деп жылма! етіп, «Кеш жарыє!» - деп кіріп келеді.

Бұлар да жылдам екен, Алдар «кеш...» дегенді айтып бол-анша, еолда-ыларын жасыра-жасыра еойып, Шы-айбай таспаны, бҰйбіше мұшыєты, еызы тігіліп жатєан кJйлекті, тоєалы кJсеуді еолдарына алып, отырыса еалады. Тік білмегенсіп, еолдарында-ы іспен болып отыр-ансып, жайбараєат бола еалады.

«ұй, Ұбден-ає Ұкіленіп алған екенсі!дер, мыз-ымас еу екенсі!дер» - дейді Алдар ішінен. Амандасєансып, еол алысеансып, бай-а сJйкене барып, тJр алдына барып отырып алады.

«ұй, кJсе екенсі!: жұртты еұртеан еу ма екенсі! Жїрісі! жылма! екен: жыры!ды бол-ан сұм ба екенсі! ју болса! да, сұм болса! да менен дҰм тата алмайсы!», - дейді бай ішінен.

- жайда жїрген сұмсы!? жайда барасы!? Не естіген-білгені! бар? – дейді бай Алдар-а. Алдар кJтеріле тісіп, кїлімдеп, желдірте жJнеледі.

- КJрген-білгенім кJп. Жолда келе жатып, Ылкен сары жылан кJрдім. Жуанды-ы тап Jзі!ні! астында-ы еазыдай.

Артыє еып асырмай,

Шын айтеанды жасырмай:

Таспен мұрып жібердім,

Кї! астында-ы басындай.

Былш етіп иленіп,

БҰйбіше астында-ы нанындай,

өтірік болса, саєал жұлынсын,

јыз астында-ы тырнадай,

БҰрінде осыны! кJріп келдім.

Асы!ды асшы мұламай. –

дейді. Осыны айтеаннан кейін бай:

- Шоє тіссін тілі!е! – деп астында-ы еазысын лаєтырып тастайды.

- Тілі! кесілсін! – деп, бҰйбіше астындағы нанын лақтырады.

- Жағы! сарыссын! – деп, тосал басты лақтырады.

- Іші! толсын! – деп, сыз тырнаны лақтырады.

- жазанды аса бер , бҰйбіше, - дейді бай «амал сайсы» деген пішінмен. БҰйбіше сазанға ас салады да:

- Піс сазаным бес ай! – десе,

- Отырайын он ай! – деп Алдар етігін шешіп тастайды да:

- Кертағыны! терісін келер жылы киермін, - деп тҰрге орнығып отырады. жазан тінімен сайнайды, бірақ тісірілмейді. Алдар да отырады. «Мынау кҰпір сашан жатады?» - деп, Ін жоғ сасарып бай да отырады. Асырында мйсыдан шаршап шыдай алмай:

- ұй, кемпір, тҰсек сал – дейді. БҰйбішесі тҰсек салады. Ұй іші мйыстаған кезде, Алдар орнынан тұрып, сазандағы етті сізіп алып, оны! орнына туласты турап салып сояды. Бір уақытта бай тұрып, бҰйбішесін оятады.

- Мына ит мйыстады білем. Тісір асыды тез. Уақытымен асымызды жегізбеді-ау, ит! – деп сыбыр етті. БҰйбіше сарағыда асты тісіреді. Бай пышақты солға алып жіберіп:

- Жат, жігітім, жат. Сазайы! осы! – деп аузына бір кесегін асап жіберсе, тісі Ітпейді. Олай еидалайды, бұлай еидалайды, - болмайды.

- Етіге не болып кеткен, І!кей шандыр! - деп Ұйеліне мрысады. Тііліп салып май сұрайды. Асыры, Алдардан келгенін біліп, амалсыз аштан-аш жатады. Тајерте! Шығайбай жолға шығама болып, бҰйбішесіне сонама кҰрсетпей маған нан беріп жібер, - дейді. Ұйелі жерошаға пісіп жатқан нанды оттан ала салып, байды! сойнына тыға сояды. Мұны кҰре сала, Алдар жігіріп шығады.

- Е, байеке! Енді бұдан былай жолығамыз ба жоғ па? Астың рет сазам дҰстірімен достарша кҰрісіп айырылысайың, - деп бара сала Байды ершағтайды. Оттан жаға шығған нан байды! кеудесін кйдіріп кетеді.

- Ау, жарайды, енді! – деген сайын саттырама ыса тіседі.

- Ау, мына ит жегірді ит жесін, мҰ! – деп сойнынан нанды лақтырып тастайды.

- Е, байеке, ит жегенше мен жейін, - деп Алдеке! барып нанды солына алады. Бай жолға аш кетеді. Бай екінші кіні тағы жолға шығарда бҰйбішесіне бір торсық айран еңіңызып, оны кҰрсетпей ішінен байлап алады. Бай енді шығуға ығайланғанда Алдар:

- Байеке, мен сіз келгенше жіретін шығармын, амандасып салайың. – дейді де, ершағтаса амандасқан болып, торсықты! тұсынан ысады. Торсықтағы айран тҰгіліп, Шығайбайды! мазасын кетіреді. Торсықты амалсыздан Алдарға беріп, Шығайбай бұл жолы да аш кетеді. КҰседен еңтыла алмаған соғ, бай кҰсені! атын сойып алмама болады. Алдар байды! мұнысын тағы естіп сойып, атына барды. Атыны! сасында байды! да аты тұр екен. ғз атыны! мағдайындағы сасасы болмаса, екеуіні! ешбір айырмашылығы жоғ

екен. «Маған ойлайтыны еастың болса, Жіме тисін» - деп, Жз атыны! еасеасына сиырды! шикі сиын жағып, жоғалтады да, бай атыны! басына бор жағып, еасеа ат еылып еояды. СЖйтеді де, орнына келіп жатып, ұйыстап салады.

Алғашғы кінгі етті жеп еойған да Алдар екенін біледі. Бай ішінен: «Тұра тұр, балам» - деп Алдарға ыза болып жіреді. Алдар ұйыстады-ау деген кезде сыртеа шығып, Алдарды! атын жарып тастайды.

- Міне, жігітім, сазайы! - деп Жзіні! істеген ісіне кЖілі тойып еуанып, тЖсегіне келіп жатып, ұйысыға кетеді.

Тағерте! бай орнынан тұрып. Алдарға:

- Мына кемпір еасеа ат Жліп жатыр дейді. Сені! аты! болу керек, жарылып еалған,- дейді. Сорлы, аты!ды баспай, еазан бағып жірген не еылған адамсы!- деп еаре- еаре кїледі. Алдар тұрып:

- жандай еасеа екен? Бое еасеа болса менікі, бор еасеа болса сенікі болар, - дейді. Бай сонда емдайды! мұғаны білді де, орнынан тұра жігірді. Жїгіріп барса, айтеанындай Жліп жатқан байды! бор еасеасы екен. Бай кїйіп, кетіп, Алдарға келіп:

- Жоғалт еара!ды, сұм. Мен сені енді кЖрмеймін, -деп шығып кетеді. Сыртеа шығысымен Ұйеіне:

- Мына итті тез жЖнелт! – дейді.

Бай анадай жерге шыған кезде Алдар жағындап барып:

- Етігім жыртылып, шылғауым шығып жір. Бізі!ді беріп кет, - дейді. Байды! бергісі келмейді. Алдар жабысып жібермейді. Ағыры болмаған со!:

- ұ, алса! алшы, ант мұған. Ал да еара!ды жоғалт, кЖпір, - дейді.

Алдар алғысын жаудыртып, кїліп еала береді. Бай кетісімен Алдар оны! бҰйбішесіне жігіріп келіп:

- Ал, еызы!ыз Бізбикені киіндірі!із, - дейді.

- Е, не ішін?

- Баймен келістім, мен еызы!ызды алып кететін болдым.

- Жоғал Ұрі, сұм. Саған еыз беретін бе еді бай, - дейді.

- ұйтпесе, Жз емлағы!мен естіп еал, - деп сыртеа шығып, кЖп жер мзап кеткен байға:

- БҰйбіше бізді бермей жатыр, - дейді.

Сұрастар мен тапсырмалар

1. Ертегілер туралы тісінік бер.
2. Ертегілерден бала еандай Ұсер алады?
3. «Елеместі! кЖргендері» еандай тасырыпта жазылған ертегі?
4. «Алдар кЖсе мен Шығбермес Шығайбай», «Кїшік пен мысығ» атты туындыларды осы жҰне оны баяндап бер.

Шешендік сЖз бен батырлар жыры Жиренше шешен

- ятірік пен шынны! арасы еанша? – деп сұрапты бір жиында отырып ЖҰнібек хан Жиреншеден.

- ятірік пен шынны! арасы тҰрт-ае елі.

- жалайша?

- жұласпен естіген Ұтірік, кҰзбен кҰрген шын. Ал ерлае пен кҰзді! арасын Ұзі!із Ұлшеп кҰрі!із.

КҰшерімді жел, сонарымды сай біледі.

Жиренше шешен ЖҰнібек ханмен жолаушылап келе жатады. жатты жел тұрады. Ебелек еа!баастап, домалайды. Хан Жиреншені сынамае болып:

- Жиренше, ана ебелек еайда кетіп барады екен, сұрап білші, - дейді.

- Жиренше атыны! басын бұрып, домалап бара жатсан ебелекке біраз сарап тұрды да, хан-а келіп:

- Хан, ебелекпен сҰйлестім, - дейді.

- ИҰ, не дейді?

- КҰшерімді жел біледі, сонарымды сай біледі, - дейді.

ТҰле би

Кедейлік неден? – деп сұрапты біреу ТҰле биден.

- Кедейлі Ұш а-айынды: оны! тұ!-ышы – кежірлік, ортаншысы – еріншектік, кенжесі - мұеышылдые. Осы Ұшеуін бойына Ұйір еылма-ан адам кедей болмайды, - деп жауап беріпті.

Мен де кісі, сен де кісі

ТҰле биді! бір ердаасы:

- Мен де кісімін -ой! – деп бимен жол-а таласып болмапты.

Сонда ТҰле би:

- ұшейінде сен де кісі, мен де кісі. Екі дауда сен еай кісі, мен еай кісі? – депті.

Батырлар жыры

Ертегілер, Ұле!дер, маеалдар мен мҰтелдерден басаа, халые шы-армаларында ерлік істерді дҰріптейтін эпос немесе батырлар жырлары бар. Халыеые шы-армаларды! е! кҰлемдісі, е! кҰбі, мазмұны мол мзае жырланатыны – осы батырлар жыры.

Батырлар жыры – ауыз Ұдебиеті шы-армаларыны! ішіндегі е! асыл, кҰлемді мұраларыны! бірі. Батырлар жырыны! оеи-асы еызые, мазмұны тере!, тілі кҰркем, Ұсерлі келеді, онда-ы кейіпкерлер еайтпас

ер, жауына мейлінше сатал, Із еліне мейірімді, ар-намысқа берік, ұстамды, Інегелі ісі бар адамдар ретінде суреттеледі. Сондықтан батырлық жырларды балалар да аса сәдірлеп сүйсініп оқиды.

Балаларды оқуына лайықталған эпостық жырлар басаушы-армалар сияқты жастарды батылдығы, ерлік іске, табандылығы, Ұділеттілікке, асылды және парасаттылығы тәрбиелейді. Осыларға сүйене отырып «Ақ сауытты Алпамыс батыр» жырының ерлікке, еңбекке баулитын ізінділерін балаларға ұсынылып отыр.

Ақ сауытты Алпамыс батыр жыры

Бұрынғы Іткен заманда,
Жиделі Байсын жерінде,
жұрат деген елінде
Байбұрі деген бай шықты.
Соншама бай болса да,
Жоқ еді оның баласы...
Сексенге жасы тоғанда,
Кетем деп байың арманда,
жайылы боп қамықты
Перзентсіз болып қалғанға...

Байбұрі балаға зар болып жіргенде, жұбайы Аналық еңсеге кетереді.

Тоғыз ай, он күн біткенсің,
Туатын мезгіл жеткенсің,
Бұйың бір күн толғапты.
Арыстай сылып ұл тапты.
жуанып бай-ұс күңілі,
Болмай дей ұзақ Імірі,
Анаған берді бір атты,
Мынаған берді бір атты.
Арт жағы сызық той болып,
Сой-ызды тоған еңр атты,
Екі жылы Іткесін,
өшінші жылы жеткесін,
Ай мен күндей сыз тапты...

Байбұрі мен аналық ұлды, атын Алпамыс, сызды, атын жарлы-аш деп қояды. Алпамыс күшті болып өседі. Алпамыс келе жатып, Ірмек еңрып отырған бір кемпірдің асында ұйытап жатқан баланы күріп: «Ей, бала, тұр ойнаймыз»-деп тіртіп қалса, бала оны кетере алмай, талып қалады. Сонда кемпірдің Ірмегінен тірегеп, Алпамысқа – қарап айған сөзі еді:

«Қалада мен отырмын еңрып Ірмек,

Жал-ңызды еасымда-ы еылып Јрмек.
Баламды жал-ыз мені! талдыр-анша,
Алсайшы Гулбаршынды, еу жігірмек.
Бекерге жұрт баласын мрып жірсі!
Сарыбай еызын бермей кетті еашып,
Несіне ойын ойнап, кїліп жірсі!?»
Есіткесін бұл сЈзді,
Алпамыс берен тұрады.
Смїсардай мойын бұрады:
«Тїсінбедім шешежан,
јайтадан айт деп» - смұрады.
Сонда кемпір сЈйледі:
«Атадан жал-ыз тұ-ансы!,
Тұ-аннан белі! бұ-ансы!...
Шекті деген елінде
Сарыбай деген бай еді.
Жал-аз еызы Гулбаршын
Он бесте тұ-ан ай еді.
Жасы!нан са-ан айттыр-ан
Гулбаршын смлу жар еді.
Сарыбай бір кїн ойлады,
Ал-ыр емстай бойлады:
«Жал-ыз еызым бермеймін
Артынан бала тумады.
Алпамыс еыран Јледі,
Артында жоє кЈмегі.
Алпамыс батыр Јлгесін
јұл-а еызым тиеді.
јұл-а еызым тигесін
јандай еорлыє кЈреді?»
Осыны ойлап Сарыбай,
БЈліне кЈшіп жЈнеді.
Кїші! болса барса!шы,
Гулбаршынды алса!шы!
Намысы!ды ойламай,
јай жерден кїлкі! келеді?»

Шмбар ат

Есіткен со! бұл сЈзді
Алпамыс батыр еамыеты.
Жаман екен жал-ыздыє,
Інісі жоє боп торыеты.
Ор текедей секіріп,
Жал-ызбын деп Јкірді.
Аузын ашып келді де,

Жиддырыепен бір ұрып,
жырығ кез болат сандықты,
Саймандарын сайланып,
Алтыннан кемер байланып,
Жылыға сарай жөнелді.
Мінейін деп тұлпарды.
өстап алмай ешбірін,
Баланың келілі торықты.
өстіп жылап тұрғанда,
Ошағтай бар бауыры,
Тартылып салған бауыры,
Жал-өңірыетан дымы жоғ,
Шабатқын келі жоғ,
Заты арығ демесе,
Сұлутыетан міні жоғ.
жұнан тісін тастаған,
Шұбар дөнен жолықты.
өстай алмай ешбірін,
Ер Алпамыс жылады.
жайымен келін бұлады,
Баяғы келген Байшұбар,
Мені ұста деген жануар,
Келдене тартып тұрады.
Мінбеймін деп Алпамыс,
Жігенмен басқа ұрады,
Жігенге деп басымды,
Жігенге мойнын бұрады.
Ашуланып Алпамыс,
Жігенімен басқа ұрады.
Елемеді оны да,
жарсы алдынан тағ тұрды.
Ашуланып Алпамыс,
өңірыетан алып лақтырды.
Жығылмады онымен,
Тағыр жерге тағ тұрды.
Сол уақытта Алпамыс,
жарадан шыққан тәре еді,
Не салсаңыз да келмеді.
Шұбар атты абайлап,
Асылмен ойлап біледі.
өстайын деп жағындап,
жасына таман келеді,
Мойынсұнып жануар,
Жігенге басын береді.
Сол уақытта Шұбар ат

ТҮрт аяғы тең болат.
Дүшпан ұстап алар деп,
Әкіммен еңіріс салар деп,
Жасырып бойын жігі еді.
Жігендеп басын алағанда,
Өстіне ер салғанда,
Сегіз жасар ат болды.
Дүнен бесті бір еді.
Арса басын сипалап,
Шұбарды бала ұстады.
Ашуы жаман ыстады,
Өйіне де келмеді,
Мен кетемін демеді,
Жалғыз бауыры жарлығаш,
Кетерін де білмеді.
Саймандарын сайланып,
Алтыннан кемер байланып,
Абжыландай толғанып,
Ұзыл найза солға алып,
Шұбарға сарғып мінеді,
Ұдайдан медет тіледі.
Жарғып мініп жас бала,
Ашуы кернеп жінеді.
Тұлпар тартып келеді
Ауыздымен алысып,
Еңсеген емен жарысып,
Кей жерде бала шоғытып,
Кей жерде басын тігеді.
Бір кін шапса Шұбар ат,
Бір айлығ жер алып береді.
Осыменнен ұдайы
Он екі кін жіреді.
Айналдырып санаса,
Он екі айлығ жер екен.
Бет алдында тіге бар
Тігеге шыға келеді.
Олай-былай сарады,
Сұңғардай кін сарады,
Жарай-сарай баланы,
Екі кін талады.
Астындағы шұбар ат
Сімідей болып жарады.

Сұрастар мен тапсырмалар

1.Шешендік сөздерді, қандай тұлғиелік мұні бар?

2. Батырлар жырыны! сандай тўрбиелік мўні бар?
3. Батырлар жырынан ізінділер оёу жўне оларды жаттау.
4. Балаларды ерлікке, батылдыёа тўрбиелеуде батырларды! ерлігін дўріптейтін тмстарын жырлардан тауып оларға талдау жаса!дар.

Тест сұрағтары

1. «Бесік жырында» сазас сауумыны! балаға деген сандай сасиеттер бейнелеген?
 - А) Халыеты! арманы, шындыеты а!сау
 - В) Халыеты! ўдеті, салты, дўстірі, мрыпы
 - С) Бала Јсіруде, тўрбиелеуде халыё Јзінде бар барлыё асыл сЈз, даналыё ойлары
 - Д) Е! ізгі сїспеншілігі, тілегі, халыеты! шешендігі мен арманы, эстетикалыё идеялы
2. Мағалды толтыр.
Ата – балаға ...
 - А) амғоршы
 - В) лгі
 - С) сыншы
 - Д) жолаушы
3. Ма!-ма! басған ма! басған,
Бмйдаларын ша! басған.
Алабота теріскен.
Тілін тікен теспеген
Мрындығы келіскен,
«ШҰк» дегенде «бығ» - деген
Шешіп ғйін жҰктеген – Бұл не?
 - А) жылғы
 - В) Ұгіз
 - С) ғой
 - Д) тҰйе
4. «¹/₄ырығ ғырығтығ, сырығғырығтығ» деген жа!ылтпашта ғайсы іріпті дмыс айтуды кҰздеп тмр?
 - А) р
 - В) ғ
 - С) ы
 - Д) с
5. Бір кҰні кҰн шығған со!, та!да тмрып,
Ойыншығ резинка шарға мініп,
ЖҰнелдім ғуып екі жер серігін,
Деем алдым Ай ғасында жолда отырып - ғандай туынды?
 - А) Ұтірік Ұле!
 - В) жмббағ
 - С) бесік жыры

- Д) ертегі
6. Таңдайлары тағылдап,
Сөйлегенде сөз бермей,
Шешен болар ма екенсі? – деген елді жолдары балаларға арналған жырды қайсы бірінде айтылады?
- А) тұсау кесу
В) жар-жар
С) бесік жыры
Д) жұмбақ
7. Мағалды толтыр.
Білім - қымбат, білу -
- А) арзан
В) тегін
С) қиын
Д) оңай
8. Жұмбақтың шешімін тап.
«Айналада ағ отау, аузы-мұрны жоғ отау»
- А) сағырауыла
В) жұмыртқа
С) тәбешік
Д) киіз тый
9. «Жұмбақ - оқушы балалар мен жастарға білім берерлік тәрбиелік мінсі бар қмралды бірі» - деп айтқан ғалым.
- А) М.-абдуллин
В) М.Фуезов
С) А.Байтұрсынов
Д) Ы.Адтынсарин
10. «Боз інген» ертегісі ертегілерді қай тіріне жатады?
- А) жиял-ғажайып ертегісі
В) Хайуанаттар туралы ертегісі
С) Шыншыл ертегісі
Д) Тұрмыс-салт ертегісі

**ХІХ ғасырды екінші жартысындағы сазас
балалар Ұдебиетіні дамуы
Махамбет ғтемісұлы
(1804 - 1846)**

жазас балалар Ұдебиетінен орын алған асындарды бірі –
Махамбет ғтемісұлы.

Махамбет әтемісұлы езіргі Орал облысы, Жаныбек ауданы, Нарындағы Бекетай ермында туған. Махамбет бала кезінен бастап-ақ Жәлі айтып, ел ішіне Жіні, дарынды ағынды Ерментаныла бастайды. Бала кезінде Махамбет Ждігінен оғып, сауатын ашып, ескіше хат таниды. Жас Махамбетті, атағына, ағынды шешендігіне езыған ЖҰгір хан Махамбетті Жіні, абырой-атағын мәстейтын, мҰртебесін арттырып, дағын ктеретін сарай ағыны етіп алғысы келеді. Бірақ ЖҰгір ханны, ол ойы орындалмайды. Бір беткей, Ер мінез, Ұділет пен еркіндікке талпынған жас ағын ЖҰгір ханны, жауызды Ұрекеттерін халы алдында Ұшкерелеп отырады.

Махамбетті, «ЖҰгір ханға айған», «Ереуіл аға ер салмай», «Тарланым», «Махамбетті, Байма-амбет сұлтанға айған», «Ерлерді, ісі бітер ме?», «жызғыш ер», «Толарсаған саз кешіп», «Айныман» деген Жәлідері балаларды, ойына еозғау салатын, о, мен солын танытатын, ктері, кілмен айтуға арналады. Мңымен еатар балаларды, жаттап айтуына жеіл, орамы кішті, Ұсерлі сздер мен жанды теулер бар. әліні, ерғылысы Жлшемі шағын, еығалығы жағынан да балалар ішін ұтымды.

Махамбет Жәлідеріні, балалар Ұдебиетіне жағын, ұғымына жеіл тиетін бір ерекшелігі – онда аллитерация мен ассонастарды, жиі кездесуі деп ойлаймыз. Ұйткені еайталап айтылған сз кілге еандай еонымды болса, сз басындағы жеке дыбыстарды, еайталанып айтылуы да балаларға сондай Ұсер етеді. Бір дыбысты, еселеп, еайталап айтылуы сол сздерге істеме кішейткіш ұым да береді.

Махамбет Жәлідері балалар ойына еозғау салып, оны, Жз басына тіскен еуын-сіргін, азапты кісі ұғымына дҰл тиетін екінші бір жҰндіктер ортасында болатын еоиға салыстыра суреттеу ағылы крсетуінде дейміз. Осуға да, тісінуге де, жаттауға да сондайлы еикемді жазылған. ТҰрбиелік мағызымен еатар балалар Ұдебиеті мұрасына енетін Махамбет шығармаларындағы басты-басты

ерекшеліктері бар. Бұл Жледер арсылы Ілкендер мен кішілерге бірдей
сызмет ететін балалар Ұдебиетіні! ал-ашсы даму, Јркендеу, Јсу
кезе!деріні! сандай дҰрежеде бол-анын айсын кЈруге болады.

Ереуіл атса ер салмай

Ереуіл атса ер салмай,	Ашаршылыс, шЈл кЈрмей,
Егеулі найза сол-а алмай,	әзегі толып ет жемей,
Е!ку-е!ку жер шалмай,	Ер тЈсектен безінбей,
јо!ыр салсын тЈске алмай,	ёлы тіске мрынбай,
Тебінгі терге шірімей,	Тін сатып жіріп, тіс еашпай,
Терлігі майдай ерімей,	Тебінгі теріс та-ынбай,
Алты малта ас болмай,	Темір еазыс жастанбай,
әзі!нен ту-ан жас бала,	ју тола-ай бастанбай?
Сағалы шы-ып жат болмай,	Ерлерді! ісі бітер ме?
Ат Істінде кін кЈрмей,	

¼ыз-ыш 0мс

Ау, 0ыз-ыш 0мс, 0ыз-ыш 0мс,	Аспандап мш0ан 0ыз-ыш 0мс
¼анаты! 0атты, мойны! бос.	Сені кЕлден айыр-ан-
Исатайдан айрылып,	Лашын 0мсты! тепкіні.
Жал-ызды0пен болдым дос.	Мені елден айыр-ан-
Ау, 0ыз-ыш 0мс, 0ыз-ыш 0мс,	Хан ЖҰ!гірді! екпіні.
Ел 0оры-ан мен едім,	Айтып-айтпай немене?
Мен де айрылдым елімнен,	¼мсалы0пен Етті -ой

КЕл 0оры-ан сен еді!,	Махамбетті! кЕп к-ні !!!
Сен де айрылды! кЕлі!ненорпн	

Ба-аналы Терек

Орай да, борай еар жауса,	јара-ай-а еарсы бмтае біткенше,
јалы!-а боран борар ма?!	Еменге иір бмтае бітсейші!
јаптай соесан боранда	јыран-а тм-ыр еылар-а,
јаптама киген то!ар ма?	Ханнан еырыс ту-анша,
Туырлыссыз тмл йге,	јарадан бір-ае тусайшы,
Ту байласа! тмрар ма?	Халыеты! кегін еусайшы,
Ба-аналы терек жарылса,	Артымыздан біздерді!,
Баеыраш жаман болар ма?	Аеырып те!дік смрар-а.

Смрастар мен тапсырмалар

1. Махамбет әтемісмлы!ы! сандай Жле!дері бар?
2. Махамбет Жле!деріні! сандай тҰрбиелік мҰні бар?
3. «Ереуіл атса ер салмай», «јыз-ыш емс» атты Жле!дерін мҰнерлеп осып, жатеа айту.
4. Махамбетті! Жле!дерінен ассонанс пен аллитерация-а мысалдар келтір.

Дулат Бабатайұлы **(1802 - 1871)**

жазае Ұдебиеті тарихыны! кјрнекті тұлаларыны! бірі – Дулат Бабатайұлы.

Ол 1802 жылы еазіргі Шығыс жазаестан облысыны! Аякјз ауданында туған. Ауыл молдасынан оғып, мұсылманша сауат ашады. Алайда, ағындые Јнерді ерекше еастерлеген аймақта Јмір сјрген, кјне ағын, жыраулар мұрасынан, ескі тарихи ағыздар мен эпикалые жырлардан нұр алып Јскен Дулат Јз заманындағы е! білімді адамдарды! бірі болды. ынер жолына ерте тјскен Дулат ХІХ ғасырды! орта шенінде Сарыарқадағы е! атағы ағындарды! санатына еосылады.

Дулат Јз Јмір сјрген уағыт ахуал-жайын еаз-еалпында жырлаған, оған Јзіні! азаматтые ой-пікірін батыл білдірген кјрескер ағын болды. Оны! Јле!деріні! ішінде мзае арнау Јле!дер, насыл-Јсиеттер ретінде айтылатын дидактикалые жырлар, ертегі-ағыздар сюжетіне жазылған толғаулар, мысал сјздер жўне тағы басыалары бар. Шығармаларыны! идеялые мазмұны да Ұр алуан. Олар негізінен еазае еоғамындағы белгілі бір кезеңні! тарихи шындыстарын сјз етеді.

Жастарды ерлікке, отансјйгіштікке мұтылуға шағырады. Ел еорғаны болып Јсетін азаматтарды ағсайды. Мұны біз оны! «Аетанға» деген Јле!інен кјруімізге болады.

Ағындые дўстјр арнасында е!бек еткен, Јле!ді ауызша да, жазбаша да шығарған Дулат еазае балалар Ұдебиетіне де ілкен ілес еосты. Ол Јле!дерін мазмұн, тағырып жағынан байыта тјсті, кјркемдік тўсілдер тұрғысынан жаға сатыға кјтерді. Оны! балаларға арнап жазған толғауларынан «Балам маған кейіме», «Орманшы ағаш кесе алмас», «О, Аетан жас, Аетан жас» т.б. атауға болады.

Балам, маған кейіме...

Балам, маған кейіме, ЖиСан кезген нар жейді,

Ыкем айтпай кетті деп.	ТЫтті менен дЫмдіні,
Сырын білмей бой салма,	жолында пұлы бар жейді.
Атасы оны! текті деп.	жорғаастысты! белгісі
Тұрлаусыздан сІз мөпа,	Арысты да жар дейді.
Аузы оны! епті деп.	Кертартпаны! белгісі,
Нашардан шығған жасыны	Ке! діниені тар дейді.
СІзін жерге тастама,	жолында жоғар тайласты,
Атасы нашар Ітті деп.	Сылылдағар Іркеш нар дейді.
Жапанға біткен жантасты,	

Орманшы ағаш кесе алмас

Орманшы ағаш кесе алмас,	КІлілмен өмірғағар бос жірсе!
Айбалтасын сайрамай.	Алағандай жер жізі
Жорығға батыр аттанбас,	Аспан болар айнадай.
Жау жарағын сайламай,	Істемей өлмен іс болмас,
Егінші егін сала алмас,	жүр сІзде кіш болмас.
жос Ігізді айдамай.	

Сұрағар мен тапсырмалар

1. Дулат Бабатайұлы шығармаларын сай тағырыпта жазған?
2. «Балам маған кейіме» атты туындысыны! еандай тЫрбиелік мЫні бар?
3. Дулат шығармалары еандай тағырыптарды еамтиды? Ата соныс, туған жер туралы еандай Іле!дерін білесі!дер?
4. Дулатты! балаларға тиісті болған Іле!дерін жаттау жЫне талдау жасау.

Ыбырай Алтынсарин (1841 - 1889)

Ыбырай Алтынсарин – қазағар халғынан шығған халығар ағартушыларыны! бірі, ірі жазушы, тамаша педагог, қазағар балалар Ыдебиетіні! атасы. Ыбырай Алтынсарин 1841 жылы 20 қазаанда қазіргі жоғанай облысы, бұрынғы Аманғарағай болысы, Затобол ауданында туған. Ыбырай Із Ыкесі Алтынсарыдан тІрт жасында жетім еалды. Ыкесі еайтыс болғаннан кейін Ыбырай атасы Балғожаны! тЫрбиесінде болады. Балғожа кішкентай немересі Ыбырайды 1850 жылы Орынбор еаласында жағадан ашылған мектепке оғуға берген. Ыбырай жас кезінен-ағар Іте зерек болып, сабақты Інемі Іздік оғиды. Атасыны! оған арнап жазған Ісиет Іле!і де бар. Яғни ол «Балғожа бідін баласына

жазған хаты» деп аталады. Ыбырай мектепті бітірісімен, халық ағарту ісімен айналысады. Оны бар ынтасы ауылда мектеп ашып, бала оқыту еді.

Ыбырай балаларға арнап бірнеше Желедер мен Ұйгімелер жазған, сонымен бірге орыс ақын-жазушыларының шығармаларынан аударма жасады.

Ыбырай Адтынсарин балаларға арнап 1879 жылы «жазғандық хрестоматиясын» Орынбор қаласынан басып шығарады. Ол жинаққа Желедер, шағын Ұйгімелері енген. Әрі ол мектеп ашумен де айналысқан.

Балаларды оқыта, Жер-білімге шақырып, оларға арнап «Кел, балалар, оқылық!», «жер-білім бар жұрттар», «Анаңның сүйі», «Жаз», «ақын» атты Желедермен қоса, «жыпсақ Сейітқұл», «Бай баласы мен жарлы баласы», «әке мен бала», «әдептілік», «Мейірімді бала», «Таза құлақ», «армекші, еңімірсіз, ерлі-аш», «Сәттемір хан» атты Ұйгімелерін жазды. Сонымен қатар Ыбырай орыс классиктерінің балаларға арнап жазған шығармаларын қазақ тіліне аударып, оларды жас ұрпақтарға танытуға күресті. Ол И.Крыловтан «Егіннің бастары», «қарға мен тілкі», «Силинші», Паульсонның «Талаптың пайдасы», «өш құры», «Асыл шұлпа», «Білгеннің пайдасы», «Бағша ағаштары» т.б. күштеген шығармаларды аударды.

Ыбырай балалар Ұйгімелеріне тәуелсіздік күн шығармалар берді. Бұл шығармаларды жазуда алдына тәуелсіздік мақсаттар қояды. «Мен қазақ балаларын қызықтытса, тазалытса, оқытшылықтың тұрмыстың артықшылығына тәрбиетінді, біз қазақ даласына тәрбиелік мәні бар жұмыс деп білемін» дейді. Алтынсариннің барлық Желедері мен Ұйгімелерінде мазмұнында негізінен біз айтқан осы ой баяндалып отырады. Оның балаларға арналған шығармаларында қандай тасырықта жазса да алдымен негізгі мысал етіп күрестуге болар еді деген мәселеге тоқтайды. Балаға сызықты материал іздейді. Жазған

Ұйғимесін Жмірде кездесетін, баланы! Жзі назар аударатындай заттармен, іс-Ұрекеттермен байланыстырып отыр-ан. жисы-аш сияеты еы!ырайып еалмай, тізу Жсу ішін, алдымен ата-ананы!, мектепті! айтеанына. тҰртібіне, тҰрбиесіне мойын мсыну керектігін ескертеді. Ыбырай шы-армалырыны! барлы-ы да кЖркем, тілі же!іл, Ұрі шебер жазыл-ан.

Балалар-а арнап жазыл-ан Ыбырай Жле!дері мен Ұйғимелеріні! еайсысы болса да тҰрбиелік жаатары мол, жас Жспірімдерді! Жмірге белсенділігін арттыра тісетін емнды е!бектер болумен еатар, оларды Жскеле! мҰдениетке жетелейтіндей Жмір оеулы-ы болу-а тиіс.

Кел, балалар, осылые!

...Оеыса!ыз, балалар,	әнер-білім бҰрі де
Шамнан шырае жа-ылар,	Оеуменен табыл-ан.
Тілегені! алды!нан	Кел, балалар осылые,
Іздемей-ае табылар.	Оеы-анды кЖ!ілге
Кел, балалар, осылые,	Надандыеты! белгісі -
Оеы-анды кЖ!ілге	Еш асыл-а жарымас.
Ыеыласпен тосылые...	Жайылып жірген айуандай,
Сиса кЖйлек істінде,	Ае, еараны танымас...
Тоеуменен табыл-ан.	Кел, балалар, осылые,
Сауысеанны! тама-ы,	Оеы-анды кЖ!ілге
Шоеуменен табыл-ан.	Ыеыласпен тосылые.

әнер-білім бар жұрттар

әнер-білім бар жұрттар	Білмегенге таныетай.
Тастан сарай сал-ызды.	Біз де бекер жатпалые
Айшылые алыс жерлерден	Осылар-а таныспай,
КЖзі!ді ашып-жұм-анша,	Ат Жнері білінбес
Жылдам хабар ал-ызды.	БҰйгеге тісіп жарыспай.
Аты жое емір арбаны	Желкілдеп шысеан кЖк шЖптей
Мы! шаеырым жерлерге	Жа!а Жспірім достарым,
Кін жарымда бар-ызды.	јатары! кетті-ау алысеа-ай.
Адамды емстай мшырды.	°мтылы!ыз еалыспай!
Мал істейтін жұмысты	Біз надан боп Жсірдік
От пен су-а тісірді.	Иектегі саеалды.
Отынсыз тамае пісірді	«әнер – жігіт кЖркі» деп
Сусыздан сусын ішірді.	Ескермедік маеалды...
Те!ізде жізді балыетай	Біз болмасае, сіз барсыз,
Діниені кезді жалыепай.	°міт еткен достарым,

Білгендерге осылар –
Бұйы-да-ы анығтай.

Сіздерге бердім батамды!

Балғожа бидің баласына жазған хаты

Әміт еткен қызымні, нұры балам,
Жаныңа жүрдем берсін ердай-тағалам.
Атаң мұнда анаңмен есен-аман.
Сыйып сәлем жазады бігін саған.
Атаңды сағындым деп асыңарсың,
Сабаға қыңыл берсең басыларсың.
Ата-анаңды жер білсең асырарсың,
Надан боп білмей қалсаң асырарсың.
Шырағым, мұнда жырсең нетер едің,
жолыңа ерме алып кетер едің.
Тентіреп екі ауылды арасында,
Жіргенмен не мұратқа жетер едің.

Анаңың баласын сый

Кім сендерді, балалар сыйетің-ын,
жуанышқа еуанып, сайыңа қыйетің-ын.
Тің мейесын тәрт біліп, кірпік қағпай,
Шешең байыс дамылсыз жіретің-ын.
Кім сендерді, балалар, тербететін,
Еркелетіп, ойнатып, сергітетін.
Жалғау болсаң, балалар, жаман болсаң,
жамсұр анаң қызы жасын қылдететін.
Кім сендерді сағынар шетке кетсең,
Ғылым іздеп, тез қайтпай, қолке кетсең,
еңітпа, ең кемінде жылдыз сайын,
Хат жазып тұр тәбесі қолке жетсін.
Кім сағынар сендерді келгеніңше,
жыландарын қызымен қыргенінше,
Сендер қайтып келгенде адам болып,
Еш арманым болмас еді жә-жәгенше.

Бұл кім?

- Бала, бала, бала! деп,	жорғасын оғтай балғытеан,
Тінде шошып ояған.	Айналасына ас қойып,
Тің мейесын тәрт біліп,	Изелі қылдей шалғытеан.
Тінде бесік таяған.	жолын қатты тигізбей,
Аялы солда талпынған,	Кірлі қыллек қигізбей,
жаймасты сәттей қалғытеан.	Исін жұпар ағытеан.
Суық болса жіргегін,	

Егіннің бастары

(И.Крыловтан)

Бір адам жас баласын жанына алды,
Екеуі сайран етіп кетіп еалды.
Ұдырып Ұрі-бері жірді-да-ы
Егінші егін екен жерге барды.
Аралап, Ұр егінді сарап жірді,
Кезі еді пісіп тұр-ан егін тірі.
Бастарын дҰнге толып тҰмен салып,
Бидайлар бейне та-зым етіп тұрды.
Жал-ыз-ае бір бидай тұр кҰкке сарап,
Бейне бір жал-ыз Ұзін кҰпке балап,
Баланы! сол бидай-а кҰзі тісіп,
Білмекке кетті кҰілі жҰнін сұрап,
Бұл бидай кҰтеріп тұр басын кҰкке,
жарайды шекірейіп Ұзге кҰпке,
өзі!е Ұзгелерін те!гермейтін,
Соншама бұл бидайды! дҰні кҰп пе?

Таза бұлае

Бір бұлаеты! басында Ұш жолаушы бір-біріне кез болыпты. Бұлае бір тастае жерден шы-ып жатыр екен. Айнала еалы! а-аш, жапыраетары бұлаеты! Ұстіне тҰгілген, суы мұздай салсын, шыныдай мҰлдір, Ұте таза бұлае екен.

Бұлаеты! сайнап жатсан кҰзіне жаеын еазандай бір еара тасты сойыпты да тасса:

- Ей, жолаукшы, болса! осы таза бұлаетай бол, - деп жазыпты. °ш жолаушы бұлаетан шҰлдері сан-анша су ішеді, таста-ы жазу-а кҰздері тіседі.

Сонда бір жолаушы тұрып былай дейді:

- Бұл жазыл-ан асыл сҰз екен. Бұлае кҰні-тҰні а-ып, алыс жерлерге барады. Бара-бара ке!ейіп Ұлкейеді. Бұ-ан жол-жҰнекей кішкене бұлаетар еосылып, сҰйте бара, Ұлкен Ұзен болып кетеді. Мұнан мынадай -ибрат алу-а болады. Сондай адал ызмет ыл, еш уаеытта жалсауланып тоеталып еалма, сҰйтсе!, аеырында сен де Ұлкейіп мұраты!а жетесі! дегені деп білемін, - дейді.

Сонда екінші жолаушы басын шайсап:

- Жос, мен олай ойламаймын, - дейді. Бұл жазуды! ма-ынасы сізді! ойла-ыны!ыздан гҰрі тере!ірек соеса керек: бұл бұлае кім-кімге болса да даяр, ыстыета-анды салсындатып, раеаттандырады. Суса-анны! шҰлін еандырады. Оны! Ұшін ешкімнен аеы дҰм етпейді.

Олай болса мұнан: біреуге жаесылые етсе!, ол жаесылы-ы!ды ешкімге міндет етпе дегені асыл болады. Жолаушыны! Ұшіншісі – кҰркем жас жігіт Ұндемей тұрды. Жолдастары сен не ойлайсы! деп сұрады. Жігіт айтты:

- Мені! ойыма бІтен бір нҰрсе келеді. Бұл бұлақты! суы бір орында тынып тұрып, шІп – салам тісіп лай-сөзім болса бұ-ан адамнан гІрі айуан ынтыс болар еді. Бұлақ кІні-тіні а-ып, тазаланып тұр-аны Ішін бұ-ан адам ынтыс. Олай болса, бұл жазуды! ма-ынасы мынау: кІлі!ді, бойы!ды осы бұлақтай таза сәтә. Бұласәа сараса! кІн тіссе кІні!, не шІп тіссе шІпті! сҰулесін кІреміз. Ендеше кІлім сол сияқты сыртә ашыс кІрініп тұрсын деген -ой деймін, - депті.

Мейірімді бала

жытай жұртыны! ескі за!ы бойынша біреуді! алда-анды-ы мойнына тіскен кісіні! солын кеседі екен. Бір тІре осындай іспен кінҰлі болып, Ұлгі айтыл-ан жазаны Ітеуге тұр-анда, кінҰлі тІрені! жас ыыз баласы:

- үкем Ішін жауап беремін, - деп хан-а мҰлім болыпты. жызды патша-а алып келеді.

- Тағсыр. – деді ыыз, - мені! Ұкем жаза-а лайыс бол-аны рас, соны! Ішін солынан айрылу керек болды. Мінекей, тағсыр Ұкемні! солы деп, Ізіні! солын кІтерді. Мені! бұл солымда жазыс жоқ, жазысты бол-ан атамны! солы, бірақ менімен салыстыр-анда ол бала-ша-аларын асырау керек. Бұйыры!ыз, тағсыр, ол солын кестіріп, жұмыссыз сарап отырса, бала-ша-аларын кім асырайды. Сондықтан бала-ша-аларын асырайтын солын еалдыры!ыз.

Патша баланы! атасына, ту-андарына мейірімділігіні! мұнша кІштілігіне рағымы тісіп, тІрені! кінҰсін кешіріпті.

Ұке мен бала

Бір адам он жасар баласын ертіп, егіннен жаяу сайтып келе жатады. Жолда жатқан бір ескі та-аны! сыны-ын кІріп, Ұкесі баласына:

- Балам, ана та-аны ала жір, - дейді. Сонда баласы Ұкесіне:

- Сынып еал-ан ескі та-аны алып не ыламыз, - депті. Ұкесі ешнҰрсе айтпай, та-аны алыпты да, жіре беріпті. жаланы! шетінде темірші ұста-а та-аны Іш тиын-а сатыпты. Ол асшасына шие сатып, ормалына тійіп, Ізі шетінен бір-бірлеп алып жеп, баласына сарамай жіре беріпті. Біраз жіргеннен кейін Ұкесіні! солынан бір шие жерге тісіп кетеді. Ұкесіні! со!ында шиеге ызы-ып келе жатқан бала шиені дереу жерден алып, аузына салады. Шамалы жіргеннен кейін Ұкесі та-ы да бір шиені тастайды, бала та-ы алып жейді. Та-ы тастайды, та-ы алып жейді. Сонда Ұкесі баласын тоғтатып тұрып былай дейді:

- КІрді! бе, балам. Ба-ана жамансынып, жерден бір -ана е!кейіп алу-а ерініп еді!, енді сол ескі та-аны! асшасына ал-ан шиені! жерге тіскенін теремін деп бір е!кеюді! орнына Іш е!кейді!. Мұнан былай есі!де болсын: «Аз жұмысты ыиынсынса!, кІп жұмысәа тап боларсы!, аз-а сана-ат етпесе!, кІптен сұр еаларсы!», - депті.

Ұдептілік

Бір жұртты! Ілкен оёмысты кісісі екінші бір елді! байымен сүйлеіп тұр-анда, еасынан бір жарлы кісі ітіп бара жатып, оёмысты-а иіліп сұлем береді. О-ан еарсы ұлгі оёмысты да онан да тменірек басын иіп, еайтара сұлем береді. Сонда еасында-ы бай тұрып:

- Таёсыр, осынша білімііз бар -алымсыз, сүйте тұра осындай бір бейшара-а соншама бас иіп, неге сұлем бердііз, - деп сұрапты. Сонда -алым кісі тұрып:

- Ешбір -ылым-білім йренбеген кісі сонша иіліп, Ұдептілігін крсеткенде, мені! о-ан Ұдепсіз болып крінгенін лайыёсыз бол-ан болар еді, – депті.

Сұрастар мен тапсырмалар

1. Ыбырай Алтынсарин балалар-а арнап еандай лелдер жазды?
2. Ыбырай Ұгімелеріні! таёырыбы мен мазмұны еандай?
3. «Таза бұлаё», «ұдептілік» атты Ұгімелерді осып, баяндап бер. Ол туралы жзіні! пікірі!ді білдір.
4. «Кел, балалар, оёылыё!», «ер-білім бар жұрттар» деген лелдерін мұнерлеп оёу, жаттау.

Абай мнанбаев

(1845-1904)

жазаё халёыны! а-артушыларыны! бірі, ХІХ -асырды! млы аёыны, ойшылы, ео-ам еайраткері – Абай мнанбаев.

Абай мнанбаев 1845 жылы еазіргі Семей облысына еарасты Шы!-ыс тауыны! блктерінде діниеге келді. Асынны! Ұкесі мнанбай ірі бай, Ұйгілі ру басы бол-ан. мнанабай бастаёыда, ауыл молдаларынан ескіше хат тани баста-ан Абайды он жасында Семейге алып келіп, медресеге (діни оёу орнына) береді. Медреседегі дін сабастары араб, парсы, татар тілдерінде жїретін. Мұны! жзі жастайынан лел-жыр-а Ұуес жас Абай-а шы-ыс халыстарыны! атаёты аёындары Фирдауси, Са-ди, Низами, Физули, Науаи шы-армаларын оёу-а мїмкіндік береді. Медреседе осып жїрген кезіні! жзінде-аё Абай осы аёындар-а еліктеп, бірен-саран лелдер жазады.

Абай да Ыбырай Алтынсарин сияёты, баланы оёыту-а, тўрбиелеуге кп кїіл бллген, о-ан зор мўн бере білген асын. Баланы оёытуды! да белгілі маёсаттары, алдарына еоятын тілектері барын айтаан.

Абай халықтың болашақ жаңа сауымына, жас Жспірімдерге арнап бірталай Жлеңдер жазды, асыл сөздер айтты. Жас Жспірімдерді Жнер-білімге шақырады. Абай Жз Жлеңдерін ерікеннің ермегі еткісі келмей, жастарға Жлгі-Жнеге кәрсету Жшін жазатындығын алдын ала ескертіп Жтеді.

*Мен жазбаймын Жлеңді ермек Жшін,
Жоғ-барды ертегіні термек Жшін.
Кәкірегі сезімді, тілі орамды,
Жаздым Жлгі жастарға бермек Жшін, - дейді.*

Абай Жлеңдерінің Жрбір жолынан балаларға Жлгі-Жнеге аларлығ насихат белгілері кәп табылады. Ол тек өмірға насихат емес, Жмір шындығына, Жмірдің ғызығы мен шындығы, дәнниенің кілті орыс халығында, болашаққа кәзіңді ашатын да солар, сондыктан олардан Жйрену керек деп ашыктан ашық айтты.

Осы ойды іске асыру Жшін мұны да Жз шығармасының негізгі арқауы етті.

Абай жылдың төрт мезгілін, табиғаттың Жсем кәріністерін адам Жмірімен тығыз байланыстыра суреттеу арқылы оны жастарға тіршілік тірегі деп тәсіндірді. Адам Жзіне қажетті барлығ заттарды, жаратылысты зерттеу, игеру арқылы табатынын, адам Жмірі соған байланысты екенін суреттейді. Сондыктан балаларға арнап жазған «жыс», «Жаз», «Кәз», «Жаз-ытырым» деген Жлеңдерін аса қадірлеп, сәйіп оқиды. Жылдың төрт мезгілі және малдың тұлғалығ, мінез Жзгешеліктері мен оның асыл тұсымдылығы жайында айтылған шығармаларынан басқа да балалар Ждебиеті қорынан Жлкен орын алатын Абай Жлеңдері мен Жгімелері, асыл сөздері Жте кәп.

Абайдың жастарды Жнер-білімге шақыратын мынадай Жлеңдерін атап Жтуге болады: «Жасымда ғылым бар деп ескермедім», «Мен жазбаймын Жлеңді ермек Жшін», «жсемпаз болма Жрнеге», «Ғылым таппай мақтанбаа». «Талаптың мініп тұлпарын», «әлең-сөздің патшасы, сөз сарасы», «Интерната оқып жәір» т.б.

МҰселен, «ұсемпаз болма Ұрнеге» деген Жлеінен Абай жас Жспірімдерді Жнер-білімге шағырады:

*ұсемпаз болма Ұрнеге,
әнерпаз болса, арсалан.
Сен де бір кірпіш діниеге,
Кетігін тап та, бар, салан, -*

деп жас Жспірімдерге асыл айтып жЖн сілтейді. Бұл Жледе жас Жспірімдерді ойына сөз-ау саларлығ, асыл берерлік, кЖіл оятарлығ тере ой жатыр. Оларды жарғын болашағына жЖн сілтейтін тамаша пікір бар.

Балаға сарағанда Ілкен адамдарды Жмірден кЖргені мен білгені, Ыйренгені кЖп, тым болмаса соны Жнегелі жағтарын жас Жспірімдер Ыйретіп отыру басты міндетке айналсын деген талаптар саяды. Сондыған да Абай:

*Білімдіден шығған сЖз,
Талаптыға болсын кез.
Нұрын, сырын кЖруге,
КЖкірегінде болсын кЖз, -*

деп Ыйретеді. Әйткені бала Жздігінен білім ала алмайды. Олар ізгі мағсатқа – кЖру, Ыйрену, оғу, жағсы тҰрбиелену арсылы ғана жетілетін ата-анаға ескертеді: - «Ғылым, білімді Ұуел баста бала ізденіп таппайды, басында зорлығымен, яки алдауменен, Ыйр сылу керек; Ыйрене келе Жзі іздегендей болғанша, сғанша ғылым-білімді махаббатпенен кЖкрлік болғанша, Ыйрету керек», - дейді Абай.

Абай Жледеріні Ілкендер мен жас Жспірімдерге бірдей сызмет ете алатын екі жағты тамаша сасиеті бары осында.

Әледерімен сатар Абайды оғуды, Жнер-білім мҰселесін толығы самтитын, тҰрбиелік мҰні зор жағтарға Ілгі-Жнеге кЖрсететін публицистикалығ сара сЖздері де балалар Ұдебиетінен Ілкен орын алады. Абайды «Екінші», «Алтыншы», «Жетінші», «Сегізінші», «Оныншы», «Он сегізінші», «Жиырма бесінші», «Он жетінші», «Отыз екінші», «Отыз Ішінші», «Отыз сегізінші», «Отыз тоғыз», «Ғырығ Ішінші» сЖздері халығ ағарту мҰселесін кЖтереді.

жорыта айтаанда, Абай сӱздері мен ӱлеӱдерініӱ балаларға
сымбатты да, еажетті жаетары оныӱ осындай тӱрбиелік зор бағасы
барлығынан кӱрінеді. Ол – сондыктан да езае балалар жазба
ӱдебиетініӱ негізін салаушы саламгерлердіӱ бірі.

Жасымда ғылым бар деп ескермедім

Жасымда ғылым бар деп ескермедім,
Пайдасын кӱре тұра тексермедім.
Ержеткен соӱ тӱспеді уысыма,
Ұолымды мерзімінен кеш сермедім.
Бұл махрұм ӱалмағыма кім жазады,
Ұолымды дӱп сермесем, ӱстер ме едім?
Адамныӱ бір ӱызығы – бала деген,
Баланы оӱытуды жек кӱрмедім.
Баламды медресеге біл деп бердім,
Ұызмет ӱылсын, шен алсын деп бермедім.
ӱзім де басӱа шауып, тӱске ӱрледім,
Ұазаӱӱа ӱара сӱзге дес бермедім.
Еӱбегіӱді білерлік еш адам жоӱ,
Тӱбінде тыныш жӱргенді теріс кӱрмедім.

ӱсемпаз болма ӱрнеге

ӱсемпаз болма ӱрнеге,	жашсанға да, суғанға,
ӱнерпаз болсаӱ, аралан.	ӱділет шапсаат кімде бар,
Сен де бір кірпіш дӱниеге,	Сол жарасар тұғанға.
Кетігін тап та, бар елан.	Бастапсы екеу соӱғысыз,
жайрат пен асыл жол табар	Біте еалса езаеа,
Алдыӱ - жалын , артыӱ - мұз,	Артылам деме ӱзгеден.
Барар едіӱ еай жаса!	Кіндістігін еоздырып,
Пайданы кӱрсеӱ бас мрып,	Азатса еалма езбеден.
Мастанды іздеп, еайғы алма.	Асырын жӱріп, аные бас,
Мініӱді мрлап, жасырып,	Еӱбегіӱ кетпес далаға.
Майданға тӱспей бӱйге алма.	ӱстаздые еылған жалыспас,
ӱзіӱде бармен кӱзге мрып,	ӱйретуден балаға.

Ғылым таппай мастанба

Ғылым таппай мастанба,	Ғалым болмай немене,
Орын таппай баптанба,	Балалықты еисағыз?
Ұмарланып шаттанба,	Болмасаӱ да месап бас,
Ойнап босаа кӱлуге.	Бір ғылымды кӱрсеӱіз.
Бес нӱрседен еашые бол,	Ондай болмае сайда деп,
Бес нӱрсеге асысбол,	Айтпа ғылым сӱйсеӱіз.
Адам болам десеӱіз.	Сізге ғылым кім берер.

Тілеуі!, Жмірі! алдында,
 О-ан сая-ы жесе!із.
 Еріншек, бекер мал шашпае-
 Бес душпанны! білсе!із.
 Талап, е!бек, тере! ой,
 жана-ат, расым ойлап сой,-
 Бес асыл іс кJнсе!із.
 Жамандые кJрсе! нЎфрЎтлі,
 Суытып кJ!іл тиса!ыз.
 Жаесылые кJрсе! -ибрЎтлі,
 Оны ой-а жиса!ыз.
 Аят, хадис емес сой,
 Кіпір болды! демесеой,
 жанша сарсы келсе!із.
 КJп кJзіне кJріне айтпа,
 Бізді! сJзге ерсе!із.
 Мұны жаз-ан кісіні!
 Атын білме, сJзін біл.
 Осы жал-ан дJнйеден,
 Шешен де Jткен не бұлбұл.
 КJсем де Jткен не дJлдJл.
 СJз мJнісін білсе!із,
 Асыл-мизан, Jлшеу ыыл.
 Егер еисые кJрінсе,
 Мейлі! таста, мейлі! кJл.
 Егер тізу кJрінсе,
 Ойлап-ойлап, еллаеса іл,
 Аеымае кJп, асылды аз,
 Деме кJпті! сJзі бұл.
 Жаеынны! сJзі тJтті деп,
 Жаеыным айтты кJрме.

Жанбай жатып сJнсе!із?
 ДJние де Jзі, мал да Jзі,
 Ғылым-а кJ!іл берсе!із.
 Білгендерді! сJзіне
 Махаббатпен ерсе!із.
 Асыл сенбей, сенбе!із,
 Бір іске кез келсе!із.
 Аесаал айтты, бай айтты,
 Кім болса, мейлі, сол айтты-
 Асылменен же!се!із.
 Надандар-а бой берме,
 Шын сJзбенен Jлсе!із.
 Надандыепен кім айтса,
 Ондай тіпбіз сJзге ерме,
 Сізге айтамын, сауіп-бұл.
 әзі! ішін Jйренсе!,
 Жамандыстан жиренсе!,
 Ашыларсы! жылма-жыл.
 Біреу Jшін Jйренсе!,
 Біреу білмес, сен білсе!,
 Білгені!ні! бJрі-тұл.
 СJзіне сарай кісіні ал,
 Кісіге сарап сJз алма.
 Шын сJз саясы біле алмай,
 Jр нJрседен ер салма,
 Мұны жаз-ан білген ерл,
 Ғұламахи, Дауани
 Солай депті ол шыншыл.
 СJзін осып жJне ойла,
 Тез Jйреніп, тез жойма,
 Жас уаеытта кJ!іл-гJл.

Талапты! мініп тұлпарын

Талапты! мініп тұлпарын,
 Тас сия-а Jрледі!
 Бір -ылым еді і!кJрі!,
 Jр сия-а сермеді!
 КJзіді салды! тм-ыр-а
 Бейнетін еиын кJрмеді!,
 Бірге осы-ан ербы-а
 Бас бJйгені бермеді!
 Бала болды!, жас болды!,
 Жал-андыеса ермеді!
 TJре болды!, бас болды!,

КJкірегі!ді кермеді!
 Ел ішіне сау келсе!,
 Та-лім айтпас ер ме еді!?
 Жол кJрсетіп сонда Jлсе!,
 Арманым бар дерм е еді!?
 Іздеп табар жал-аннан,
 Бала берген бенде едім.
 Бенде Jлмейді арманнан,
 Мінеки, мен де Jлмедім.

әле'-сҮзді' патшасы, сҮз сарасы

әле'-сҮзді' патшасы, сҮз сарасы,
жиынынан еиыстырар ер данасы,
Тілге же'іл жїрекке жылы тиіп,
Теп-тегіс жұмыр келсін айналасы.

БҮтен сҮзбен был-анса, сҮз арасы,
Ол - асынны' білімсіз бейшарасы.
Айтушы мен ты'даушы кҮбі надан,
Бұл жұртты' сҮз танымас бір парасы...

әле'ге Үркімні'-ае бар таласы,
Сонда да соларды' бар та'дамасы.
Іші алтын, сырты кіміс сҮз жаёсысын
жазаёты' келістірер еай баласы?

Бұрын-ы ескі биді тұрсам барлап,
Маёалдап айтады екен, сҮз ёосарлап.
Асындары асылсыз, надан келіп.
КҮп-жерді Үле' сыпты жоётан еармап.

жобыз бен домбыра алып топта сарнап,
Маётау Үле' айтыпты Үркімге арнап.
үр елден Үле'менен еайыр тілеп,
Кетірген сҮз еадірін жұртты шарлап.

Мал ішін тілін безеп, жанын жалдап,
Мал сұрап біреуді а□да□,□біреуді арбап,
Жат елде еайыршылыё сылып жїріп,
өз елін бай деп маётар, еұдай еар-ап.

жайда бай маётаншаёёа бар-ан та'дап,
Жиса да, бай болмапты, еанша малды ап.
жазаёёа Үле' деген бір еадірсіз.
Былжыраё кҮрінеді бҮрі да'даё.

Ескі бише отырман бос маёалдап,
Ескі аёынша мал ішін тұрамын зарлап.
сҮз тізілді, ты'даушы, сен де тізел,
Сендерге де келейін енді аяндап.

Батырды айтсам, ел шауып ал-ан талап,
жызды айтсам, еылыёты айтсам, еыздырмалап.
ўншейін кін Үткізбек Ү'гіме ішін,

Ты!дар еді! бір с!зін мы!-а балап.

Асыл с!зге ынтасыз, жұрт шабандап,
К!ргенім-ае со-ан деп жұр табандап,
Кісімсінген жеп кетер білімсіз к!п,
Жіберсем, Жкпелеме к!п жамандап,

Амалдап сара-айды тал-а жал-ап,
ұркім жір алар жерді! ебін еамдап.
Маетан еу-ан мал емар нені м-а алсын,
Шыепаса, мы!нан біреу тал-ап-тал-ап.

Мал жиып арамдыепен мрлап-еарлап
јусы! десе, еуанып жір алша!дап.
јаеса-соеса бір пайда тісе ме деп,
Елді! байын Јлтіріп «жау мұ!далап».

Ынсап-мјат, ар-намыс, сабыр, талап,
Бұлларды керек еылмас ешкім еалап,
Тере! ой, тере! -ылым іздемейді,
әтірік пен Јсекті жіңдей сабап.

Аударма сипатта-ы мысалдар јар-а мен біркіт (Крыловтан)

јой жайылып, жаздык!н	Біркіттей емес екені
Шыесан екен еия-а.	Кешікпей-ае білінді.
Аспаннан біркіт еийеылжып,	Жаба-ы-а тырна-ы
Сор-алап келіп ыра-а.	Шыкпастай боп ілінді.
Бір еозы іліп ап кетті	Жалпылдап, салпылдап,
јмзда-ы еиын мја-а.	јойшылар-а к!рінді.
Екпіні к!шті ер !шін,	ұддін білмес шіркінді
Е!бек еылды жем !шін,	јмдай Ыбден еар-ады.
ёяда-ы бала-а.	јойшылар к!ріп к!лісіп,
К!рді де мұны бір еар-а	ёстап алды еар-аны.
Желікті бір іс бастар-а:	јмрысында шіркінні!
«јозыны да тамае деп,	Семіз еойды ал-аны.
Кім ап шыесын тастар-а.	ёшпасын деп еима-ан,
Е! семізін ілейін	јанат, еийрые еалмады.
јызые еылып ашар-а», -	Бір жіпті берік бек байлап,
Деді-да-ы аралап,	Ая-ына жал-ады.
Жабысты келіп еошеар-а.	Балалар-а ойын боп,
јалшылдап, дірілдеп,	јор болып с!йтіп еал-аны.
Тырна-ын салады.	Азат басы! болсын емл,

жанатын сайсайтып,
үкетпек болады.

жолдан келмес іске ұмтыл.

жара сүздері **Алтыншы сүз**

жазақты! бір мағалы: «әнер алды-бірлік, ырыс алды тірлік» дейді. Бірлік еандай елде болады, сайтсе тату болады,- білмейді. жазағ ойлайды: бірлік – ат ортағ, ас ортағ, киім, дұулет ортағ болса екен дейді. Олай бол-анда, байлыстан не пайда, кедейліктен не зиян? А-айын еңрымай, мал іздеп не керек? Осы ма бірлік? Жоғ, -бірлік-ағыл-а бірлік, мал-а бірлік емес. Малы!ды беріп отырса!, атасы баса... кіні басаалар да жалданып бірлік ғылады. Бірлік мал-а сатылса, ант ұр-андығы! басы- осы. А-айын алмай, бірлік, ғылса керек, сонда Ұркім несібесін еңдайдан тілейді, Ұйтпесе еңдайдан тілемейді. уәелі біріне-бірі пұле іздейді. Не тісін, не ажарын, не Жкпесін бұлдап, ол болмаса бір пұле салып, еор-алатып, Ұйтеуір бірін-бірі алдауды! амалын іздеседі. Мұны! сай жерінен бірлік шығыты?

- «Ырыс алды- тірлік» дейді, ол сай тірлік? Ол осы жан кеудеден шыға-андығ па? Жоғ, ондай тірлік итте де бар.

Отыз Ішінші сүз

Егер де мал керек болса, солжер йренбек керек. Мал жұтайды, Жмір жұтамайды. Алдау еоспай адал е!бегін сатқан еол Жнерлі, сазақты! Ұулиесі – сол...

Екінші, ерінбей істей білу керек еой. Бір-екі сара тапса, мал-а бЖге еал-ан кісімсіп, «Ма-ан мал жоғ па?» дегендей ғылып, еріншектік, жалғау, сал-ырттығ, кербездікке салынады. °шінші,«дарғансы! -ой, Жнерлісі! -ой, шыра-ым», немесе:« а-еке, не! кетеді, осы -анамды істеп бер» дегенде,«ма-ан да біреу жалынарлығса жеткен екен» деп мастанып кетіп, пайдасыз алдау-а, еу тілге алданып,Жзіні! уағытын Жткізеді. ЖҰне ана-ан дїниені! ғызы-ы алдауды білген дегізіп, кЖілінде мастандырып кетеді. ТЖртінші, тамыршылау келеді. Ба-ана-ы алдамшы шайтан, «тамыр болалығ» деп, бір болымсыз нҰрсені берген болып, артынан «йтемін, бйтемін», «сарығ ғыламын» дегенге мҰз болып, тамырым, досым десе, мен де керектігін бірі болып еалыппын -ой деп жҰне жасынан іс істеп йден шыға-андығ ғылып, жоғ-бар-а тырысып, алдан-анды білмей, дереу оны! жетпегенін жеткіземін деп,тіпті жетпесе,Жзінен еосып... кіні Жтіп, е!бек ғылар уағытынан айрылып, «жо-ары шығса» сарығ болып, тамағ, киім, борыш есінен шы-ап кетіп, енді олар біреуді! малын бұлдап, сарыз-а алады. «Соны ғылып берейін, мұны ғылып берейін» деп сонымен табысы еңралмай, борыш асып, дау-а айналып, адамшылыстан айырылып, еор болып кетеді...

ОТЫЗ ТОҒЫЗЫНШЫ СҰЗ

Адам ата-анадан туғанда есті болмайды: естіп, кәріп, ұстап татып ескерсе дүниедегі жағсы – жаманды таниды – дағды, сондайдан білгені кәрігені кәп болған адам білімді болады. Естілерді, айған сұздерін ескеріп жірген жі де есті болады. үрбір естілік жеке жі іске жарамайды. Сол естілерден естіп – білген жағсы нұрселерді ескерсе, жаман дегеннен сәетанса, сонда іске жарайды, сонда адам десе болады. Мұндай сұзді естігенде шайсәетанып, не салғырттанып естісе, не естіген жерде сәйта сәйырып сұрап мұайын деп тұшынбаса не сол сұзді, расына кәжі жетсе де, шыға беріп сәйта сәлпына кетсе естіп- естіпей не керек. «Осындай сұз танымайтұғын елге сұз айғанша, жіді танитұғын шошғаны баған жағсы», - деп бір хакім айған екен, сол секілді сұз болады.

Сұрастар мен тапсырмалар

1. Абай мұнанбаев сәзас балалар Ұдебиетіне сандай ілес состы?
2. Абайды, балаларды жіер-білімге шағыратын сандай жіледері бар?
3. Абайды, балаларды жіер-білімге шағыратын сандай сара сұздерін білесі,дер?
4. «Жасымда ғылым бар деп ескермедім» атты жіледі жаттау.

Тест сұрағтары

1. Махамбетті, жіледін тап.
А) сзен
Б) Тарланым
С) -ылым таппай мағанба
Д) О, Аған жас!
2. Ы.Алтынсарин Крыловтан ғайсы шығарманы аударған?
А) сгіз бен баға
Б) ¼арға мен тәлкі
С) Ағу, шортан ½ім шаян
Д) Асыл шәп
3. Ыбырайды, жігімесін тап.
А) Аю жіне бәрене
Б) Бағашыны, баласы
С) Киіз ғй мен ағаш ғй
Д) Тәскі тамағ пен кешкі тамағ
4. Абайды, жастарды жіер-білімге шағыратын жіледі.
А) Кәз
Б) Жазғытұры
С) Шоғпардай кекілі бар ғамыс ғмлағ
Д) ссемпаз болма жінеге

5. «Балам маған кейіме» Ғлеііні! авторы.
А) Махамбет
В) Ыбырай
С) Дулат
Д) Абай
6. Махамбетті! Ғлеідеріні! та°ырыбы.
А) ерлік туралы
В) досты° туралы
С) білімділік туралы
Д) адамгершілік туралы
7. «Жасымда ғылым бар деп ескермедім,
Пайдасын кҒре тұра тексермедім», - деген Ғлеі жолдары °ай а°ында кездеседі?
А) Дулатта
В) Махамбетте
С) Абайда
Д) Ыбырайда
8. «Балам, маған кейіме,
үкем айтпай кетті деп.
Сырын білмей бой салма,
Атасы оны! текті деп», - деген Ғлеі жолдары °ай а°ынны!
туындысында кездеседі?
А) Махамбетте
В) Абайда
С) Дулатта
Д) Ыбырайда
9. «Таза бұла°», «Ғдептілік» атты і!гімелерді! авторы.
А) Ыбырай
В) Абай
С) Дулат
Д) Махамбет
10. «Адам кҒілі шын мейірленсе, білім-ғылымны! Ғзі де адамға мейірленіп, тезірек °олға тҒседі» - деген Ғзінді Абайды! нешінші °ара сҒзінде айтылған?
А) 33
В) 8
С) 32
Д) 25

XX ғасырдағы қазақ балалар Әдебиеті
Шұкүрім Үмдібердиев
(1858-1931)

XX ғасырдың басындағы қазақ Әдебиеті тарихында Абайдан кейінгі ірі ағын, ғұлама ойшыл Шұкүрім Үмдібердиевтің орны ілкен. Шұкүрім қазіргі Семей облысы Абай ауданындағы Шығыс тауының бұктерінде 1858 жылы 11 шілдеде дүниеге келген. Жастайынан ауыл молдасынан сабақ алған. Жеті жасынан бастап Үлең сөзге бейімділігін танытады. Шұкүрім домбыра тарту, Үн салу, гармонда ойнау, саятшылық еңру тағы басқа Үнерлерге арнайды. Оның Үнеге кҮрген тобы зиялы топ пен Абай тағылымы болды.

Ағынның алғашғы Үлеңдері жастық, махаббат тағырыбына айналады. Ол Абайдың Үлең жазу ілгісінен пайдаланады. Оның тарихи дастандарға байланысты «Еңлік-Кебек», «Үалғаман-Мамыр», «Нартайлақ-Айсұлу» атты дастандары бар. Ағынның бұдан тыс бірталай Үлеңдері Үнер-білімге, алғартушылыққа байланысты жазылған.

Атап айтар болсақ, олар мыналар: «Адамдық бұрышы», «Жастарға», «Ашу мен ынсап», «Талап пен ағыл», «Насихат», «Сен ғылымға», «Адам немене?», «Үш-ақ тҮрлі Үмір бар».

«Жастарға» деген Үлеңінде ағын Үзінің ғабратты сөздерін бірінші кезекте жастарға арнайды, жас Үспірім замандастарын ескіден арылып, жағамен жалғасуға іңдейді. Ізгілік жолына тҮсудің, арамдық пен алдаудың, еулық пен сұмдықтың зиянды екенін, білім мен ғылым ійренудің шексіз пайдасын тҮсіндіреді. Сол ағылы ол Үз заманының бейнесін жасайды. Бұл Үлеңінде Шұкүрім жастарға насихат айтады. Сондағы айтылған ағылды дұрыс қағылдап, тҮзетуге бет бұратын жастарға ілгі болар жан бар ма деп Шұкүрім ой салады. Бұл Үлең қазақ жастарына, сол ағылы бҮкіл қазақ ұлтына тҮзу бағыт сілтеді.

жорыта айтсаанда, Шұкұрім Желедерінде Жмірді мазмұны мен
Жткіншілігі туралы, оны сәйтсе мұнді болатыны жайындағы ойлары
мен жас Жспірімдерге Жнер, білім Жйрену, оған жастайынан талаптану
керектігін айсын кЖрсетіп берді.

Жастарға

Кел, жастар біз бір тірлі жол жабалыс,
Арам, айла, зорлысыз мал табалыс.
«шпес Жмір, таусылмас мал берелік,
Бір білімді данышпан жан табалыс.

Ал енді, олай болса, кімді алалыс?
жазаста сәй жасы бар, кЖз саларлыс?
Шын іздесек табармыз, шыны талым,
Кінде кйлей бермелік бозбалалыс?

Сае болалыс, бір шоғып, бір саралыс:
жарауылдар мезгіл той, тұр саралыс.
Жіз айтсаанмен Жзгені бұрі надан.
Жалыналыс Абайға жір баралыс!
Білімді сол кісіден ізденелік.
«үдейі іздеп біз келдік сізге», делік.
«әмір зиян болмастыс Жнер Жйрет,
Асылыңды аяма бізге», делік.
«КЖп сұға кЖзіңді сізбе», делік.
ёспас деп бізден іміт ізбе делік.
Залымдар за! Жйретіп адастырды,
Бізді сал жЖнделерлік ізге делік...

жұрбылары сұлыспен айла бағсан.
Олардан алдамшы деп кЖілі сәйтсан.
Енді бізге асылын кЖрсетіп тұр,
Алушы жоғ па екен деп жастар жастан.

«мір

«ш-ағ тірлі Жмір бар: бұрі де мас,
Бір реуішті болады шал менен жас.
Е! керекті дегені! - орташа Жмір,
Тігел солы! жетпейтін бір жанталас.

жапы Жткізбе сол кезді! бір сағатын.
«кініші салмайды, кетсе ағаты!
Кіні-тіні дей кЖрме, талым ізде.

жалсын десе!, арты!да адам аты!.

әмірді! басы – бала, ортасы – адам.
жартайып шал бол-ан со!, кетті шама!
Мақтап жірген Жірі! осы болса,
°ш-ае ауыз Жле!мен болды тамам.

Сұрастар мен тапсырмалар

1. Ш.жұдайбердиевті! Жірі мен шы-армашылы-ы туралы не білесі!?
2. Ш.жұдайбердиев Жле!деріні! тасырыбы мен идеясы сандай?
3. Асын жастар-а тиісті сандай Жле!дер жазды?
4. ШҰқҰрім жастар-а Абайды не ішін ілгі етті?
5. ШҰқҰрімні! сандай поэмалары бар жҰне оларды! мазмұны жайлы тісінік бер.
6. «Жастар-а» атты Жле!ін мҰнерлеп оеу, оны жаттау.

Ахмет Байтұрсынов (1873-1937)

А-артушылые ба-ытты ілгері жал-астырушы, дарынды асын, аса кҰрнекті -алым, тіркітанушы, кҰсемсҰзді, педагог, аудармашы, ео-ам сайраткері Ахмет Байтұрсынов.

Ахмет Байтұрсынов 1873 жылы 28 ес!тарда еазіргі Тор-ай облысы, Жангелдин ауданы Сарытібек деген жерде діниеге келген. Ауыл молдасынан хат таниды, кейіннен мұ-алімдер даярлайтын мектепте оғиды.

А-артушылые жол-а тісіп, «сәйтсем, халсыма пайдамды тигізем, салай кҰзін ашам, мйсысынан салай оятам» деген маесат Ахметті Ұдебиетке алып келеді. Ол Жле!дер шы-ара бастайды. И.А.Крыловты! мысалдарын аударып Жзі де мысалдар жазды. Оны! 1909 жылы Петербургте «жырые мысал» кітабы, 1911 жылы Орынборда «Маса» деген Жле!дер жина-ы басылды.

Ахмет Байтұрсынов – шы-армашылы-ы мысал жазумен басталды. жазае балаларыны! ана тілінде сауат ашып, білім алуына кҰп кїш жұмсады Ұрі а-артушылыепен айналысеан -алым болды. Ол кейіннен «Оеу еұралы» (1912), «Тіл еұралы» (1914), «ұліп-би» (1924),

«Жаҥа Ұліп-би» (1926-28) атты оёулыстарын, «Баяншы» (1926) Ұдістемелік нұсқауын жазды. жазае грамматикасына сатысты теориялые еңбектерді, Ұдебиет тарихы жҰніндегі тмңыш зерттеу «ўдебиет танытғыш» (1926) кітабыны, авторы. Оны, туындыларынан балаларды, оқуына жеңіл, ойына сонымды, тісінікті де сызығыты болып келеді.

жазае салты

жаз едік сатар мшып еңеылдаған.
Сахара кҰлге сонып салсындаған.
Бір Ұртке саудан шыссан дмшар болып,
Не салды тҰнімізде шарпылмаған.

Алашты, ешға бҰрі мҰлім.
Кім салды таразыға тартылмаған?
Дегендер мен жаёсымын толып жатыр,
Жаёсылые Ұз басынан артылмаған.

Таёылдап, ер пысыёсып сҰйлейтін кҰп,
Екпіндеп, мшёыр атша сарёындаған.
Бос белбеу, боса, туған боз бала кҰп,
Киіздей шала басып сарпылмаған.

Еңкейдеп ет аңдыған шалдар кҰп,
Телміріп бір тойғанын ар сылмаған.
Ас кҰіл, алаң-бмла, адамдар кҰп,
Есептеп азын кҰпке аңеылдаған.

жайырсыз неше сара, байлар да бар,
жайыетай толёындағы салтылдаған.
БҰрінен тыныш мйыетап жатсандар кҰп,
ёмтылып, талап ойлап талпынбаған.

Соларды, сатарында біз де жїрміз,
МҰз болып, ер тїймеге жарёыылдаған.
Не пайда Ұнері, мен білімінен,
Тиісті жерлеріне сарп мрмаған?!

Аёёу, шортан SҰм шаян

Жїк алды шаян, шортан, аёёу бір кїн,
Жегіліп тартты ішеуі дїркін-дїркін.
Тартады аёёу кҰлге, шаян кейін

Жүлөиды су-а сарай шортан шіркін.

Бұлларды! машағаты аз болмады,
Жұмысы орнына кеп мұз болмады.
Тартса да бар кіштерін аямай-ағ,
Асылы жік орнынан еоз-алмады.

Оншама ол жік ауыр емес,
жүр сыртынан пұлен деу де тұуір емес.
Жік бірағ ұлі кінге орнында тұр.
Біры!-ай тартпа-ан со! бұрі тегіс.

Жігіттер мұнан -ибрат алмай болмас,
ұуелі бірлік керек болсағ жолдас,
Бірі!ні! айтааны!а бірі! кінбей,
Істеген ынтымағсыз ісі! о!бас.

Тарту

Балалар,бұл жол басы даралыға,
Келі!дер, тісіп, байсап, саралығ та.
Бұл жолмен бара жатқан Ізі!дей кп,
Соларды кпге тұра саралығ па?!
Даралығ – Ішпес жарығ, кетпес байлығ,
Жірі!дер, іздеп тауып алалығ та!

Жұбату

ұлди – Ұлди,ағ бпем,
Ағ бесікке жат бпем!
Жылыма, бпем, жылама,
Жілік ша-ып берейін.
(жағаты! бала жұбату жле!і)

Асын ініме

Азырағ сұла-ы! сал, асын інім,
Ойымыз, рухымыз жағын,інім.
«А-алығ правосын сұлыма алып,
Келемін айтайын», - деп асыл, інім.
«әзімді а-а!мын», - деп Ілкейтемін,
Онымды кпремісі! мағұл, інім.
Адасқан а-а!ызды! жері болса,
Тілеймін ете гп деп -апу, інім.
Жай жатса!, жа!ылмайсы!, адаспайсы!,
Кіресте кім кетпейді -апыл інім.
Ат сөй-ан аз – кпбіне сарамастан,
Асыл-а біздер жарлы пағыр, інім.

До'ыздай тал-амай жеп семіргендер,
Саналып асылды-а жатыр, інім.
Сїйікті милл'үті'е болам десе',
Нашарды' к'Бірек же хаеын, інім.
Сыйласын десе' жұрты' еадір тұтып,
Ай-ырсып момындар-а аеыр інім.
Білімді ел ішінде болам десе',
Шешенсіп, жоеты с'Йлеп лапыр, інім.
жолынан м'ны' бірі келмес болса,
Кісімсіп е' болмаса еаеыр, інім.
С'Зі'ді ты'датайын десе' жұртеа,
Ет асып табае-табае шаеыр, інім.
Аузымен орае орып, б'Үрін де етер,
жымызды шара-шара сапыр, інім.
Ет пене еымыз беріп с'Йлеп к'Рсе',
Айтеаны' жұртеа балдай татыр, інім.
Аеылы' Аплатондай болса-да-ы,
жымыз бен еті жое е'р татыр білім.

Бае

Б'лттар басын жасыр-ан,
Ана тїсіп басыл-ан,
Та' шапа-ы с'Ніп тұр,
Жа'алан-ан Жмірден
Жа'а шы-ып к'Рінген
Гїл самауда семіп тұр.
Балалыетан басталып,
(Тастаймын аз жасты алып,
Есім на-ыз енгенше)
К'Рдім еызые, к'Рмедім?
К'Рсем – ба-а бермедім,
Бозбала жас келгенше.
жұстай тїлкі алатын,
Жайып алтын еанатын,
Уылжы-ан от лепті.
Жігіттік жас келді де,
Ойды біраз б'Лді де,
Тұра-ы жое ол Жтті.
жудым баеты, іздедім,
«Табамын -ой тез» дедім,
Азап шекті т'Үн-жаным.
жарап жасын жыраеты,
Жаетым тїрлі шыраеты,
Таптырмады еу-аным.
°міт сїйрер жыраеа,

Жетесі! деп мұратса,
Талысам да ізденіп.
жашан кәліл жасарар,
Ареа-басы! босанар,
Рағатты жаз келіп?
жашан жанып шам-шырағ,
Сәуле беріп жарырап,
Болар жуығ тәрт тарап?
жашан маған іздеген,
Кіліп жылы жізбенен,
Болар серік бағ сарап?!

Сұрастар мен тапсырмалар

1. Ахмет Байтұрсыновты! бағдарға арнап қандай Жәлдер жазды?
2. Ахмет Жәлдеріні! мазмұны қандай?
3. Берілген Жәлдерді мұнерлеп оғып, жатса айту.

Спандияр Кәбеев (1878-1956)

жағса балалар Ұдебиетіні! ірі Жкілдеріні! бірі – Спандияр Кәбеев.

Спандияр Кәбеев 1878 жылы жостанай облысыны! Меңдісара ауданында діниеге келген. Ол тоғыз жасында ескіше оғуға тіседі. Бірағ молданы! соғасына шыдамай және ескіше діни оғуды! сїрелеріне тісіне алмай тастап кетеді. Бұдан кейін 1887 жылы Ыбырай Алтынсарин ағсан екі жылдығ мектепке тісіп, оны бітіріп шығсаннан кейін, ауылды бала оғытады. Одан ары оғытысы келген Спандияр жостанайдағы екі жылдығ мұғалімдер даярлайтын курсты бітіреді.

жостанайдағы екі жылдығ педагогикалығ курсты аястап, бастауыш мектепке жолдама алған Спандияр Жз ауылына аттанар алдында: «Алдымда туып-Жкен ауылым – мұдениеттен кенже салған сарағы ауыл. Мені! ендігі Жмірім сол ауылда Жтпекші. Сол ауылда солымнан келгенше мұдениет шам-шырағын жағпағпын... Жас Жспірімдерді оғытып, оларды! кәзін ашып, ғылым жолына, мұдениет соғағына тісірермін деп асығып келемін», - дейді. «з мстазы Ыбырай Алтынсаринні! жолын оған Спандияр елге келісімен-ағ бала оғыту ызметіне кіріседі. Оғыту жолдарын, Ұдістерін іздестіреді.

И.А.Крыловтың еңбегіне мысал ретінде аударып, «олгілі тәржіме» деген атпен 1910 жылы бастырып шығарады. Осы арқылы жас ұрпақты Ұл-білімге, Ұділеттілікке, адамгершілікке тәрбиелеуді мақсат етеді, мінез-құлықты тәрбиелеудің құралы етіп пайдаланады.

Спандияр Қубеев «олгілі тәржімеден» соң, 1912 жылы «олгілі бала» кітабын бастырып шығарды. Бірінші кітабында 62 тақырыпта жазылған, екінші кітабында 32 тақырыпта жазылған Ұл мен Ұлғимелер бар. Бұлардың бір сәттары аударма болғанмен балаларды оқыту тәрбиелеу процестерімен тығыз байланысты. Бұл жерінде Спандияр Қубеев былай деген еді:

«олгілі бала» хрестоматиясына Крыловтың Ұлға аударған мысалдарын кіргіздім, орыс классиктерінің балаларға арнап жазған еңбегі Ұлғимелерін Ұлғимшілеп оқытуға тұрғысына лайықтап жаздым, сол сияқты оқытуға бай ауыз Ұдебиетін құрыптап пайдаландым. Осымен сәттар, бұл кітапта табиғат туралы, оның Ұр алуан құбылыстары туралы, география, Ұсімдік, жануарлар туралы мағлұматтар беретін, балалардың құқығына сыйымды жерге оқытуға, еңбегі – еңбегі Ұлғимелер, мысалдар кіргіздім. әрбір Ұлғименің соңына сұрақтар қойдым.

Балаға жан-жақты тәрбие беру үшін кітабына енгізген шығармаларының тақырыбы Ұр алуан болуын да ескерген. оқытуға даласына салына бастаған жаңа типті мектептер үшін мұны Ұлға алғашқы адым, алғашқы бастама ретінде Ұлға оқытуға кітапта айналды.

Спандияр Қубеевтің шығармалары XX ғасырдың бас кезіндегі оқытуға балалар жазба Ұдебиетінің салыптасуы мен дамуына Ұлкен Ұлес еосты, ерекше рөл атқарды. Ыбырай Алтынсарин сияқты Спандияр Қубеев те халық ағарту жұмысына байланыстыра отырып, соған оқытуға болған балалар Ұдебиетінің тәрбиелік орнын халық игілігі дүрежесіне келтерді.

Оны! «°лгілі бала» атты жина-ына «Балалар мен -алым», «Тіскі тамає SЎм кешкі тамає», «Шал мен балалар», «жайырымды бала», «Аю жЎне бЎрене» атты Ў!гімелер еоса «Жетім», «Жетімні! Јле!ј» атты Јле!дері де бар.

Спандияр КЎбеевті! «Орындал-ан арман» атты кітабында-ы «Тойда естіген Ў!гіме», «Молда алдында», «Зорлыє», «°міт сЎулесі», «јмлає естігенді кЎз кЎреді», «БЎлтіріктер», «Ауыр еаза», та-ы басаа Ў!гімелері ауылда-ы бұрын-ы мектеп Јмірі мен ауыл жайын толыє таныстырады.

Балалар Ўдебиетіні! еамеоршысы, дарынды педагог Спандияр КЎбеев мзає науеастан со!, 1956 жылы, 2 декабрьде, 78 жасында сайтыс болды

јорыта айтеанда, бар Јмірін халыє а-арту жұмысына сарп еткен, еазаєты! жа!а типті млт мектептері ішін оеулыєтар жаз-ан, бала тЎрбиелеу, оєыту саласында іздік кЎзге тіскен, республикамыз-а е!бегі сі!ген мұ-алімні! Ўдеби мұралары еазає балалар Ўдебиеті тарихынан Јшпестік орын алады. Сонымен еатар, Спандияр КЎбеевті! «°лгілі бала», «°лгілі тЎржіме» атты кітаптарында-ы е!бектері балалар Ўдебиетінде еойылатын тілек-талаптар-а берілген шы-армашылыє жауап деуімізге болады. Спандияр КЎбеевті! балалар с!йіп оєитын Јмірше! шы-армалары е! жо-ар-ы есрметке ие боп еала бермек.

«°лгілі тЎржіме» атты кітабынан

Аеєу,Шортан hЎм Шаян

КЎп кіріскен іс Јнбес ынтымаєсыз
КЎп малды! керегі не болса баєсыз
Таудай талаптан да, баєыт артыє,
Болса да еара жаяу жал-аз атсыз.
Ынтымає жоєты-ынан бізді! еазає,
Кем жұртеа Ўрбір тірлі болды мазає,
Зияны толып жатеан бастан артыє,
Кемітіп -азиз басын кЎріп еазає.
Мысалы, бірліксізді! -ибраты,

Пайдалы салдырса! бар лм-аты,
Ке!есінен аёсу, шортан, шаянменен,
Ты!дайсыз тҰржіме етіп жаз-ан хаты.
Бір аёсу, шортан, шаян бұрыныраё,
Ке!есін еттім бҰйіт, салса! ерлаё,
Тарту-а жікті арбаны міндеттеген,
О!аша кҰл басында тұр-ан жыраё.
°шеуі кҰдімгідей жегілісіп,
жайтсе де тартамыз деп ерегесіп,
Тырмысып бейшаралар азаптанды,
Пайдасыз меһнаттанып терге тісіп.
ЖҰнелді шу деп аёсу кҰкке таман,
См!сылдап Ысті – Ыстіне достан жаман,
Жайда да кесел шіркін жҰнге жірмес,
Тырмысып кейін сарай жатыр шаян.
Тартады дем алысып кезек-кезек,
Арбаны еоз-алталмай кідер Ызіп,
Тапырлап су-а сарай бетіменен,
Шамасы келмей жатыр шортан шыдап.
Кіріскен ынтымаёсыз Ұуел баста,
Ерлерді! болмай бірлік жолдасында,
Бетімен Ұр тараёса тартеаннан со!,
јоз-алмай арба еалды кҰл басында.

«°лгілі бала» атты кітабынан

Жетімні! Жлімі

Жетімні! кїні еррысын жастай еал-ан,
ёкесін шешесімен ердай ал-ан.
Кїтетін анасындай жаёын еайда,
Деген сҰз осы емес пе «дїние жал-ан».
Бетімен іс-істеуге аёылы! кем,
Бой Јсіп, жас жетпеген, білмейсі! жҰн.
Мал-басы! а-айынны! талауында,
Ендеше осы емес пе дїние деген.
КҰзі!нен жас а-ады еан аралас,
Биліктен малы тігіл, шы-ап тұр бас,
Сұраусыз малы!да ерраё, басында сыраё,
јама-ан арыстан, еабылан мұндай болмас.
Сау басы! ееш!а болар Јскені!ше,
Кїш жетіп «Ұ» десе, «мҰ» дескені!ше.
А-айынны! тҰлкегінде иттей бол-ан
Жетімдер толып жатыр Ұлденеше.
ШҰлдесе! сусын болар кҰлдер еайда?
јарын ашса, тамаё болар жерлер еайда?

жа!-ырып, жідеп-жадап жіргені!де
Сипайтын ма!дайы!нан ерлер җайда?

Балалар мен -алым

Екі бала келе жатып, бір кітап тауып алыпты. Бірінші бала:

- Бұл кітап менікі, неге десе!, мен сенен бұрын кјрдім, - дейді.

Екінші бала:

- Жоє, бұл кітап менікі, неге десе!, мен сенен бұрын жерден кјтеріп алдым, - дейді.

Екі баланы! таласыны! Ыстінен шыєған -алым олар-а:

- Сендер хат танысы!дар ма? – депті. Балаларды! екеуі де шынын айтып:

- Жоє, хат танымаймыз, - дейді. Сонда -алым:

- Кітап сендерге не керек? Бұл кітапты мен алайын. јай бұрын оєу білгенге беремін, - депті.

Орындал-ан арман

(Їзінді)

Молда алдында

Сауытбай елден жинап ал-ан җаржы, малды шы-арып, мектеп Ышін Ый салдыруды кешіктіре берді. СЇйтіп жіргенде, оны! туысы – Сандыбай молда жалдап, ауыл балаларын мұсылманша оєыту-а кірісті. ўрине, байлар Ышін мұсылманша оєу пайдалы еді. екі жылдыє мектеп салынбай җалды.

ўуелден осытєсы келіп жірген Ыкем мені сол молда-а оєу-а берді. Сабає бастарына жиырма тиын кїміс беріп отырып:

- Молдеке, балам оєу-а ынталы. Тентек те емес, Јзі тіл ал-ыш. Бірає титтей нЇрседен кЈілі җалып, Јкпелеп җалатын мінезі бар, соны ескерерсіз, я-ни мұрып-со-ушы болма!ыз, - деді Ыкем.

Сабає бастар Ышін елден ерекше жиырма тиын берген Ыкеме ризалыє білдіріп:

- Јри-јри, иншалла җинамиша оєытарбыз, - деп, молда уЇде берді.

Сонымен мен то-ыз жасымда молда алдын кјрдім. Бірає Ы дегеннен молда екеуімізіді! жұлдызымыз җарсы болды. Татар молданы! тіліне тїсіне алмай, не айтса, соны җайталап айтатын болдым. МЇселен, ол ма-ан:

- А!ла, хайван, - дейді.

- А!ла хайван, - деймін мен де о-ан.

Ал-ашы кїнде-ає җайы!ны! җаба-ына «Їліп», «би», «ти», «си» деген «сабаєтарды» жазып беріп жаттау-а бұйырды. Осы тЈрт Ыріпті танып, айыра білетіндей жаттап алуды! Јзі бір апта-а жуыє созылды.

Бір кїні сЇске тїс кезінде җал-ып кеткем екен, солҗылдає шыбыє шып етіп жонымды осып Јтті. Арҗам удай ашып, мен баєырып, жылап тұрдым. Молда жылама деп мұрысты.

- Жазы-ым не? – дедім Жксіп тұрып.
- Шаярма, доңыз баласы, - деді. Мен де о-ан:
- Шаярма, доңыз баласы. – дедім.

Молда та-ы да шыбыспен осып-осып еалды. жолынан шыбы-ын жұлып ала еаштым. Молда тұра ұмтылды. Ол кебісін киём дегенше Ыу дейтін жерге зытып кеттім. Ол сыртқа жігіріп шықты. ма-ан жете алмайтынды-ына кжі жетсе керек:

- Тұт хайван, - деп йідегі балалар-а айсайлап бұйрық берді. Балалар шы-а-шы-а жігірді. Сауытбайды! иттері де шұуілдесіп еосылды. екі Жкемді еолыма алып, еояндай зырыратып жігіріп отырып, бес шаеырымдай жердегі йіме лезде жетіп келдім. Еірей кіре, кйлегімді шешіп арасмды кјрсеттім, Ыкем мен шешем айналып, тол-анып Ыре! уатты.

- Кјрмегенім молда болсын, - дедім.

- Молдадан оеымаса!, осымай-ақ еой, шыра-ым. Бйтіп сабай беретін болса, - Ыбден кеше болып кетерсі! деді Ыкем. Анам да осыны маерл кјрді. Мені! мұсылманша оеуымны! бсы да, ая-ы да осы болды.

Оеуым керек деген ой ма-ан жансерік болды. Бірақ сайда оeimын. Осы Ыкем мен шешеме де арман болып еала берді.

«□еш□а сайнап, оei алмай еалмаса игі еді» - десіп еынжылды. Мен де еынжылдым. Бірақ, амал сайсы, ауылда басса мектеп жоқ еді. Не істеу керек. Бұл жұмбақ еді.

Сұрастар мен тапсырмалар

1. Спандияр Кјбеев балалар-а арнап еандай шы-армалар жазды?
2. Спандиярды! «°лгілі бала» атты жина-ына еандай шы-армалар енген, мысалдар келтір.
3. «°лгілі тЎржіма» атты е!бегінен мысалдар келтір.
4. «Орындал-ан арман» атты туындысынан йзінді оеу жЎне баяндап беру.

Сұлтанмахмұт Торай-ыров (1893-1920)

Кейбір асын-жазушыларды! Јнер-білімге іздену сапары, сол жолда-ы кјрген еиын-еыспақ кездері мен табыстары, тіпті оларды! Јмірбаяны да балаларды еатты еызыстырады. «з Јмірлеріне йлгі, Јнеге етеді. Кјргені мен білгені аз, Јмір тЎжірибесі кем жастар йшін асын-жазушыларды! еызықты шы-армалары Јмір мектебіндей кјрінеді. Талаптану, йздіксіз іздену, ойла-ан маесатқа жетуді! еиын-еыстау кездеріне еарсы тұрып, тЈзе білу жолдарын йретеді.

Балаларды сызыстыратын осындай ерекшеліктер,
Сұлтанмахмұт Торайғыровты! шығармаларынан да, Жзіні!
Жмірбаянынан да кЖп кездеседі.

Сұлтанмахмұт Торайғыров 1893 жылы 28 октябрьде Омбы
уезіні! Шағырай болысында жарауыл Шабар аулында (еазіргі КЖкшетау
облысы жызылту ауданында) туған. ғзі кедей шаруаны! баласы. Бір
жасында шешесі Жліп, жетімдік пен жоғшылығты! еасіретін кЖп кЖреді.
Сұлтанмахмұт алты жасар кЖнінде Ұкесінен оғып, хат таниды. Бұдан
кейін ол Ұулелі аулындағы молдадан оғып, бертін келе Троицк,
Семей, Томск еалаларынан білім іздеп сапар шегеді. ауыр азаппен кЖп
еиыншылығтарға тЖзген, тұрмыс Жгейлігін кЖп кЖрген болашағ жас
ағын ауру-сырғаулы да болады. Бірағ Сұлтанмахмұт мұны! бҰріне де
мойымады, тұрмысты! жарғын болашағын а!сап, соны кЖруге
Жміттенді.

Сауат ашу, хат тану барысында Сұлтанмахмұт алдымен Жзіні!
ана тілін еадірледі, соны! барлығ ерекшеліктерін танып білді. Ана
тіліні! асыл мұрасын бойына сі!іріп, жағсылығын маған етті.

*СЖйемін туған тілді, анам тілін,
Бесікте жатғанымда-ағ берген білім.
Шырғ етіп жерге тіскен минутымнан,
жұлағыма сі!ірген таныс Жнін.
Сол тілмен шешем мені Ұлдилеген,
Еркелеткен «ежлыным, жаным» деген.
Е! бірінші сол тілмен сыртқа шығты,
СЖйгенім, жек кЖргенім, мнатғаным.*

Ол Жзіні! ағыл-парасатыны! еандай дҰрежеде екенін осындай
дана пікірлерімен-ағ таныта алған. Ана тілін еұрметтеп, сол тілде
сЖйлей алу, хат тану, сауат еғеш, жазу-сызуды Жйренуді! бҰрі де соған,
тек еана соған байланысты екенін бойға сі!іріп айта алу, оғушыға
тЖсіндіру ағындығ еасиетіні! е! жоғарғы сатысы дарындылығы деп
айтуға болар еді. жаға балалар Ұдебиетіне жа!а бағыт, жа!а тудыруда
жас Жспірімдер арасында Сұлтанмахмұт шығармалары ерекше рЖл
атғарды. Біріншіден, ол – жас Жспірімдерді Жнер білімге, оғуға

шағыруда балалар Ұдебиетін жалынды кїрес майданына айналдырып жіберді. Екіншіден, Сұлтанмахмұт Ұз шығармалары арқылы Ұнер-білімге, жаңа типті оруды іске асуына еарсы болған жўне ұлт араздығын тудыруға кїш жұмсап келген алдамшыл, ел бїлдіргіш сұмдарға, діни схоластика ашыған-ашығ аяусыз кїрес жїргізді. Оны зиянды жағтарын Ұшкере етушілерді алдығы еатарында болды. Ұшіншіден, ұлы орыс халқыны Ұнер – білімін, мўдениетін игеруге, тілін їйренуге, география, тарих пўндерін білуге шағырды. Тўртіншіден, осып білім алуды тіп мағсаты – ел їшін, халығ їшін ебек етуге жұмсалуга тиіс деп, Сұлтанмахмұт жас Ұспірімдер арасына мұран тастады. Сұлтанмахмұт «Талаптыларға», «Шығармын тірі болсам адам болып», «Шўкірт ойы» сияқты Ұлеңдерінде Ұнер – білім, оғу жайын кўп мағастайды. «Ағтармын осып шығып адам атын» деп Ұзіне-Ұзі сенім бїлдіру арқылы, басааларды да еліктіреді. Сұлтанмахмұтты бұл Ұлеңдері балаларды білім алу, іздену жолында еажырлылығыға, тўзімді болуға, еиындығыты жеке бїлуге їйретеді, оларды халығ алдына еызмет етуге міндеттейді. Сұлтанмахмұт оруды, Ұнер-білімні пайдасын, басып адамны білімінде екенін сипаттап тїсіндіруге кїш салды.

Сұлтанмахмұтты жастарға арнап жазған мына тўзімді Ұлеңдерін айтуға болады: «Оғу», «Бір баланы тілек батасы», «Шығармын тірі болсам адам болып», «Талапты ерге нұр жауар», «Тұрмысға», «Шўкірт ойы», «Бір адамға». Баланы Ұз отаныны Ұмірлік дағы їшін кїресетін, Ұз халығ алдында адал еызмет ететін азамат етіп тўрбиелеуде Сұлтанмахмұт Ұлеңдеріні мўні, оны балалар Ұдебиеті мұрасынан алатын орны їлкен.

Балалар Ұдебиетінен орын алатын Сұлтанмахмұт Ұлеңдеріні тўрбиелік жағтары мен мазмұндылығы, кўркемділігі жўне жаңа бағыты осы дўрежеде деп сарау керек.

Ендігі бет алыс

«Кірді –ой тістен кейін тентек асылы,
Серті!ні! бұл Жмірлік е! асыры,
Адам еұл Жзі! же!іп мстама–ан!»
Деген бір Сократты! бар насылы.
Тұрмысты Імітім к!п же!ем деген,
Же!уге жігеріме сенем деген ,
Ырсыма мені! жірер сай діние,
К!нбесе Жз ырсыма Жзім денем.
ұрине, шыдар-аспын Жлуге мен
Баспаспын жаман жол–а к!і!ге мен,
Астармын осып-жетіп адам атын,
Басеа–а жоє ысылас б!луге мен.
Менде жоє сажу деген, □еш деген,
Тары–ып болымсыз–а жасу деген.
Ісіне еұрт-еұмырсса ілтипатсыз,
Ойымда тек сол белден асу деген.
Шындыеты! ауылын іздеп тістім жол–а,
Разымын не к!рсем де осы жолда.
Шаршармын, адасармын, шалды–армын,
Бірає бір табармын деп к!лім сонда.

ШҰкірт ойы

жара!–ы езае к!гіне	Надандыє те!ізі тартылар.
армелеп шы–ып, к!н болам!	Орны отайыє, к!герер
жара!–ылысты! к!гіне	жызы–ан жайлап ел к!рер.
К!н болма–анда кім болам?	Тұрмыс та–дыр бҰріде,
Мұзда–ан елді! жірегін	Бұл маєсаттан бұра алмас.
Жылыту–а мен кірермін!	жаһарман,Рістем,ўлі де,
Е!бек, бейнет тарауы	Бұрам деп жолда тұра алмас.
Раєатеа сарсылар:	Сылан–ан жарды! к!лкісі,
жыздырып к!нні! сарауы,	Алдандырмас бірісі.

Шы–армын тірі болсам адам болып

Шы–армын тірі болсам адам болып,
Жірмеймін бұл жиСанда жаман болып.
Жатеаным к!рде тыныш жаєсы емес пе,
Жіргенше Жмір с!ріп надан болып.
Мен бала!, жарыє к!ннен сҰуле еу–ан,
Алу–а к!нді барып белді бу–ан.
Жұлдыз болып к!рмеймін елді! бетін,
Болмасам тол–ан айдай балсып ту–ан.
Бұл с!зім асып айтеан асылыє емес,

Ойында оты барлар асылые демес,
Тебем деп, тірі болсам надандыеты,
Серт етіп, Із-Ізіме еткен егес.

Сұрастар мен тапсырмалар

1. Сұлтанмахмұт Торайғыровтың Імірі мен шығармашылығы туралы тісінік бер.
2. Асынның жастарды Інер-білімге шағыратын сандай Іледерін білесіңдер?
3. «Шұкірт ойы», «Шығамын тірі болсам адам болып» атты Іледерін мұнерлеп оғу, жатға айту жүйе оның мазмұнын тісіндіріп беру.
4. Сұлтанмахмұттың асға арманына, зор талабына назар аударыңдар.

Сұбит ДІнентаев (1894-1933)

XX ғасырдың бас кезіндегі қазақ балалар Әдебиетінің крнекті сайраткерлерінің бірі – асын, жазушы Сұбит ДІнентаев 1894 жылы Семей губерниясы, Кереку уезі, Ағсу болысында (қазіргі Павлодар облысы Ағсу ауданы) кедей шаруаның отбасында туған. Ол жас кезінен ауыл молдасынан хат таныған. Сұбит жастайынан зерек болып Істі. Оның оғуға деген ғұштарлығы арта берді. Сұбит Із бетінше оғып, орысша хат таниды, газет – журналдар оқи бастайды. Ғабдолла Тосай мен Абайдың Іледерімен танысады, соларға еліктеп, медреседе жйргенде алғашғы Іледерін жаза бастайды.

Медресені бітірген соң Сұбит ауылдық мектепте мұғалім болады. Осы кездерден бастап балалардың мұғамына жеңіл, тісінуге оңай Ұрғызы, Ұрғы кйлідіргі, олардың білімін толығытуға септігін тигізерлік мысал Іледер жазады. Оның Іледерінің тұғыш жинағы 1915 жылы Уфа қаласында «Уағ-тйек» деген атпен басылып шықты. «Ізімінің кйбін бала оғыту, бала тйрбиелеу жұмысына арнаған Сұбиттің ауыр тұрмыс салдарынан денсаулығы нашарлап, ауруы ассына береді. Ол сонда да болса Ізі мұнатеан мамандығын тастаған жоғ. «мірінің асырына дейін ғызмет Істінде болады. Халық ағарту жұмыстарының алдыңғы сатарында жйрген Сұбит ДІнентаев ассынған ауруының салдарынан 1933 жылы 23 мамырда Семей қаласында ғайтыс болды.

СЎбит ДҶнентаев Ҷзіні! ал-ашеы жґмысын Ўрі педагог, Ўрі балалар жазушысы ретінде бастады. СЎбитті! балалар Ўдебиетіне сосылатын шы-армалары еысеа Ўрі мазмұнды, тісінуге жеііл болып келеді. Асын Ҷле!дері еысеа жазылса да, белгілі оеи-алар-а еңрыл-андыетан, Ҷзіне лайые кейіпкерлері, типтік образдары бар. «тірік, Ҷсек, жа-ымпаздые, мен-мендік жЎне тЎқаппарлыеты Ўшкере ету – СЎбит ДҶнентаев жаз-ан мысал Ҷле!дерді! е! басты таеырыптары болды. Оны! «Ҷожа», «Ауыр-ан арыстан», «Ҷзі тойма-ан ит», «Екі теке» Ҷле!дері кейбір адамдарда болатын а!еаулые, Ҷрескел еылыетардан, Ҷсек – ая!, Ҷтіріктен, жа-ымпаздые немесе бірді – бірге со-ыстыратын айлакер сґм істерден аулае болу-а ійретеді. Ондай жа-ымсыз Ўрекеттерді! адам баласына жат жаатарын Ўжуа, мазае етіп, мейлінше Ўшкерелейді. Мұны! балалар ішін еызыеты-ы сол – адамда болатын а-ат мінездерді, ашеараетыеты немесе озбырлыеты, еулыеты хайуанаттарды! іс – Ўркетімен кҶрсетуінде. СЎбитті! мысал Ҷле!деріні! еайсысында болса да Ҷзінше еорытынды жасап, шешімін айтып, аеыл парасатына салып, еисынсыз еы!ыр жаатарын кҶрсетіп отырады. Адам еылыетарына жат нЎрселерді! бЎрінен де аулае болу-а ігіттейді. «тірік, Ҷсек айтуды! ая-ы Ўреашан адамды жексґрын етіп жіберетінін нанымды тірде дЎлелмен суреттейді. Мұны! балалар ішін тЎрбиелік мЎні зор жЎне аса еажетті.

СЎбит ДҶнентаевты! мысал Ҷле!дерінде бір-біріне мілде жанасымы жое, мінез Ҷзгешеліктері баса-баса кейіпкерлер арасында-ы тартыстарды шебер суреттейді. Солар аеылы адамдарды! басында болатын Ўр еилы мінез-еңлыетарды баян етеді. Мұндай Ҷле!дер балаларды еызыетыра отырып, оларды! ойлау еабілетін, санасын шы!дайды, ішкі діниесіне еоз-ау салады.

СЎбит ДҶнентаев жас Ҷспірімдер мен балаларды Ҷнер-білімге шасыр-анда, оларды! алдарына белгілі максат еояды. Оеып, білім

алуды! тіп маесаты халыс алдында ызмет етуге тиіс екенін айтып
Лтеді. Оны! мынадай Лле!дері мен мысалдарын тілге тиек етуге
болады: «Замандастар», «Ерікті Айша», «Балалысты са-ыну»,
«Балалыс», «КЖ!іл мен тіл», «Талап», «КЖзі тойма-ан ит», «Екі теке»,
«У жеген сасыр-а», «Ауыр-ан арыстан», «ЖҰмила ыз».

жорыта айтсанда, салжы!-келекелері мол, Лткір сатира-а еңрыл-ан
СҰбит ДНентаевты! жел санатты, ашыс Інді Лмір елегінен екшелеп
алын-ан мысал Лле!дері мен Лле!дерінен жас Лспірімдер КЛп нҰрсені
Ійренуге болады.

Балалысты са-ыну

Ой, заманым балалыс!	жоразданып, самшылап,
ұр ісі! бір даналыс.	ұн дауыстап , дем берген,
Алды-артыма сарасам,	Оза салсам жарысып,
Кетіп сапсы! тазарып,	«ПҰлен ат!»-деп сын берген.
әзі! тігіл ізі! жоє,	Соны да тастап кеті! бе,
жарасам да садалып,	Жаны! менен те! КЖрген,
Сен бір шала КЖрген тіс,	Шын еңрдастан айрыл-ан,
Отырар сорлы! самалып.	Сен деген бір саріп,
- Кет, деп сені кім айтты,	Сен барда-ы уасыттай,
жалмай жм-ын таралып.	ЕшнҰрсеге саетыспай,
Неден КЖ!ілі! салды екен,	Сым жірегім бір минут,
Раєым етпей сазарып?	Тұрар ма екен а-арып?!
Са-ынам да жостаймын,	жмшаєтасан, сЛз берген,
Келмес пе деп оралып,	Ойдан сыр-а шапсам да,
Сонда-да-ы хабар жоє,	жанша абырой, бає тапсам да,
Хан, сараны те! КЖрген,	Мы!нан бірін КЖрмедім.
Асыс, топай Лгерген,	Мерекені! сен КЖрген
Анау-мынау ойда жоє,	Тапсанын Іркітті іздеп, таппа-анын,
Жан біткенді ел КЖрген:	Шысанын ішкі мұны!, шыспа-анын
Десе біреу «сара-ым!»	Білмеймін Ұлі кінге естігем жоє,
Гіл-гіл ойнап Лі! Лнген:	Жатсанын жан тыныш, жатпа-анын.
жайда салды тал аты!,	

КЖ!іл мен тіл

Тіл – КЖ!ілді! тілмашы,	Тілім, сарап тұрмашы!
КЖ!ілді! жоє сырласы.	А!-ырттанып бет алды,
Тілмашымды о! жмсап,	Массара мені сылмашы.
Теріске, КЖлім, бұрмашы.	Тым еңтыртпай, тыя мста

Айтеанын ып сожа'ны!, Тілмашы'ды, мырзасы.

Балалыс

Алдау ін кЈз жм-анды «Јлді» деп,
јуансын деп мсын-анды «берді» деп,
КЈілін жыртпай шл-ы-анды «сенді» деп,
Нені кЈрсе со-ан ерген балалыс!
Ыстыс мрттап, аузы кйген «салсын» деп,
Иегіне шл-ау орап «шарпым» деп,
Жылтыраса санын со-ып «алтын» деп,
Сыртыс кЈзбен ба-а берген балалыс.
Шы-ын демей сира-анды, кйгенді,
Тек отыр деп дмшпан кЈріп тигенді,
јмбыжыс деп бЈркін теріс кигенді,
Жы-ыл-анын жмрттан кЈрген балалыс!
«Ел ыдыртам, мінгіземін тай-а» деп,
«јаймаспенен той-ызамын май-а» деп,
Алда-анны! бірін мспай айла деп,
јолда-ысын бУрін берген балалыс!..

КЈзі тойма-ан ит

КЈпірге тісті бір ит сйек тістеп,
Ойы бар кЈпірменен дария кешпек,
КЈрінді су бетінде бігін бір ит,
Бмнда да бір сйек бар, баеса тістеп.
Суда-ы ит бмл бейбаасты! кЈле'кесі,
Білерлік кЈле'кені болмады есі,
Толымды кЈрінген со! анау сйек,
Ол иттен тартып алмас бар дУмесі.
Сол оймен атты су-а айбаттанып,
Бар кйшін жинап бой-а сайраттанып,
Тіскен со! жойсын су-а, ол батырды!
Ісіні! не болма-ы айдан жарыс.
ўреайда аш кЈздіні! олжасы осы,
Байсаса! іс тібіне кЈзі! салып.

Екі теке

Екі теке келіп тісті кЈпірге,
Біреуі Урі, бірі бері Јтуге,
КЈпірді! дУл ортасында килігіп,
Біріне бірі баеырды кейін кетуге.
Шайсасып бас, біріні! тілін бірі алмай,
Сізіспекке кірісті, сарап тира алмай.
Тар кЈпірді! секірісті істінен,

Бірінен бірі еояр ма, сірҰ, кек алмай.
Екеуі де су-а ерлап тыныш тапты,
Жігіттік сып кҰпіді тезден босатты.
Ерегiстi! нҰтижесі осы да,
Таласандар мұнан артые не тапты?!

Сұрастар мен тапсырмалар

1. СҰбит ДҰнентаев балалар-а арнап еандай Ұле!-мысалдар жазды?
2. «Балалыеты са-ыну», «Балалалые» атты Ұле!дерді! еандай тҰрбиелік мҰні бар?
3. СҰбитті! оеу-білімге шаеыр-ан Ұле!дерін талда!дар.
4. СҰбитті! сыншылдые Ұле!деріні! мазмұнын ашы!дар.
5. СҰбит Ұле!деріні! кҰркемдік ерекшеліктерін айтып бері!дер.
6. СҰбитті! мысалдарын осып, талдау жаса!дар.

Ма-жан Жұмабаев (1893-1938)

Ма-жан Жұмабаев – еазае Ұдебиеті кҰгіндегі ХХ -асырды! басында жареырай жан-ан жарые жұлдыздарды! бірі., текті асыны. Ту-ан жері - еазіргі Солтiстiк жазаестан облысы Булеев ауданы. Ма-жан жастайынан ауыл мұ-алімінен хат танып, сауатын ашеан. Со! 1905 жылы жызылжарда-ы медресеге оеу-а тiсiп, оны жаесы iлгiрiммен аяетайды. Бірае бұл жас талапты онша еана-аттандырмайды. Содан ол Уфа-а оеу-а барады. Ол оеуын Ұрі еарай жал-астырады.

Ма-жанны! тм!-ыш жина-ы «Шолпан» деген атпен жарые кҰреді. Жастайынан орысша оеып, орыс мҰдениетіне ерте жеткен Ма-жан еазае поэзиясына Ұзіндік ерекшеліктерімен дарынды болмысымен келеді.

Ма-жанны! адамны! жастые сезіміне жасын асын екендігі Ұр Ұле!інен танымал. Оны! «Бесік жыры», «Ту-ан жер», «Бала мен ерс», «Жұмбае», «Мен кім?», «Мен жастар-а сенемін» сияеты Ұше! ойнасы, тілге же!іл, ой-а еонымды Ұле!дері балалар iшiн сұранып тмр. Жас асын жастые еуаты мен жігерін, лапылдап тмр-ан сезімін, жандырып жіберердей лебін асыра жеткізеді.

Алтын хакім Абай-а

Шын хакім, сҮзі! асыл-ба-а жетпес
Бір сҮзі! мы! жыл Үтсе дҮмі кетпес
јарадан хакім бол-ан сендей жанны!
ўлемні! емла-ынан Үні кетпес!
СҮзі!е емлыае салып, ба-а бермей,
јисайып, еарайды жұрты! ниеттес!
Бұртиып, теріс еарап: «Аулае—жір» -деп,
Болды -ой жаеын, ту-ан бҮрі кектес.
Тыныш мйыета еабірі!де, уайым жеме:
«јор болды еайран сҮзім басае»-деме
Арты!да еазае жас балаларымен,
СҮзі!ді кҮсем еылып жірер мҮ!гі!

Балалыс шае

Балалыс ша-ы –	Бел бекем буып,
Патшаны! та-ы.	Надандыстан жирену.
Тіл жетпес оны ба-алап.	Тұрма, еара-ым, мтылып!
КҮп Үтпей жыл,	Аты Үшкірден еттыл!
Тек жірмей, біл	
Ілгері кінді са-алап.	«Білімсіз- есек,
°йрен білім жастыеа.	Опасыз» десек,
Білмей Үс жан-а еастыеа.	СҮйлеп,кіліп жірсе де.
	«лікпен те!
	Ит-емсеа жем.
Білімге кҮ!іл	Тірі болып жірсе де!
Жоа Үйден ті!іл-	
Ерікке соймай ентелеп:	Сондай болма, еара-ым,
јайтпас уаеыт	Даяр болсын жара-ы!
јал дҮмін тартып,	
Босаа Үткізбе, еркелеп!	Білген адам кҮсем!
	СҮйлесе – шешен,
	Жұртты аузына еаратар.
Жастыс деген ба-асыз.	Істегені – Үрнек,
јадырын білмес санасыз.	јор еылмас Үрмек.
Жастыс алтын	НҮрсені іске жаратар.
јұрып еал салтын.	Білімдіні! сҮзі – ем
Салты оны!-Үйрену	Мейірімі кҮп, Үзі ке!!
әнер еуып,	

Мен жастар-а сенемін

Арыстандай айбатты	КҮздегені кҮк аспан
Жолбарыстай еайратты	Мен жастар-а сенемін.
јыра!дай кішті еанатты	Жұмсае мінез жібектер,
Мен жастар-а сенемін	Сіттей таза жіректер,

КЈздерінде ой ойнар	јасиетті тілектер,
СЈздерінде жалын бар	Мен жастар-а сенемін.
Жаннан ыымбат олар-а ар	Тау суындай гїрлі дер
Мен жастар-а сенемін	Айбынды алаш елім дер.
Жас ыра!дар - балапан	Мен жастар-а сенемін.
Жайып канат ұмтыл-ан.	јажу бар ма тұлпар-а?
	Талу бар ма сұ!сар-а?

Сұрастар мен тапсырмалар

1. Ма-жан Жұмабаев сандай асын?
2. Ма-жан не ішін жастар-а сенім білдіреді?
3. Асын неліктен жастар-а сенемін дейді? Жастардан сандай іміт кїтеді?
4. Халысты!, елді! та-дыры жастарды! азаматтыс есиетінде деген асын ойын жеткізіп айты!дар.
- 5.«Мен жастар-а сенемін» атты Јле!ін мўнерлеп осып, жатса айту.

Жісіпбек Аймауытов (1889 – 1931)

Жісіпбек Аймауытов – сазае халасыны! кЈрнекті жазушысы, сазае Ёдебиетін салыптастырушыларды! бірі. Сонымен бірге балалар-а, жастар-а да арнап Јзіні! тЈл туындыларын шы-ар-ан жазушы.

Жазушыны! туып-Јскен жері Павлодар облысыны! Баянауыл ауданына сарасты жерде дїниеге келген. Ол ал-аш ауыл молдасынан осып сауат ашады. 1907 жылдан бастап Баянауылда-ы орта мектепте, Керекудегі (Павлодар) сазыналыс ауыл шаруашылыс сыныбында осиды.

Кейіннен Семейдегі мұ-алімдер семинариясын бітіреді. Семей губерниялыс осу бЈліміні! ме!герушісі, «јазае тілі» газетіні! редакторы, јарсаралыда мектеп мұ-алімі, Ташкенте шы-атын «Ас жол» газетіні! бЈлім ме!герушісі, Шымкент педагогикалыс осу орындарында сызметтерін атсаар-ан.

Ж.Аймауытов аз -ана -ммырында Ёдебиетті! Ёр тїрлі жанрларында Јнімді е!бек етіп, ернарлы шы-армалар салдырды. Бес томдыс шы-армалар жина-ына оны! Јле!дері мен «Нұр кїйі» поэмасы, «Раби-а», «Мансапеорлар», «Ел сар-аны», «јанапия-Шарбану», «Шернияз» атты пьесалар, кЈптеген Ё!гімелер мен бірге «јартсажа»,

«Аебілек» атты романдары, «Кінікейді! жазы-ы» атты повесі, балалар-а арнал-ан ертегілері мен аудармалары енген. Соны! ішінде балалар-а арнап жаз-ан «Жаз-ытұрым», «Жаз-ы шілде», «Шұбар тайым табылды», «Ит пен бала» атты туындыларын айту-а болады.

Жаз келді

Кін жылынып, еарда еріп дірілдеп,
Сай – саладан сулар а-ып, кїлілдеп.
Ой мен сырда басөызбайды □еш балшыө.
ўлем - топыраө жерді! беті ірі!деп.
Аспан жїзі мшпалы бмлт сЎуірді!,
Жылы желі бетті сїйген тЎуір кін.
јыс ысыл-ан кЇтерем мал жал-ыздап.
Тїс – тұсынан шы-ып жатыр ауылды!.
Аунап – еунап ауасына са-ын-ан.
Ыз-ыр суыө аө кебіннен арыл-ан,
Ойдым – ойдым еара жерге кЇз ойнап,
БЎрі бірдей басын еойып жабыл-ан.
Шаруалар да еуанышты кїлімдеп.
Ептеп Јттї алты ай-ы ыс кїлімдеп,
Балаларда лек – лек болып, доп еу-ан,
Жала! аяө, жала! бас жїр дірілдеп.
Мал да, адам да не бар жЎндік мЎз болды.
јатар тізеп, їйрек, аөсу, еаз келді.
Жерді! жїзін бейне мжымаөөа те!ейтін,
Алаөай, алаөай – ау, жаз келді.

Жаз-ытұрым

Ой, балалар, балалар!
Жылы – жылы жел соөты.
Жыл-алардан су аөты.
ја!өыл – еа!өыл еаз кепті.
Желкілдейді кЇк майса.
Желіндейді мал жайса.
Ауыл кЇштї ыстаудан,
ўне, апамдар еой сау-ан.
јмс мясын тізеді,
Тайымды а-ам кїзеді.
Ел ешкісін ырөыпты.
Егіндерін жыртыпты.
Ой, балалар, балалар.
Ойналыө та еїлелік.

јос басына мінелік.

Жаз-ы шілде

Ой, балалар, балалар!
Шілдем – шілдем шілде айым,
Шырлап тор-ай кін сайын.
Шмбар ала шешектер,
Шудалан-ан кЈк шЈптер,
Жапырастар жалпайды.
Жас еозылар марсаиды.
ёшты кЈкек еуалай.
Сайда пісті та! еурай.
јмрт, ірімшік сайналды.
НУйім-нУйім бауырсае.
А-ын су-а шомылсае.
Ой, балалар, балалар.
Ойналые та кїлелік.
°йретіп тай мінелік.

Ша-ын У!гімелері

Шмбар тайым табылды

КЈкем алып келген еамыс ерлае шмбар тайым болатын. Ша!
тиместі! треымы. әзі еойдан жуас. Кінде їсті-басын сипап, кешке Јзім
суарып тйрамын.

Асеар байды! ауылында «бЎдік» бар екен. бізді! ауылды! боз
балаларын шаеыр-ан. Тайымды суарып мен де бЎдікке бармаепын.

јап-сара!-ы. КЈзге тіртсе, білмейсі!. Тек аспанда жылдыздар
моншаастай жылтырайды, тым-тырыс. јмзды! етегінде брлае
салдырайды. Брлаеа еиялап тісетін тар соепаеппен келе жатырмын.
Екі жа-ым еуз. °стіме тЈніп тйр. Бм бір – еорсынышты жер еді.
јорыеаннан јорыеаннан денем тіршігіп кетті. ТЈменде суды! толсыны
тасеа со-ылып, шулап жатыр.

Бір уаеытта астымда-ы шмбар тай едірейіп, пыссырып кейін
шегінді. КЈзім шарасынан шыеты. Басым ду етті. Жїрегім бал-амен
мр-андай тез соеты. Екі кЈзім алда. Не де болса тез болса екен деп
Јліп барамын. Бір нЎрсе еорс етті. Тайым мЈкіп еалды. Топ Јттім.
Басым шы! ете тісті: жер еатты еді. Жамбасым ауырып еалыпты.
Мешел адамдай орнымнан зор-а кЈтеріліп, кейін жїрдім. ўрі тайымнан
айырылып, Ўрі бЎдіктен еал-аныма ыза болып, жасымды тыя алмай,
їйге бардым, кЈрген – білгенімді айттым.

Ерте!іне тайыма ішім еазандай еайнады. Тайымды іздеп Јлейін
деп, айдала-а еа!-ып кеттім. Кїні бойы іздедім, табылмады. Кеш
болды. јорыетым. Жаспын -ой. Бар бітіргенім – жылау. јас еарая їйге
сайттым.

Келсем, тайым еазыета байлаулы тпр. Жїрегім аспан-а кїтерілді. жуанышым еойныма сыймай кетті. Сұрастырсам, тайым Ізі келіпті,неткен асылды! Сонан былай тайымды бұрын-ыдан да жаёсы кїретін болдым.

Ит пен бала

Ауылдан аулаё, Ізен жиегінде о!аша диірмен. Жа-алай тау, таудан ерла-ан кїбікті Ізен диірмен дї!гелегін кї!гір – кї!гір айналдырады. Диірмен алдында, ит еора жанында бала отыр. Ма!айда диірменшіні! тўукеншік їйінен Ізге тїк жоё. Баланы жал-ыз серігі – Жолдыаяё. Ол шынжырлаулы. Басын баланы! тізесіне салып балдырла-ан. Аузына еарап, сїзін ты!да-андай болады.

Ал сонда шойын еара бұлт кїрінді. Тал тїсте жан-ан кїн тұтылып, жерді еара!-ылыё басты. Бала їйге, Жолдыаяё їйшігіне мұмтылды. Жайды! оты жарыё-жұре . Аспан салдыр – гїлдір. Жа!быр шїмектеп,таудан тасёын сарёырауда. Диірменні! еылдырыё Із кїрілдеп, кїшеюде. Буырёан-ан ылай толёын дї!бекті жұлып, а-ашты а-ызып диірмен дї!гелегін талеандауда. Су молы-а – молы-а еора-а толып, їйге кіреді. Біраё еұрыш тастан еалы! со-ыл-ан їй тырып етер емес. ўкесі нўрселерін тїбеге тасып жїріп, баласына бажылдайды: « жапты ала шыё!»-дейді.

Шешесі жан таласып ўкесіне нўрсе ўперуде. тїбеге дї!деп шы-арып алды. Бала ўйнектен еарап Жолдыаяёты! їйшігін толёын еиратып жатеанын кїрді. Жолдыаяё бай-мұс шынжырдан босана алмай, жалын-андай бала-а еарады.

Енді болмаса, Жолдыаяё су-а кететін. Баланы! «еш» ашып кетті. Ата – анасы абыржып жатеанда, жалма – жан сатымен жерге тїсіп, суды белуарынан келтіре кеше жїнелді. Бара шынжыр-а шап берді. жуан-ан ит еркелеп, еолын жалауда. Шынжырды а-ытып, екі дос їйге еарай салды. Бір-аё су кїтеріліп, тасёын кїрілдеп, баланы есікке жеткізбей ўкетті. Кетіп барады... Ілді-ау енді...

Жоё, баланы! баё еткенін Жолдыаяё естіді де, дереу бұрылып досына еарай жїзді. Суды еаба, еапыл-еұпыл жалдап, баланы! кїйлегінен тістеп, сїйретті.Бермен баланы! ай-айын естіп жан мшырып ўкесі де келді, тілімен баласын їйіне алып келді. біраз уаёыт Іткен, еұтыр-ан тасёын сабасына келді.

Ит пен бала талай жылдар бірге жасады.

Бірін – бірі Ілімнен еұтсар-аны Імірі естерінен еалмады.

Сұрастар мен тапсырмалар

- 1.Жїсіпбек Аймауытовты! балалар ўдебиетіне тиісті еандай туындылары бар?
- 2.Аймауытов ў!гімелеріні! еандай тўрбиелік мўні бар?
3. Аймаутов Іле!дерінен мысалдар келтір жўне оларды жаттап алы!дар.

4. «Жаз-ытпрым», «Жаз-ы шілде» атты Жле'дерінде автор таби-атты еалай суреттеген?

СЎкен Сейфуллин (1894 – 1937)

жазае балалар Ўдебиетіні! негізін еалаушы, балаларды! сйікті жазушы - СЎкен Сейфуллин.

СЎкен Сейфуллинні! «Маузер», «Бандыны еу-ан Хамит», «Балалар», «Келіншекті! бесік жыры», «Ананы! хаты», «Анаа-а жауап» деген Жле'дері мен Ўгімелері тJ'керіліс орна-ан жылдарынан бастап-ае балаларды! сйіп оеситын шы-армаларына айналды. ыйткені балалар-а арнап Jмірімізді! шынды-ын жан- жаеты бейнелеп е! ал-аш Жле'дер мен Ўгімелер жаз-ан СЎкен еді.

СЎкенні! шы-армалары жас жеткіншектерге тJ'керілісті! ал-ашеы жылдарында-ы кїрестерді «Маузер», «Бандыны еу-ан Хамит» деген шы-армаларымен суреттеп берді. Сонымен еатар жеіс жолында ал-ашеы даму кезе'дерін Ўгіме етеді. СЎкенні! шы-армалары балалар Ўдебиетіне жа!а таеырып, жа!а мазмұн енгізді. Жа!а идеялармен жандандыра тісті. Балалар-а арнал-ан СЎкенні! бұл шы-армалары 1959 жылы «Маузер» деген атпен Jз алдына жеке киапша болып еайта басылды. СЎкенні! бұл атал-ан шы-армалары балалар Ўдебиетіні! дамы-ан жа!а дўуіріні! беташары болды. ёлы кїрестерде шыныекан халсымызды! жеістерін кJкем Ўдеби тілмен тісінікті етіп, Jзіні! жас жеткіншектеріне айтып береді.

Балалар-а арнал-ан СЎкен Жле'дері бұл тек жас Jспірімдерді тўрбиелеуді! проблемасын шешуге кJіл аудар-ан жазушыны! ал-ашеы адымы деп еана еарау-а болмайды, бұл сонымен еатар басаа жазушылар-а Jлгі болатындай реализм тїр-ысынан жазыл-ан жа!а ба-ыт жа!а жол, жа!а бет алыс деп еарау-а тиіспіз.

СЎкенні! «Маузер» атты Јле!ін оны! кЈз еарасын танытатын басаа шы-армаларыны! еайсысымен болса да еатар еою-а болады. Бмлай деп отыр-ан себебіміз СЎкенні! бмл Јле!і балалар-а кездейсое жазыла сал-ан.

СЎкенні! Јле!деріні! еай – еайсысын алсае та алдымен кЈз алды!а болашаеты! жарсын бейнесі, еркін Јмір сЎулеті елестеп, еол бмл-ап Јзіне еызыетыра шаеырып отыратынын сезінеміз. Сонымен еатар тілінде де еарапайымдылые кЈрініп тұрады. Халыеты! кЎдуілгі байыр-ы сЈздерімен жазыл-анын білеміз.

СЎкенні! «Балалар», «Келіншекті! бесік жыры», «Ананы! хаты», «Ана-а жауап», «јазае саба-ы», «Інішегіме» атты Јле!дері бар. Ал-а еой-ан ізгі маесаттар мен арман-а жетуді кЈздеу керектігін Ўреашан-ае жас Јспірімдерді! есіне саоып отырады. җйткені Јнер-білім алу-а еолдары жа!а жеткен мрпасаа оны! пайдлаы жаатарын айтып отыру ол кезде аса еажет те міндет бол-ан.

СЎкенні! балалар-а жаз-ан шы-армалары оны! поэзия саласында-ы е!бектерімен -ана шектелмейді. Проза жанрында 1922 жылы жаз-ан «Бандыны еу-ан Хамит» атты Ў!гімесі бар. Бмл Ў!гіме момын шаруаларды! берекесін алып ж!рген бандыларды! еараешылые саясатын Ўшкерелеуге арнал-ан. Мұнда Јкіметті ішкі жауларынан тазартып, кЈзді! еарашы-ындай еор-ай білу керектігін айту, соны жас Јспірімдерімізге тісіндіру маесаты кЈзделген.

јорыта айтеанда, СЎкен Јзіні! балалар-а арнал-ан бардые шы-армасымен жас Јспірімдерге отан-а деген с!йіспеншілікті жЎне оны кЈзді! еарашы-ындай еор-ай білуді, халсына адал еызмет етуді йиретуге тырысады. Сонымен еатар Јнер-білімге йіреніп, е!бек ету – адам баласы болаша-ыны! баеыты екенін тұсіндіруге к!ш салды. СЎкен шы-армаларыны! айсын идеясы балаларды тЎрбиелеу маесатын кЈздеп еана еоймай, сонымен бірге жазушылар-а балалар

Ұдебиеті тағырыптарына еалай жазу керектігін, еандай тағырыптарға жазуға болатынына жол салып берді.

жазағ сабағы

Иесі болса-дағы алтын тағыты,
КҰнеді бендесі жалғыз хағыты.
Тағдырға мойын сұнып, елден безіп,
Мен жірмін ортасында бҰтен – жатты.
Сары еазы, сары еымыз тамағы боп,
Жіргенімде жастары бізді жағыты.
«лшеулі ет, еара шайды тамағ еылып,
«ткізіп жірмін уасытын жастығ шағыты,
Ас-тойда мендей жастар салтанатпен,
Ұызығын КҰргенімде мінген атты,
Ша! жұтып, кҰше кезіп, тағдай кеуіп,
Мұршасын алып жірмін екі аяғыты.
Биеам боп ата-ананы еастарында
Талайы жіргеніде мендей затты,
Сағынып Ұке-шеше, еұрбыларды
Мен жірмін ортасында еасіретті.
Ұыз ойнағ, жиын-тойда мендей жастар,
Жіргенде істеп дауасын кҰіл шатты,
Сағынып ойын-кїлкі, мерекені,
Бетіне мен отырмын еарап хағыты.
Мені ешкім зорлаған жоғ шетте жір деп,
Не еасірет болса-дағы Ұзім таптым.
Шалғамнан жатар едім мен де ійде,
Мен-дағы мұпағы деп аруағыты.
««нер тап, жолдастығы жоғ, - дейді ойым,
Атадан еалған артта малмен бағыты»».
Я, ееш! Жеткізе кҰр мұратыма,
рахаты бар деуші еді михнатты.

Інішегіме

Ойыды еой, інішегім алға бас!
Жарғыратып ағ нұрменен кҰілді аш!
Балалығға жас миыды алдатпа,
Ғылым мұрен нұрға толсын кеуде жас.
Бұл заманда ғылым білу – Ұгер алды,
Ағалары оны білмей артта еалды.
Шырға еылып еызыртғанға алданып,
ұр харамға ысырап еылып біткен малды.
жамсыз жатып, артта еалып бм кінде,

Я, шыраёсыз, я сҰулесіз сара!-ы йде.
Сырттан сарап □еш□ ашитын адам жоё,
А-алары! жатыр, салсам, бм кйде.
Біз сара!-ы йде отырмыз, сара-ым!
Басеа жірттар жап-жарыё сып шыра-ым,
Солардай боп біз де жарыё кҰрейік,
Сендер де кеп шыраё жасшы, шыра-ым!

Сұрастар мен тапсырмалар

1. СҰкен Сейфуллин Жле!деріні! сандай тҰрбиелік мҰні бар?
2. СҰкен Сейфуллинні! «Бандыны еу-ан Хамит» атты Ұ!гімесі сәй дҰуірді сәмтиды жҰне онда-ы оеи-аны! есрылысы сандай?
3. СҰкен Жле!деріні! тасырыбы мен мазмұны жайында 3 пікірлері!ді айтып бері!дер.
4. СҰкенні! «Інішегіме», «жазас саба-ы» атты Жле!дерін мҰнерлеп осып, оны! мазмұнын айтып бері!дер.

Бейімбет Майлин (1894-1938)

жазас Ұдебиетінде кҰркем сҰзді! шебері деп таныл-ан Бейімбет Майлин баллар Ұдебиетіне де мол йлес еосты. Жазушыны! «Байшұбар», «ТҰй, тҰй, еаз, еаз», «ұлди – ана жыры», «жа-ын-ыр ананы! ашуы», «Жас сыран тілектер», «јос жетім», «Кемпірді! ертегісі», «ятірікке бҰйге», «Бекберген мектебі» деген Жле!дері мен Ұ!гімелері балалар Ұдебиетінен елеулі орын алады.

Бейімбет Майлин іздену жолында балалар-а арналып, саяси тасырыптар-а жазылатын шы-армаларды! да о!ай тісіндіру жолдарын тапты. Балаларды! м-ымына же!іл тиетін жҰне 3здерін сызыётырып, йлкен ой-а шомдыратын, ойдан – ой тудыратын бір тҰсіл – ол сұрау жауап методын еолдану жолы еді.

- Майлин 3з творчествосында осы методты еолдана отырып, «Кемпірді! ертегісі» (1916 жылды! санды оеи-асынан бір сурет) деген поэмасынды жас 3спірімдерге йлкен саяси ма!ызы бар тарихи мҰселені 3те сызыёты да кҰркем етіп, оп – о!ай жолмен тамсандыра айтып берген.

Балалар-а арналып, саяси тасырыптар-а жазыл-ан бұл сияты шы-армалар Бейімбетте аз бол-анмен шындығы самту ше'беріні' ке'дігімен ерекше кўзге тїсті.

Бейімбетті! балалар-а арнал-ан шы-армалары тек сана саяси тағырыптар тұлғірегінде жазылма-ан. Оны! «Тұй, тұй, ғаз,ғаз», - «ұлди», «жа-ын-ыр – ананы! ашуы» деген Жле!дері ана ғамғорлы-ы мен бала тұрбиесі арасында-а бір кездегі типтік жұйттерді суреттейді. Сонымен ғатар балалығ шағыты еске тісіреті! о-ан соншалығ сйісінетін де кілетін жайттарды шеберлікпен таба білген.

Ол кезде балалар-а лайықты езіргідегідей неше алуан ойыншые та, жасаулы дайын тұр-ан еуыршае та болмапты. Оларды! ойыншы-ы Жле!де айтыл-андай жіптен ноета, талдар еамшы жасатып, Ыйтеуір болымсыз бір нЎрселерімен алдандыра берген. Балаларды! санасына Ысер етерлік ол кездегі ойыншыстарды! ешеандай тЎрбиелік мЎні де болма-ан. Бірае болашастан Ыміт еткен ана тілігі -ана бала-а Ысер етіп оны ал-а тек еана ал-а еарай талпынта береді. Ананы! ойнатуы, Ылпешлен жмбату бір мезгіл баланы мЎз – мейрам етерлік еуанышеа, шексіз кїлкіге бЎлейтіні олар-а Ылкен Ысер еалдырады.

Балаларға арналған Бейімбеттің шығармалары мұнымен шектелмейді. Бастан аяға ызысты оқиғаға еңрілген оны «Байшұбар», «әтірікке бұйға» деген Жәдідері мен поэмалары негізінен асыл – парасатқа сүйенген тапсырлыға пен батылдыға, ерлік мұселесін Ұғиға етеді. Тапсырлыға, ерлік мұселесін жырлайтын Бейімбеттің «Байшұбар» атты Жәдіі 1923 жылы баспадан шығаы. Басқа шығармалармен сатар кәрінекті жазушымызды бұл Жәдіі де сазаға балалар Ұдебиетіні алтын еорына еосылған ілкен ілесі деуімізге болады.

Балалар ысыласын Жзіне лезде баурап алатын Жле! сюжетіндегі осындай драмалық тартыстар мен пікіріні! теріндігі жас Жспірімдерді Ілкен ой-ға еалдырды. ездеріні! кЖз – еарасын, адал пікірін айту-ға жЎне

Жздерін белгілі бір еорытынды-а келуге ййретеді. Сонмен еатар адал
Жмір сйруге, Жз бетінше ойлап, шын ма-ынасында жұмыс істеуге
баулиды.

Бейімбет Майлин дУуірінде пайда бол-ан осындай жа!а тілектер
мен жа!а идеяларды тез сезіп, соны Жз шы-армаларына пайдаланып,
жас Жспірімдерге мсынып отыр-ан. Ол сонымен еатар езае балалар
Удебиетін одан Урі дамыта беру саласында кЖ е!бек сййрген жазушы.

ТУй, тУй... жаз, еаз...

ТУй, тУй, тУй... жаз, еаз, еаз...
жара-ым... Апыл-тапыл бассан-а мУз.
жосылып балалармен ойнауына,
Жареырап кЖкорайлы келді -ой жаз.
МУ, таяе... істеп юерем жіптеп ноета,
жамшы еыл мына талды... еалсам тоета...
Есейсе!, Уке!дей боп шаруа іздеп,
Сен-да-ы жарбаясы! мініп атса.
КЖз нұрым, кЖ!ілімні! еуанышы,
Кейпі!ді жаман дейді еандай кісі...
өзімнен басса жері айны-ан жоө,
Мұрныны! Укесіне тартсан мшы...
ТУй, тУй, тУй... жаз, еаз, еаз...
Ая-ын апыл-тапыл басқан-а мУз,
Шаршаймын, белім талып, Усіресе,
Ойнатып жетелеумен жйрсем біраз...
жаншама кЖрдім, еалсам, бейнеті!ді,
ТЖрт бЖліп, бір сен йшін тйнгі мйеымды.
«жмдай-а» жатсам-тұрсам зар етемін,
жалсама жолатпа деп пУле тілді...
Берсем де жұрт секілді бала тауып,
ўке!ні! жыны мстаса ауые-ауые,
КЖ!ілді суытатын айтып сЖздер,
ёрады, ййлеспейтін жала жауып:
жайтейін бір сен йшін жйрмін кЖніп,
Осыдан жігіт болса! емдай беріп,
Шырадай сорлы кЖзім бір ашылар
ўке!ді билеп – тЖстеп алса! ерік.
Молда-а осытармын тілі! шыеса,
Шы-арсы! білікті боп оеу жмса,
Дабылы! аеыр-анда жерді жарып,
Дмшпаны! айбаты!нан басып ыеса...
ТУй, тУй... тУй... жаз, еаз... еаз...

жуанып Ұже! сонда болмай ма мҰз.
ұлдилеп немеремді алдыма алып,
Отырсам келі! жұмсап, осып намаз...

Ұлди
(Ана жыры)

ұлди, Ұлди... ұуп бҰпем, Ұлди-ай,
Сорлы Ұке!ді малайлыеа салды бай.
Жарые сҰуле кҰрсетпеді! Жмірге,
јандай Јші! болды бізде Ұй, еңдай
әрім-Јрім Істімдегі кигенім,
әмірімде бір бітінді кимедім.
ұлди-Ұлди, еойшы еалсам, жылама...
Шандыр емшек, неге, адыра, имеді!
јарны! ашты, еаймае еайда беретін.
БҰйбіше ме – берсем тҰуір кҰретін,
Жаз да Јтер, еабае тйіп еыс жетер,
Сен сорлы-а кін ілгері Јлетін.
јалсам... еалсам... неге безді! бесіктен.
Бай йінен са-ан осы бесік ке!
«Сорлы кй!...» деп бҰйбіше айсай салар-ау.
Даусы!ды жое еой Ұлі есіткен.
ұлди, Ұлди... кйюін-ай етіні!,
Мына жері ісік пе, ойбай, бетіні!
Тезек тер деп та-ы иазаны алады,
Шырылдатып еиын тастап кетуім...
Жылай-жылай Јкпе! та-ы Јшіпті.
ўне, ойбай, даусы!ды бай асітті.
Келіп еалып мрсам ма екен бҰйбіше...
Бұл кім келген, сысырлатып есікті...
јойшы, еалсам, емші мына мама!ды.
Сен де аяшы сорлы бол-ан ана!ды,
Деп кйдірер еңдай -ана атсырлар:
«Ерте!ді-кеш Ұлдилейсі! бала!ды...»
Істесе! де бітер емес жұмысы,
Бірі бітсе, дайын тұрар бір ісі.
Бізді! былай жйруіміз кйдікте,
јұдай берген бҰйбіше!ді ырысы.
Текке істеп жйргеніміз бейнетті,
Бір тоста-ан саумал берсе міндетті,
Сорлы жідеп жйрген шы-ар ыстыета.
Келмегелі ҰжептҰуір кін Јтті.
Айсай дҰурен. Билік болса басы!да,
«ўй...»деп жұмсап ер отырса еасы!да.
әсірмес пе ек еолдан бір кез тісірмей,

жалғатайды сылап, сипап жасында...
ұлди, Ұлди... Ұуп бәлем, Ұсуп-пай.
Келе жатыр мұрасы! - ау, бәйбіше-ай.
ойшы, елем, мҰ, мама!ды еме сой.
ұлди-Ұлди, Ұлди-Ұлди Ұлди-ай...

Сұрастар мен тапсырмалар

1. Бейімбет Майлиннің балаларға арналған еандай шығармаларын білесіңдер, оларды жеке-жеке атап жіңдер.
2. Майлин Ұғімелерінің еандай тұрбиелік мҰні бар?
3. «ұлди», «ТҰй, тҰй... еаз, еаз...» атты жіңдерін оғу жҰне оның мазмұнын айтып беру.

Ілияс Жансегіров (1894-1938)

жазағ балалар Ұдебиетінің жсүіне бар ысыласымен еатысып, соған ең ілес еосған ағындардың бірі - Ілияс Жансегіров.

Ол жіңің бір сжінде: «Бізге балалар Ұдебиеті жасалмаған. Сондыған менің бір ойым осы Ұдебиеттің бізде қмектесу еді. Бұл туралы біраз еңбектерім бар: «Балаларға тарту», «Балаларға базарлығ» т.б. Бізде, Ұсіресе техника жіңер жайында шығармалар тұған жоғ. Енді бұл кетікке кірпіш еалауымыз керек дейміз.», - дейді Ілияс Жансегіров 1931 жылғы «Мен еалай жаздым» деген мағаласында.

Балалар Ұдебиеті саласында Ілияс қп еңбек етіп, жі сжін орындап шыған. Атап айтғанда Ілиястың балалар Ұдебиетіне еосған мынадай қірделі еңбектері бар. «Жалпы жаса» (1921), «Ағынды менің Ағсуым», «Бұлт», «Жазғытұрым», «Жазғы шілде», «Кіз», «Ағ сабан», «Жауында», «Жастар», «Желді еарағай», «Бәбек бәлеу», «Жетісу жҰндігі». «Тас шешей», «Баласынан анасына хат» тағы басғалар. Бұл езағ балалар Ұдебиеті саласында ауыз толтырып айтуға тұрарлығ елеулі еңбектер.

Ілиястың Ұсерлі жіңдері мен еызыеты Ұғімелері жҰне мектеп сахнасына лайықтап ең алғаш, тұғыш жазылған пьесасы езағ балалар Ұдебиетінің алтын еорынан берік орын алды.

Тұрбие мен білімнің жүйесіндегі арасындағы процесс балаға жас кезінен іріктелуі тиіс. Ілияс осы мақсаттарды тіпті бесікте жатқан білдіршінге де Жәмілмен, Ұнмен айтып жеткізуді шарт етіп қояды. Сол арқылы баланың кәсіп кәсібі мен ойын сергітіп, тезірек жетілуіне, дұрыс Жүзіне жүйдем етеді. Ілияс «Бәбек Жәлеу» («Ана жыры») деген Жәмінде осы пікірді жазғайды.

Ілияс Жансегіров 1927 жылы «Баласынан анасына хат» деген Жәміл жазды. Бұл «Бәбек Жәлеу» Жәмінің жалғасы сияқты келінеді. Мұнда ана імітін астаған бала сөзі айтылған. Ілияс – Ұрғи ағын, Ұрғи ігітші. Сондыктан оның балаларға жазған Жәмілдері жас Жәсірімдерге тұрбие беру жүйінде оларға мінез-сипатының элементтері болып табылатын дағдылар мен Ұдеттерді іріруге бағытталған.

Балаларға жазылған Ілияс Жәмілдерінің ендігі бір тақырыбы – Жз елі, Жз жерінің байлығы мен сұлу табиғатының Ұсем келіністерін суреттеуге арналған. Бұл салада оның Жәмілдері: «Ағынды менің Ағсуым», «Жетісу суреттері», «Тау суреті», «Жетісу жүйндігі» деп аталады.

Ілияс еңбек тақырыбына байланысты шығармалар да жазды, яғни Ташкентте, Алматыда басылып шыққан «Малта», «Шұркей» деген суретті кітапшаларын атауға болады. Сонымен бірге ол балаларға арнап Жәміл де, Ұрғи де, пьеса да жазған. жазған балалар Ұдебиетіне пьеса жанрының бірінші болып енгізген де Ілияс еді. Оған дейін бұл қазақ балалар Ұдебиетінде болмаған жанр. Балаға айғын Ұсер етіп олардың Жздерін де осыған тікелей араласып жіберетіндей болатын жүйе соны бастарынан Жткізетіндей етіп ыспал жасайтын осыған желісі келбіне пьеса арқылы беріледі. Ұйткені баланың табиғаты. жастық ерекшелігі нақты мұселені сүйеді. Ондағы осығаны Ұрғи естіп, Ұрғи келіп ондағы кейіпкерлермен Жздері сүйлесіп отырғандай сезінеді.

Ілияс қазақ балалар Ұдебиетінің дамуына қосқан ілесі кел салалы, кел тармақты болып келеді. Ол қазақ балалар Ұдебиетіне ең алғаш

драматургия жанрын ендірген новатор деп саналады. Оны! жас
Жспірімдерге арна-ан Ұдеби мұралары балалар-а Ілкен білім беріп,
тҰрбиелеумен сатар, оларды! кЈркем Ұдебиетке деген ысыласын
арттырып, шы-армашылыс сабілетін ояту-а жҰне оны дамыту-а
септігін тигізеді.

БЈбек – бЈлеу

БЈл-бЈл бЈбек, бЈл, бЈбек,
БЈлейін бері кел, бЈбек.
Бедерлі бесік, тЈрт есік,
ТЈгілте салдым тЈр тЈсек.
БЈпешім, бесік – отауы!.

Отауы!а кір, бЈбек.
БЈл-бЈл бЈбек, бЈл, бЈбек,
БІлдіршін шіімеі бҰйтерек.
Балалы йірек, бас бармас,
Кішкене бЈбек, бес бЈбек.
Саусасайы салбырап,
БЈлене сойсын еос білек.

БЈл-бЈл бЈлем, бЈл, бЈлем,
БЈлесем жЈнге кЈн, кЈке!
КЈк ала жылсы кЈлде екен
КЈк ала тайы! сонда екен.
Торсы-ы!ды тосайын,
Түмсыс тЈсей сор, кЈкем.
БЈл-бЈл бЈлем, бЈл, бЈлем
БЈлейін бері кел, кЈкем.
Жұлдызы!ды жұм, кЈкем.
Жуынып ерте түр, бЈлем.
Алшая атаа мін, бЈлем
Астан сара біл, кЈкем.

БЈл-бЈл бЈбек, бЈл, бЈбек,
БЈлеке! еон-ан кЈк Јзек.
КЈк Јзекте кЈбелек,
КЈбелектей кЈл, бЈбек.

БЈл-бЈл, бЈбек, бЈл, бЈбек,
Боларсы! бЈлем, еол кЈмек:
ұлпештеген ата-ана!,
Бола еалса мІгедек.
Танайын, мйыета, та! атсын.
ТІнде оянба, тІн тІнеі.

БЈл-бЈл бЈбек, бЈл, бЈбек,
БЈріден бЈстек еи, бЈбек.
Ерінбей е!бек ететін,
Елі!е бол егезек.
Елгезек болса! иісін,
Ендеше са-ан екі емшек.

БЈл-бЈл бЈбек, бЈл бЈбек,
БЈгелмей білім біл, бЈбек.
Білмесе! білім бекерсі!,
Бет алды!а кетерсі!,
Елге есті ар керек,
Ер жет! Есей ертерек.

Жаз-ытырым

Ой, балалар, балалар!
Жылы-жылы жел состы,
Жыл-алардан су асты.
ја!сыл-са!сыл саз кепті,
Жер сарайды-жаз кепті.
Желкілдейді кЈк майса,
Желіндейді мал жайса.

јмс мясын тізеді,
Тайымды а-ам кізеді.

Ел ешкісін сырыпты,
Егіндері жыртыпты.
Ой, балалар, балалар,
Ойналыс та кІлелік,
јос басына мінелік.

Ауыл кѳштѳ еыстаудан,
ѳне! Апамдар кой сау-ан.

Кѳз

Ой, балалар, балалар,
ѳѳыреай кѳз болыпты.
ѳурап жапырае солыпты,
Ел егѳнѳ алыпты.
Ае ѳздіктер жауыпты.
Ел кѳйектѳ шешѳптѳ,
«Есепшѳ айтты» десѳптѳ,
Ел мектебѳн кѳтѳптѳ.
Ендѳ мая салыпты,

Ел кѳзекке еоныпты.
Койшы еойды то-ытты.
Ауыл кѳзем алыпты,
Тоетышае тон бѳтѳптѳ.
Ой, балалар, балалар,
Ойналые та кѳлелѳк.
Ендѳ оеу-а кѳрелѳк.

Сұрастар мен тапсырмалар

1. Ілияс Жансѳгіров балалар ѳдебиетѳне еандай ѳлес еосты?
2. Ілиясты! таби-атеа байланысты жазыл-ан Іле!дерѳн бѳлесѳ?
3. Балалар-а арнал-ан ѳ!гімелерѳнен мѳлімет берѳ!дер.
4. «Кѳз», «Жаз-ытѳрым» Іле!дерѳнен балалар еандай ѳсер алады?
5. Ілиясты! шы-армаларын толые оеып, талдау жаса!дар.

Мұхтар ѳуезов (1897 – 1961)

Мұхтар Омарханұлы ѳуезов еазае балалар ѳдебиетѳн дамыту саласында кѳп е!бек еттѳ. Ол Ізѳнѳ «Ертегілер» деген -ылыми е!бегінде халыетые шы-армалар ішінде балалар ѳдебиетѳ мұрасыа еандай топтары жататыны жайында соны! жігѳн ашып, саралап айтып бердѳ. Балалар ѳдебиетѳнѳ ар-ы т!ркіні халыетые шы-армалардан туатыны ѳ!гіме етѳледѳ.

Мұхтар ѳуезов еазае балалар ѳдебиетѳнѳ мұрасына еандай шы-армалар енетѳнѳн айеындап айтып берумен еатар, «ѳр жылдар ойлар» деген -ылыми е!бегінде жастар мен жас Іспірімдердѳ оеитын кѳтаптары тобына жататын шы-армаларды да атап кѳрсеткен.

Іазае балалар ѳдебиетѳнѳ -ылыми тѳр-ыда зерттелуѳне зор кѳ!іл бѳлген Мұхтар ѳуезов Ізі де балалар-а арнап повестер мен ѳ!гімелер жазды. Оны! «Сұр», «Кѳксерек» атты шы-армаларын атау-а болады. Бұл шы-армалар еазае прозасында жануарлар тѳршілігѳн суреттейтѳн тѳ!-ыш шы-арма деуге болады. Бұл айуанаттар жайында жазыл-ан

а!шылар Ў!гімесі, Ўсіресе жас Јспірімдерді! аса с!йіп оситын шы-армаларыны! тобына жатады. Бұл шы-армаларды! оеи-а желісі жас оеушыны ызы-а ты!датумен еатар, оларды! ой-еиялыны!, Јз пікірлеріні! дамуына жол ашады. Кейіпкерлерді! мінез ерекшеліктерін жаратылысын тісінуге баулиды. Оларды ойлау-а да бұл жайында Јз пікірін айту-а йиретеді. «КЈксерек» Ў!гімесі жас Јспірімдерге Јмір танытарлые оеи-аларды суреттеп берумен еатар, олар-а езае халыны! ана тіліндегі бай мұра мен оны! сұлу да кЈркем еңрылысымен таныстырады, оларды! ана тіліне деген с!йіспеншілігін арттырады жЎне сЈз байлы-ын кЈбейтуге жЎрдемдеседі.

КЎксерек

(Гзінді)

I

¼ара адырды! °ара-анды сайы елсіз. Айналада °абат - °абат шұбар адырлар. Жа°ын т£белерді! барлы-ын аласа боз °ара-ан, тобыл-ы бас°ан.

Сай бойында май айыны! сал°ын лебі еседі. Бастары к£геріп, брленіп °ал-ан °алы! °ара-ан жел лебімен сыбдыр – сыбдыр °а-ып те!селіп, ыр-алып °ойады. Ма!айдан жуаларды!, жас ш£птерді! иісі келеді.

зын ке! £лкені °аптай бас°ан °ара-аны! ортасында тере! °ор жар бар. Соны! бас жа-ында итмұрынды °алы! арасында °ас°ыр іні бар. Жа°ын елге млім ін. Жаз-ы салымнан бері соны екі °ас°ыр мекен етті. Бұрын итмұрын жанында-ы кішкентай ала!да ке!дігі кісі сый-андай шлкен ін болатын. Биыл жаз топыра-ы жа-асында д£!кііп, та-ы бір жа!а ін шы°ан.Біріні! ауданы бір, жер астынан °атынасы бір.

Ма!айы °ас°ырды! ойна-ы. Жас ш£птер басылып, тапталып °ал-ан. Жа°ында-ы °ара-андарда °ас°ырды! а° жндері к£рінеді. ¼ыстан °ал-ан тбеті °азірде ір жерде с£йтіп жұлынып °алып жр. Індерді! орта жерінде екі °алы! сасыр шай°алып £сіпті. ¼азірде соны! тбінде жні ібден тлеп болма-ан а° °ас°ыр жатыр. Бауырында кішкентай к£к кшіктері °ыбырлайды. Жар°ыра-ан °ызулы кн бойын ерітеді. К£зі бір сы-ырайып ашылып,аіә жұмылып °алу-а кетеді. Иіген емшектері жыбыр – жыбыр тартылады. Т£бесінде сасыр шай°алып ыр-алады. Ма!айында-ы °ара-ан мен итмұрын бастары °оз-ала°тайды.

Бір мезгілде бас жа-ынан сатыр – сатыр, сырт – сырт сын-ан ши, тобыл-ы,°у ш£мшектер келеді де, есін жи-анша °асына тасырлатып келіп °алды. Атып тұрды... Бауырында-ы к£к кшік шашалып – т£гіліп,

ұмар – жұмар домалап оалды. Тұрған да «арс» етіп, азу тістері аоסיып ырылдай тегелді.

Діл сол кезде тп ара-аннан аса бере, алдына жас оызыл озы тап ете тсті соны! артынан секіріп шыоан – кек шолао. Ентіккі кбік аоан тұмсы-ымен ао оасорды айнала иіскеп, ір жерін жалап алды. Содон со! жерде йелеп оалып, топырлап жатан оозыны кере сала – «ырр» етіп барып бас салды.

¼озы екі ома-ай ауызды! кергісінде ан жоса болып дар – дар айырылды. Сырт –сырт етін жас сйек сынды. ¼апаш - оапаш, ооро - ооро етіп ома-ай анды ауыздар асайды. Тұмсы-ы мен бастары, мойын жндері оып - оызыл болған оасорды! жасыл кездері от шашады.

Аз уаытта екеуі оозыны! орнын ған иіскелеп оалды. Енді біразда кек шепте ірлі - ірлі аунап – аунап, керіліп тұрып, жегендерін оуса бастады.

Алдымен туған, кзі ашылған кшіктер жемденіп жатыр.Е! со!-ы екі кшікті бауырына алып емізе бастады.

II

Ертеіне тсте жат иіс шыты, алыстан ілдеандай дыбырлаған да уыстар естіліп, жаындап келе жатты. Кшіктерді жоталарынан тістелеп, індерге ты-ып – ты-ып тастап, ао оасор ара-ан ішіне кірді.

Ін стінде мйіз тұятар тасырлап, дбірлетіп келеді, айай – дабыр молайды. Бірі стіне бірі келіп, жиын кбейді. Жерге ат стінен тастаған ааштар сарт – сарт тсіп жатты. Ін аузына екі аяотылар жыбырлады. Кергіш кездер ін тбіне адалды. Кшіктер бірі стіне – бірі йіліп, бауырын ктеріп оыбырлай алмай, жаын жерде жатыр еді.

Жып – жылы мыты тұсаулар мойынан, жотадан ұстап бар кшікті сыртға алып шыты. Жеті кшікті! бесеуін кездеріне арап отырып ұлтірді де, екі кішкенесін тірі оалдырды. Кетерде, бмы! біреуіні! терісін оиып оалдырды да, екінші біреуін – е! кенжесін алып жріп кетті. ¼алған жалғаз кшікті тістелеп алып, екі оасор жоо болды. Ін а!ырап оалды.

Осыдан со! бір жұма бойы маайда-ы ел кндіз – тні у – шу болып жатты. ¼ой жараланды. ¼озы алып оашылды. Бұзаулар ұлтірілді. Далада омыльдаған биелерді! бірнеше омындары желінді.

Тұтоын болып кеткен кек кшік ауыл тұрғаны болды.

III

Кзін ауылға келгесін екі оннен ср! ашты. Жұрт асырауға кнеді десті. Кішене ¼ұрмаш Кксерек шешат оойып алды. Ертенді Кеш айналасынан шыопады. ғзіне жеке ас оұй-ыш – итаяо ізір болды. Бауырын ктеріп, тырбанып жұруге айналған со! мойнына жіп та-ылды.

ой ішінен шығады. Тін баласында ¼мрмаш оасына алып жатады. Сол шінг крі іжесіні! ойнынан да шығып кетті. Бәлек жатады. ¼асында не ая жаында кәрпені! астында Кәксерек жатады.

Жаз ортасына жаындаған кез болды. Кәксерек Үлкейді. Семіріп жонданандай да болды. Бірі Үлкейісі даладаыдай емес, бідедеу. Ауылдаы Ұзі Үрбы кшіктерден сонша Үлкен емес.

Бұл уаыт а шейін Кәксерек ауыл итінен кәресінін кәрді. Бірде – бір ит мұны дос кәрмеді, маына жаындатпады. ¼ас Үр а шабатын батыл тәбеттер бұны талап та тастады. Ұзге кәп ит те ырылдап Үріп, кейде тап беріп, ір жерінен тістеп тартып кетеді.

¼мрмаш оасында болғанда тая жемейді. Біра ержете бастаған сайын бұдан иесі кәз жазып оала берді. Сондай кезде Кәксерекке ылғи жау иттер кездеседі.

Бір уаыт Үлкен Үйді! Үлкен ара ала тәбеті олашада бұны алып соғып, кәп езгіледі. Бұны талап жатанын кәріп, Ұзге иттер де келіп шабынан алып, борбайынан созылап Ұлтіруге айналып еді. Ша! - шм! мен балалар, Үлкендер жиналып кеп, иттерді мұрып, зор а айырып алды.

Біра Кәксерек ілі кңге ешбір уаытта «ой!» етіп ауырсынған дыбысын шығарған емес. Талаймын де ит мұтылса, жота жңі Үрпейіп Үдірейіп тұрып алады. Тісі батып, оинап бара жатса, дыбыссыз ана езуін ыржитады.

- Кіпір, ойрыс, таы емес пе! Кеудесін бермейді, жасымайды! – деп ауыл ағыз оылады.

Сонымен ара Кәксерек жайында ауыл - Үйді! оатындары ір алуан Ұсек те таралып жәрді.

- Ұры. Асырасада мал болмайды. Тұоымы жау емес пе! – десті.

Кейбіреулер: «Тңде оозыны! ойрыын иіскелеп жреді. ¼ойды Үркіте береді. Тңде даланы жаосы кәреді. Иттен оҰрыоанынан ана Үйде жатады » деседі. ¼мрмаш бұл Ұсекті! бірін елемейді.

Шынында Кәксерек тамаа Ұлгенше ашара еді. Алдына ойып ойған асты ілі кңге кісі оадалып тұрса, жаламайды, жемейді. Жалғыз – а кісі кәзі тайса болды - оазір жо оылады. Біра егер аш оалса, Ұзіне бермеген аста да жеп оояды. Кәрнеу ши ішіне кіріп кетіп, керегеге асулы тұрған, ет болса, жас тері болса, оазанда іркіт, оаты болса – барлығын да Ұзіні! ыдысына ойып ойғандай кәріп, иіскелеп жалап, жеп кетеді.

Кейде сондай жерде мсталып тая та жейді. Талай реет оыста тәбесіне та! етіп тиген отау мен бойын тызылдатып, шыпыртып тиген оамшыны да тартты. Бұны! жауабы – езуін ана ыржитады.

¼мрмаш оанша тірбиелесе де, Кәксерек мұлы пен адал асты! айырмасы не екенін м а алмады. Біресе Ұздері беріп тұрып: «же» - дейді. Біресе сондай тамаоты Ұзі тауып алып жеп жатса, мұрып салады. Сол себепті кей кездер алдына дайындап ойған тамаоты да жемей, кәзіні! астымен жалт – жалт арап жатушы еді.

¹/₄алай да болса, тiп – жiла жiрiп, Кiксерек аш болмайтын. Кiнiне екi мезгiл тама^о iшу, - мiннi шарты болып алды. Екi реет^о олдан ас^омйылмаса, ол кiнi Кiксерек iз бетiмен барып бiрдеменi жеп жататын.

Осымен жiрiп жаз ортасы ау-ан кезде Кiксерек зiнгiттей кiк шола^о ас^оыр болып шы^оты. Ендi араала тiбет те талай алмайды. Жота жiнi тiрпiп, кiздерi жасылданып, бар тiстерiн кiрсетiп, аузын а^оситып ашып жiберiп – тап бергенде талай бiрала^оы тiбет, быжыл а^оаншы^о а^оiсылай, шiуiлдей ашатын болды.

Мынадай кезде ¹/₄iрмаштыⁱ iзi де о^ор^оа^отай барып, о^ой - о^ойлайтын едi...

Сұрастар мен тапсырмалар

1. Мұхтар ұезов балалар ауыз Ұдебиетiне сандай iлес еосты?
2. Мұхтардыⁱ «Кiксерек» атты Ұⁱгiмесiн осып, онда-ы кейiпкерлерге талдау жасаⁱдар.
3. Мұхтар ұезовтiⁱ балалар ауыз Ұдебиетiне байланысты сандай -ылыми зерттеу еⁱбектерiн бiлесiⁱдер?

СҰбит Мұсанов (1900-1973)

жазаe Ұдебиетiнiⁱ iрgetасын еаласып, оныⁱ дамуына зор iлес еосеан СҰбит Мұсанов еазаe балалар Ұдебиетiнiⁱ Jркендеп Jсуiне де кJп еⁱбек еттi. СҰбиттiⁱ балалар-а арнап ша-ындалып жазыл-ан «Менiⁱ мектептерiм», «Патшаны еу-ан арыстан» атты ертегiсi, «Баeташыныⁱ баласы», «Батыр ыз» атты Ұⁱгiмесi мен о^ондiстан жазушысы Навтежден аудар-ан «Балалар» атты Ұⁱгiмелерi еазаe балалар Ұдебиетi мiрасына еосыл-ан зор iлес болды. СҰбиттiⁱ «Баeташыныⁱ баласы» деген повесi: «жаза-а мшыра-ан еiнан», «јаeпанда-ы еасеыр», «Аянышты лаe», «Жаралы емлын», «БJлтiрiктер», «КJк шолаe», «Аⁱды адам жеⁱедi» жетi бJлiмнен тiрады. Онда оеи-аныⁱ балалар-а тiсiнiктi де жеⁱiл болып келуi байеалады. Сонымен бiрге Ұрбiр бJлiмдегi оеи-а желiсiне байланысты соныⁱ еⁱ тiйiндi мҰселесiн тауып, о-ан тасырып еоя бiлуге iйрету жа-ы кJзделген. ЖҰне тасырып оеи-а-а, мазмұн-а сҰйкес еойлатынын iйрету ескерiлген. Онда-ы тасырыптардыⁱ бҰрi дерлiк баланы кiн iлгерi алда-ы болатын оеи-а-а елiктiре баулу-а жҰне оныⁱ себептерiн iздестiруге да-дыландыру

жа-ы ескерілгендігі байсалады. Бұларды! бҰрі е! алдымен балалар Ұдебиеті тасырыбына салай жазу керектігін ойластырып алу сажет екенін білдіреді. Балаларды Ұзіне еліктіре, сызыстыратын шеберлік осындай ерекшеліктерден кҰрінеді.

Балалар-а жаасы тҰрбие берумен еатар СҰбитті! шы-армаларыны! басты ерекшеліктеріні! та-ы бір жаасы кҰрінісі оны тіліні! кҰркемдігі мен айсынды-ында демекпіз.

Балалар-а Ұзіні! озат тҰжірибесін, халыс Ұмірін жҰне е!бек адамдарыны! Ұздік табыстарын Ұлгі етіп мсынады. Жас Ұспірімдерге Ұр алуан мамандыета істейтін адамдарды! е!бегін, ісін ба-алауды, оларды сыйлай білуді Ұйретеді. Сонымен еатар Ұздерін де е!бекті сҰйе білуге, е!бек етуге сҰмартып отыру-а баулиды. Отан алдында адал еызмет ету – Ұрбір жас азаматты! рухани азы-ына айнал-анды-ын естеріне салады.

Баасташыны! баласы

(Ұзінді)

жаза-а мшыра-ан сҰнан

1929 жылды! кҰзі еді. Сабае жҰре баста-ан кезде мҰ-алім Ұлдесалай сырсааттана еалды. Басында тҰмау -ана болар деп елемеген оны! температурасы бірер кҰнде жо-арылап сырысеа жетті. ыткен жылы -ана сҰрыл-ан бҰл артельде Ұлі аурухана жое еді. Жасын жердегі аурухана аудан орталы-ында -ана, оны! алысты-ы – бҰл арада сырыс-елу километр. Егін жинау наусаны сызу жҰріп жатеан кез бол-анымен, артельді! прецедателы Шымболат мҰ-алімді пар ад пен аудан ауруханасына апарып салды. Онда-ы дҰрігерлерді! айтуынша, мҰ-алімні! Ұкпесі сабыр-ан, сауы-ып шы-уы Ұшін оншаеты кҰн керек.

Артельді! мектебі тҰрт кластыс еана болтын, Ұй саны аз, сондыетан бірден артыс мҰ-алімні! бҰл мектепке керегі жое. Былтыр -ана ашыл-ан бҰл мектепті, жо-арыда атал-ан тҰжірибелі мҰ-алім еркін ме!геріп, саны ша-ым балалар тҰгелімен жаасы осып келе жатеан. МҰ-алім жазыл-анша, Шымболат балаларды! ересек жа-ан егін жинау жҰмысына шаеырды. ызге бала бару-а ынта білдіргенде, Жандос дейтін бала Шынболатеа Ұз Ұтінішін айтты. Оны! ту-ан апасы Ұткен жазда кҰршілес колхоз-а мзатыл-ан еді. Араларында оншаеты жасеа жасын айырмашылы-ы бар Жандос, апасымен Ұте тату болып Ұскен. Жаз, осудан еолы бос кезінде, екі кҰнні! бірінде ол ретін тауып апасына барып еайтатын. КҰз болып шаруашылыеты! еауырт жа-ы бастал-аннан кейін, апасына барудан еал-ан. Жеке барайын десе Ұрі

Жзіндік кЛлік жоє, Ўрі жал-ңыз бару-а Ўзірге жасыра – жасы онда -ана, сарт атасы Бектас єой ба-у жұмысында, Ўкесі жамбар жайлауында жатеан жылсыны! баєташысы, ол Ыйіне келмейді, Ўжесі БІбі орталыєты! сиырлаын сауады. Шешесі – БЎтия егін жинау жұмысында. Бм Ыйдегі бар жан – осылар -ана. Апасыны! шектен шы-а са-ын-ан Жанбос мұ-алім ауыр-аннан кейін атасын да, Ўжесін де, шешесін де барып сайту-а Ыгіттеп еді, ешсайсысыны! да атєарып жірген ісінен єолы тимейтін болды. Ол жаєєа баратын басєа адамны! жобасы кЛрінбеді. Жандосты! жеке бару-а ойы кетті. Бірає апасыны! ауылы жаяу баратын жер емес. Жандосты! ауылынан апасыны! ауылы онбас-жиырма шаєырымдай жер, о-ан атпен бару керек, ал тік тұйаєты жылєы бұл Ыйді! Жз меншігінде жоє, бірає єажетті жұмыстары бола єалса артельді! председателі бұл Ыйді! кЛлік бермей бетін сайтар-ан емес. Бұл жолы да солай болды. °й ішінен еріп ешкім бармайтынына кЛзі жеткен ол артель председателі Шымполатеа жай-жапсанын айтып еді:

- Жаєсы, -деді Шымболат, - єорады тұр-ан мi!гі, жуас бір ємнан бар, шЛп салып берейін, бірає бар-ан жерінде єона єалса!, шЛп салып єорасына байла. Тұсап жіберсе! не бетімен кетіп таптырмай Ўуере сылар, не ит-ємсєа кезігіп жазым болар.

Жандос апасыны! Ыйінде екі кін єонып, Жз Ыйіне Ышінші кінi іізде келді. терлеп келген ємнан ауыл жатеа жатеанша суып байлауда тұрды. Келе-сала ойын-а кетіп, □еш орал-ан Жандос суын-ан ємнанды жатар алдында отєа єояйын десе мйінде шЛп жоє. Артельді! ауыл ма!ына мйілген маясынан сұраусыз шЛп Ўкелуге болмайды. Сұрап алу-а басєарма мйшелерінен ауылда кісі жоє. Оларды! кейбірі егіннi!, кейбірі мал шаруашылы-ыны! жұмысымен ат Ыстінде жір. јмнанды тұсап жіберейін десе, ауылды! ма!айы таєыр шає. ёзатып апарып тұсайын десе, Шымболатты! «ит-ємсєа кезігіп жазым болар» деген сЛзі есінде. Бос жіберейін десе ауылда-ы жылєы атаулы тұнгі Лріске кеткен. јмнан оларды таба алса жаєсы, таба алмаса, бетімен єа!-ырып кетуі мүмкін -ой: оты бар жерге тоєтай єалатын жасаныс жылєы емес, жас жылєы Ыйір таппай тына ма...

Не істеуге білмеген Жандос, єойдан келіп іізде мйыєтап єал-ан Бектасты оятып сұрап еді, шала мйєылыєты! салдыры ма, немесе ерінгендіктен бе, - дала-а шысєысы келмеген єалпын кЛрсеткен шал керіле, есіней сЛйлеп:

- Ая-ына Лре салып єоя бер, блтен жер емес, Жз жері, мзас ешсайда бармайды, - деді. Бала ит ємс жайын ескертейін деп еді, ерінген шал, - «алладан ... жібере бер» деді де мйсы же!іп єисая кетті.

- СЛйте сал, балам, - деді мйєыдан оян-ан Ўжесі. – Ата!ды мазаламай – ає єой. јойдан блгін єалжыра!єылап келді Жзі ескі теріде мстайын деп жатырма Жзінi! немене, біраз ы!сылдап жатып Ўре! мйыєта-ан еді...

Ўжесіні! со!-ы с!зіне Жандосты! ерла-ы еле! ете еалды. Ес білгелі байсауымша, былайша дені сап – сау атасыны! кейбір кезде «тері! мстады» деп жатып еалатыны бар. Оны! не сыреат екенін Жандос білмейді. тек еана оны! білетіні – егер «тері мстаса – ае» аһылап – Іһілеп Јле жаздайды, аласр-ан шалды! саонауы кейде шектен шы-ып, айы-ы сандыраеа айналып кетеді. Солай арпалысып жатып терлейді де, тер ерйыла келе сарнауы бЎсе!деп, біраздан кеін рйыетайды. Бір -ажабы – егер терлесе – ае, сол к!ні ерлан таза сауы-ып кетеді. Атасын жаесы к!ретін Жандос, «Тері мстауынан» Јте еореады да, шарлы аяйды да Ўжесі «ескі тері мстайын деп жатыр ма Јзіні! немене» дегенде Жандосты! денесі т!ршіге салады да, еисайа беріп еорылдау-а айнал-ан атасын та-ы да мазалау-а Ўрі батылы жетпеді, Ўрі аяды.

- С!йте -ой, к!нішегім, - деді Ўжесі немересі Інсіз отырып еал-ан со!, - жер еара,к!н жылы да ит – ерс мал-а тие еоймас, мзап кетер десе!, ая-ына шідер сал.

Суып та ашы-ып та т!р-ан ернан Жандосты осыранып еарсы алды. °стін сипаса тері ер-ап, денесі салеындап болыпты. Шідерді ол Ійден ала шыеаан еді. Байлаудан шешкен ернанны! тізгінін бір еолына, мстап шідерді бір еолына мстап, ол ауылдан былай шы-а ернанны! Іш ая-ын тмсады. Срйтіп ж!генін сыпырып еді, таеырлау бол-ан мен, к!ктеп т!р-ан жерге ернан басын алмай, жан – жаеа ерла-ын тіге кісінеп, Ійір іздеген еалпын к!рсетті. Ыетиярына сала, ернанны! брл ма!ай-а тосыар т!рі жое, ерйры-ын тігіп ап бір – ае тартеалы т!р. ртуге Іш ая-ы бірдей тмсаулы. Сонда да т!р-ысы келмеген ернан ыр-ала еимылдап, ілгері жылжымае болды, бірае шідер мен ж!руге Ійренбеген жас жануар к!біртктеп ж!нді жылжи алмайды.

Жандос ернанны! еасында біраз т!рды. °йірсірген ернанды ая-ан ол шідерін алап босату-а бір ы!-айланды да есіне «ит – ерс» т!сіп олай Істеуге ж!рексінді. јайта ж!гендеп,шідерін алып, алысырае жерге апарып, отын еандырып Ўкелуге бір ойлап еді, б!гінгі т!н тастай еара!-ы, Ўрі желкем екен, - о-ан да батылы жетпеді. °йге апарып еайта байлап еойу-а, - кісінеп мазаны алатын... Не істерге білмей да-дар-ан Жандос аздан кейін атасы!ын асылын есіне т!сірді де, ернанны! бір ая-ын босатып, алды-ы жЎне артеы бір ая-ынан шалыс Јре салып еоя берді. Аяетарын те!селе басеан ернан ше!гірленіп бір екі рет кісінеп алды да ілгері тартты. Жандос сол орнында т!рып еалды.

Аузын жерге салмастан, анда – санда кісінеп еойып, ернан еара!-ы т!нн! т!кпіріне еара! с!гіп кетіп бара жатыр: Ойында Ўлдене еауіп т!сіп, бала ернанды аяп т!р, бірае со!ынан мтылмайды, алыстап бара жатеан ернанды еуу-а еара!-ы т!нде ж!рексінеді Ўрі «еорсан-а еос к!рінеді» дегендей, ернан-а еарай ж!рейін десе, алдын-ы жа-ынан Ўлденелер еара!дап еоз-ал-ан сияетанады...

Аздан кейін ернан ұзап кетті. Енді еарап тұруға мағына жоғын кўрген бала, амалсыздан ійіне сайтты. Ойдан еалжыраған бала, сеі соған балыетай, ійіне сілдері ерыған еимылмен Ұреі жетті де меншікті кереуетіне еисайды. Бірае ол, кўпке дейін кўзін жұма алған жое. Жұмайын десе – ае, Ұлденендей еорынышты бірдемелер елестеп, денесі тіршіге еалады.

Сїйтіп жатып еалай ұйыетағанын ол білген де жое. Мїмкін ол солайша ұзае ұйыетар ма еді, еайтер еді, егер біреудіі айғай салған дауысынан оянып кетпесе.

Жандос кўзін уеалай тірегелсе, мезгіл – кїндіз. ғйде Ұзінен баса ешкім жое. ұлдекім, терезеніі алдында «кім бар бұл ійде?» деп айғайлап тұр. Тїрегеп барып еараса, жайлаудағы жылсыда, Ұкесі – жамбар мен бірге жылы бағатын, жалсаман дейтін жас жігіт.

Жандос ійден жігіріп шыеты...

- Жан жое екен десем, біреуіі ійде бар екенсіі ғой, - дейді жалсаман, - я амансыідарма?

- јашан келдіі ? – дейді Жандос.

- Келе жатсан бетім осы. ғкеініі айтсан сҰлемі бар еді жолшыбай айта кетейін деп ем.

- Тїс, ійге.

- Тїспеймін, асығыспын.

- Неменеге асығасыі? – дейді Жандос.

Олай деуі, жалсаманныі жағын ешкімі де жое, ол жалғыз. ғке – шешесінен кішкене кезінде жетім еалған ол мектептен бастауыш еана білім алды да одан кейін жылы бағу жұмысына араласып кетті. Жазы – еысы жылыныі басында болатын ол егер ауылға келе еалса, серіктерініі біреуініі ійіне тісетін, сондай ійдіі біреуі Жандостікі. Сїйтіп жалсаманныі сырттан сїйлесіп тұрағына Жандос еайран еалды. Бірае, жалсаман Жандостыі «неге асығасыі» деген сұрауына, маңағы жауабын еайтарып, тағы да асығыспын деді.

- Неменеіе асығасыі? – деді Жандос.

- Басармаға барам.

- Артанан барасыі.

- Жое, Јте тығыз жұмысым бар.

- Не жұмыс еді? – деді Жандос жалсаманға тағдана еарап.

- Артельдіі бір ернанын еассыр жеп кетіпті...

Жандостыі жірегі тас тҰбесінен шыға келді... «јандай ернан?» деген сҰзге, денесі дірілдеген оныі аузы Ұреі келді.

- Ауылда жіретін кїреі еаса ернан бар еді ғой? – деді жалсаман, - біреу соған шідер салып жіберген екен, еассыр жарып жеп кетіпті...

- јайда?! – деді ірейі ұша тіскен Жандос.

- Балыеты кўлініі жағасында...

Жандос еіреп жылап жіберді...Аттан секіріп тісе еалған жалсаманға оны уату жеілге тіскен жое. ёзае уаыт Ұуреленіп тілге Ұреі келтірсе, ернанныі Ұліміне айыпты Жандостыі Ұзі екен.

Жандос расында еатты кййзелді: егер ол ернанды Шымболаттан сирап мінбесе, мінген ернанды тінде трасап жібермесе, ернан мндай еза-а мшырамас еді. Енді міне, ернан сирап мінуді! ая-ы мына-ан кеп соеты. «зінікі болса бір сҰрі, онда да аянышты болар еді, бірае дҰл мынадай ауыр болмас еді.

Соны айтып, Жандос еайтадан Јксіп жылау-а айналды...

Сирастар мен тапсырмалар

1. СҰбит Мрсанов езае балалар Ұдебиетіне еандай ілес еосты?
2. «Баеашыны! баласы» атты шы-армасынан еандай Ұсер алды!?
3. СҰбит шы-армаларыны! отансйгіштікке, еібектенуге шаеыратын еандай шы-армалары бар?
4. СҰбитті! жо-арыда аты атал-ан шы-армаларын оеып, мазмұнын айтып бер.

Ассар Тоема-амбетов (1905 - 1995)

жазае балалар Ұдебиетіні! кЈрнекті Јкілдеріні! бірі – Ассар Тоема-амбетов. Оны! ігіттік мҰні зор, Јзіне тҰн кЈркемдік, идеялые Јткірлігі, Ұр алуан шеберлігі, жанрлые ерекшелігі бар туындыларыны! езае Ұдебиеті поэзиясы тарихында алатын орны ерекше.

Ассар Тоема-амбетов 1905 жылы еазіргі жызылорда облысы ТереЈзек ауданында дїниеге келген. Молданы! алдын кЈріп, хат таны-аны болмаса, тЈкеріске дейін жЈнді білім ала алмайды. Кейіннен ол Ташкент, МҰскеу салаларында білім алады. «ле!-жыр-а поэзиялые Јнерге жастайынан еызы-а беріліп, ауыл салтыменаеындар айтысына тїседі, ойын-сауыетарда Ұн салып, жыр, таепае айтады, Ұзіл, еалжы! Јле!дер шы-ара бастайды. Ассарды! жастайынан Јле!-жыр-а ійір болуына Јзі Јскен Сыр бойыны! аеындые ортасы мен дҰстїрі игі Ұсер етті.

Ассар Тоема-амбетов шы-армашылы-ында жастые дҰуренні! дарсан еызы-ын, оеушы шҰкірттерімен мектеп балаларыны! ой-сезімдерін Ұдемі ететін Јле!, жыр, таепаеатары да бар.

Талантыны! ал-ашеы кЈрінуінен бастап-ае жастар жазушысы атан-ан Ассар балалар Ұдебиетіні! мрасына да мол ілес еосты. Оны!

«Оеушы», «Шылымшы», «Тапеаны –ылым емес пе?», «жа!а жылда», «Батиманы! хаты», «А–асыны! жауабы», «Е!бек жыры», «Шойын сараны! ойын сара», «Алыптар туралы ертегі», «Балалар», «жарындаш», «Балалар–а базарлые» та–ы басса к!птеген шы–армалары тек сана балалар мен жас Жспірімдерге арнал–ан.

Балалар–а арнал–ан Ассар поэзиясыны! к!ркемдік негізі к!біне орыс Ындеріне м!тін сияеты Ілгісінде жазылады, Жйткені Ынмен еосып айту–а арнала жазыл–ан Жле! к!біне жас Жспірімдерді! санасына тезірек Ысер етіп, оларды! айтып ж!руіне еолайлы жа–дай тудырады. Ынмен еосып айту–а арнала жазыл–ан Жле!дерімен–ае Ассар жас Жспірімдерге Жмірде бастан кешірген к!птеген тарихи оеи–аларды т!сіндіреді. Сонымен еатар ойыны! жинаеты–ы мен айеынды–ы да, оны! идеялые мазм!ндылы–ы да, сезім д!ниесіні! жареынды–ы мен мейірбандылы–ы да – б!рі де Ынге еосып айтылатын Жле!дерінен айеын к!рініп отырады.

Ассар жастарды Жнер–білімге шаеырып, м!дениеттілікті! тетігі білімділікте екенін т!сіндіреді. Ол Жзіні! «Тапеаны –ылым емес пе?», «Шойын сараны! ойын сара» та–ы басса Жле!дерінде Жнер білімні! жетістік жастарын айта келіп, енді соны тез игеруді жас Жспірімдерге Ілгі етіп к!рсетеді. «Білім» деген Жле!інде Ассар:

*Білген сайын келеді біле бергім,
Біле беру емес пе тілегі елді!
Белден асса!, алды!да бел к!рінсе,
жызыссаннан келмей ме ж!ре бергі!?
Сондыстан да келеді біле бергім,
Білімдіні с!йерін білем елді!,*

- дейді. Бұл Ырине зор талап, «Талапты ерге н!р жауар» деген сияеты м!ндай талап адамды Жзіні! алда–ы ойла–ан маесатына жеткізеді. М!ны! Жзі бмын санауда болып, е!сесі т!мен т!скен Ырбір жас азаматты! Жнер–білімге деген деген ынта–жігерін, ыеыласын, талабын жандандыра т!суге зор ыспал етеді.

Асқарды! балаларға ұсынған Жәлдеріні! тағы бір ызығаты Ілкен саласы халық ертегілеріні! желісіне сійене жазған шығармалары деуімізге болады. Асқар толық ертегілерін Жәлмен жазып, оны жас Жспірімдерге Ждеп ұсынғанда, тек оны! ызығаты оқиғасына, не асыра суреттелетін қажайып кейіпкерлеріне сійеніп қана қоймайды, ол сонымен қатар ертегілерді! халық мидесінен тұған шындық ақиқатты негізге алатынына қабірер қжіл блетінін байқаймыз.

Асқарды! «Алыптар туралы ертегі» деген поэмасы керемет Ілкен алыптарды суреттей келіп, жас Жспірімдерге, алыптарды! алыбы қайсысы деп қырақ қояды. Бұл қырақ жас Жспірімдерді! ойлануына, ойлану арқылы ертегідегі мазмұнға тере! тісінуге, алыптарды! Ұрайсысына қаралап байқауға жол ашады. Сонымен қатар қаналы тірде тісініп оқуға ынталандырады.

жорыта айғанда, Асқарды! жас Жспірімдерге арнап жазған шығармаларыны! тілі жатық, ойы анық болып келеді. Оны! тҰрбиелік те, эстетикалық та қіш-қуаты мол Жәлдерінде соғы кезде дидактикалық қарынға ден қойып келе жатқан шындық. Сонымен бірге Асқар оқушыны! қажайып қонатын, қана-сезіміне қылайтын жыр шумақтарын Жректей білген, Ұрш шығармаларыны! қркемдік қпаты, тҰрбиелік мҰні, жас Жспірімдерді Ұрашан қана-аттандырып, серпілтіп отыратын айқын идеясы осындай дҰрежеде болғандықтан, оқушылар ақынны! шығармаларына зор қрметпен қарайды.

Алыптар туралы ертегі

қай қасыр. қай мезгілде, қай заманда
Болғаны анық емес, ол маған да.
Ертеден Ұғіме боп келе жатқан,
Бұл Жі ертегі екен ел аузында.
Ертегі шыққан емес еріккеннен,
Ертеқ бар қЖз асылын теріп берген.
Ақарлап, Ұсірелеп, Ұдемілеп,
жазғасын ел ертеқпен беріп келген.
Бұл-дағы сол сығылды бір қазына,
жазынаны! қарамақдар қЖп, азына.
Дегендей «аздан алтын, қЖптен қміс»,

Ты!дарлые болса – еымбат, бой жазыла.
... Біреуді! болмаса да мл мен ызы,
Болыпты жұрт та! салар бір Ігізі,
әгізді! Ж!ін, сиёын суреттеуге,
Тоеталдым болмаса да сІз негізі.
ТІксиген тігі тауды! тінегіндей,
Адамны!, жіні жұмыр білегіндей.
КІлшіктей дЖ!геленген кІз жанары,
жойнауды! еос желбезек тібегіндей.
Арёаны! жотасындай жоны жалпае,
Ке! кеуде, кемдігі жое, жатыр шалсае.
јос мїйіз, жота жар-ан шы! сыёылды,
Арасы ат шаптырым біткен алшае.
- Етже!ді ерні тауды! етегіндей,
жойнау бар, еоян жортса неше кїндей...
Бм-а-ы бмйрат емны! кыртысындай,
Айтёанда дҰл аны-ын жете білмей.
јмла-ы емлама жар емз-а тІнген,
Демі ыстые жанар таудай жа!а сІнген.
Келместей Сырды! суы сира-ынан,
Бар екен, сірҰ, мұндай Ігіз кІрген?!
јыруар ырыс мойын, жойёын желке,
Алпыс еой жайыл-андай, жетпіс серке.
Жайлаудай жазые жатыр жауырыны,
Сїбелек сїрлеу тарёан бір ке! Ілке.
Сыйымсыз сыртеы сымбат, сияетары,
Сом біткен їй орнындай тмјетары.
Ат сыйып, ашасынан адам Јтер,
Асырып айтёаным жое, бмјеты Ұлі.
ШЈмиіп, шЈмелелер жесе жылжып,
КІл суын шЈлдегенде бір-ае ыл-ып.
Тмрыпты кїтуінде алпыс адам,
Айтёанда Ұсерлемей аные сыр -ып...
Дїниеге сирек келер мұндай Ігіз,
әзі алып, Јзі сұлу, Јзі семіз.
Мен емес, осылай деп ел айтады,
Деме!дер: «әтірікші, айтушы сіз?»
... Жегіліп жетпіс жігіт жетегіне,
Бір кІлді! кепті бір кІн етегіне.
КІл суын азсын-андай Ігіз тмрды,
Дегендей: «бір ішуге жетеді ме?»
Сіміріп озбыр Ј!еш тартты суды ,
јаз, їйрек, еу еиёулап ысырылды.
КІз тартып, кІлемі зор жатёан бір кІл,
Екі мрттап, кІтермеді бір жұтуды.

КЈл суын Јгіз тјрды ішіп алып,
Топырлап табанында еалды балые.
НЎн жайын жел аудар-ан дЈ'бектей боп
Абыржып, аласјрды, сусыз еалып.
Жер сабап, желбезегі желпе! ка-ып:
«Айрылдым еапелімде кЈлден не-ып?»
Дегендей, ејры-ымен еуа серпіп,
КЈл орнын осып жатыр ойран салып.
Жарланып жа!са-жая, тікті жалы,
Жебесі тіксиді ашу шаеыр-алы.
Жанданып тауды! тар-ыл тЈбесіндей,
КЈз тартып жатты тігі ејбылмалы.
јайырып ејры-ымен соеты Јгізді,
әкіріп Јгіз жарды ејлай сізді,
Лебімен жайын тартып, бір-ае еыл-ып,
Тамаша та! еалдырып тјр-ан бізді.
КЈл, Јгіз екі алыпты жјтты еоса,
јысылып, еинал-ан жоe жјту-а онша,
ДЈ'бекшіп, тЈ'керіліп, тояттанып,
Жарсырап, алып жайын жатты о!аша.
...Кенеттен дЈлейленіп, дауылдатып,
Селдетіп, нЈсерленіп, жауындатып.
Екпіні Эльбрусты екілентіп,
Біріккендей бјршаетата тауды да атып...
Канаты кјннi! кЈзін еарма-андай,
Мјзбалае, еанды еабае, батыр ма!дай.
Тянь-Шань тырна-ына бір ілінсе
Аспан-а Јз-Јзінен атыл-андай.
Алып ејс жайынды ілді еиындыдай,
ЖЈн-жјреe, мшты жјреe жиындыдай...
Шала-а, шабаеты ілген еандай болса,
Алды да кете берді бј да сондай!
Алып ејс демде кЈзден болды -айып,
КЈкке Јрлеп, кЈтеріліп, та!-ажайып.
КЈл де жоe □ Ј □ із де жоe, жайы □ □ да жоe.
Барлы-ы еалды кЈкке еолын жайып.
Жер со-ып, жерде жетпіс жігіт еалды,
јас еаспай кЈзін тігіп еалды.
Айрылып кЈл де судан шалеып жатеан,
Тобарсып топыра-ы шы-ып еалды.
јиеулап еыран- топан еыз-ыш еалды,
Аемойын, кЈкала йірек кЈлді оралды.
Жареылдап алтын кјрек, ае еауырсын,
ју мен еаз еоштасуды! Ўнін салды.

Сұрастар мен тапсырмалар

1. Асқар Тосма-амбетовтың балаларға арнап еандай Желедер жазған?
2. жаза балалар Ұдебиетінде Ұн мҰтінін енгізуде жазушының еандай ебектерін білесіңдер?
3. Асқардың «Алыптар туралы ертегі» атты поэмасын оып, мазмұнын айтып беріңдер.

Жамбыл Жабаев (1846-1945)

Балалар Ұдебиетін жасауда жас Жспірімдер асын-жазушылар алдына Ілкен талаптар еояды. Сол талаптарды орындаған Ұрі балаларды жанындай жаасы кІрген халые поэзиясының алыбы – Жамбыл Жабаев.

Жамбылды есімі діние жізі халыетарына кеінен мҰлім. Ол мектеп, медресе есігін ашпаса да, еолына еалам мстап, жазу-сызуды білмесе де, жастайынан домбыра тартып, жыр жаттады, еазае халыының сІз Інерін Ійренді, кейіннен асындыымен бірге Ұйгілі жыршы атанды.

Жамбыл Жабаевтың «ШҰкірт балаларға», «Атаның Ұлдиі», «Балама хат», «Жаңа жыл сҰлемі», «ЖІз жасаған жіректен», «ердің Ісуі», «балаларға», «Жастые жыры», «Бесік жыры» таы баса да кІптеген Желедері балалар Ұдебиетінен Жшпес орын алады.

Жамбыл «ШҰкірт балаларға» деген Желеінде:

<i>Сендерді еоссам жырыма,</i>	<i>Мектептен сендер келгенше,</i>
<i>Сағылдап Інім сайраған.</i>	<i>Таы да бір жыр ойланам.</i>
<i>жаудадап кҰрі саусаым,</i>	<i>Келген соң, айтып бермесем,</i>
<i>Шекте бойлап ойнаған.</i>	<i>Балалар, кінҰ еой маған, -</i>

деп асын ата балалар алдында Ізіне Ілкен міндеттер еояды. «зінің жеке басының жаасы сапаларымен де, Ұсерлі Желедерімен де балалардың тҰрбиесіне айрыеша Ұсер еткісі келеді. Жас Жспірімдердегі барлые жаасы еасиеттерді Іздерінің алдарына тосып, сол жаасы еасиеттерден айрылып еалмауға шаеырады. Ержетіп Іскен сайын

балалаыє шаєта-ы жаєсы еасиеттерді шыдай тїсуге, адамгершілік сапаны ардаєтай білуге баулиды.

«Балалар-а» деген Жлеіінде де Жамбыл жас шЎкірттер арасында бірер жетідей болмай еалса, «еуанышым, тірегім, жас ботам» деп аса-ан са-ынышты кЈілін білдіре, оларды Јзіне жаєын тартып, еуантып, мЎз-мейрам етіп, бар ыєыласымен жыр тЈгеді.

Балалар Ўдебиеті таєырыбына жазыл-ан со-ыс жылдарында-ышы-армалар балаларды! жау-а деген Јшпенділігін арттырады. Жас болса да, о! мен солды танытып, оларды! да жауынгершілік рухын кЈтере тїсті. мұны біз оны! «Балама хат» деген Жлеінен кЈреміз.

Жамбылды! жастар мен жас Јспірімдерге арнал-ан еай Жлеіін алсає та, ол алдымен жастарды! кїшіне сеніп, соларды маєтаныш ете жырлайды. ыйткені жігер де, кїш те, еайрат та солардан табылады. Балалар-а осылайша сенім арта сЈйлеу оларды! кїш-жігерін тасытып, рухын кЈтереді.

Отан со-ысы жылдарында еазає балалар Ўдебиетіні! кїші мен оны! мазмұны жЎне на-ыз халыє сипаты бұрын-ысынан да айєын кЈрінеді. Міне, осыны! Јзі балаларды! Отан-а, Јзіні! ту-ан еліне сїйіспеншілік сезімін арттыра тїседі. Отан со-ысыны! тарихи таєырыптары балалар Ўдебиетінде со-ыстан кейінгі жылдарда-ы бейбіт Јмірімізді! дамуымен де жЎне бейбітшілік жолында-ы ізгі кїреспен де ты-ыз байланысты дамып келуде.

Жамбыл Јзіні! балалар-а арнал-ан барлыє Жлеідері ареылы жас Јспірімдерді кЈтерікї рухта тЎрбеилеуді іске асыр-ан жЎне соны! тамаша ілгісін кЈрсеткен.

Бесік жыры

ейыєтасын деп бЈбегін
Домбыраны! ішегін
Жамбыл баба! еа-ады.
Аєєан сайн Жлеіі
Бұлаєтайын а-ады.

ейыєта сЎулем,бЈбегім,
Болды сені! дегені!
Отаны!ны! сїйікті
БЈбегіні! бірісі! -
БЎрінен де сен сұлу,

ја-ады Жамбыл еос ішегін
«суі! Ішін, Јсуі!,
ёйыетасын деп бЈбегім,
КЈкте жылдыз мйыетады,
Жайлауда жмсап мал-да-ы
ёйыетап ыырда ботаған,
Алтын жалды емлыншае.
Жмып кЈзін бмзауған,
Сида сирае сошаған -
ТЈлді! бЎрі мйыетады.
ёйыета сен де, балаған.
Шегіртке мйыетап шЈбінде,
Баға жмсап кЈлінде
жал-ып еврае Јзенде,
Балые-та-ы мйыетады
Амудария тІбінде...

БЎрінен де ер смлу,
Бізді! жерді! емпыр-ан
Жас Јспірім Јрісі!...
Сен ішін баға бмбмлы
Смлу Ўнін сайра-ан.
Сайды! смлу гІлдері,
Сені! ішін сары алтын
Асған кІміс арнадан
КЈзі! жарые жылдыздан,
Шашы! жібек емндыздан,
Сен бір артые кЈркемсі!
Биік асғар, шы! емздан
јара кЈз, сЎби бЈбегім,
Аса берсін Јнері!,
Батыр болып Јсебер...

Балалар-а

Балалар, аманбысы!, шырастарым,
Майысып кЈлге біткен еврастарым.
ЖІрмесем есендесіп тмралмаймын
Ішінен асып кетсе бір аптаны!.
јонасса келді, міне Жамбыл ата!,
Сан жылдар жІк кЈтерген бікір жотам.
јарт баба! дЎуіріне мейірі сан-ан,
јуанып жасты-ына сендей,ботам.
Білемін, Јмірлері! тмр-ан жайнап,
КІндіз-тІн жастые ішін жарые сайлап.
Ай, жылдыз, кІнні! кЈзі,жел менен су-
БЎріде сендердікі, Ўлемге ай-ае.

«нерді! Јсуі

Неге шыесын домбыра,
Жа!адан шек таепаса,
Таасанынан не пайда,
Бабыменен еаепаса.
јмр еа-удан не пайда,
ўн менен кІй таппаса.
јмйеылжы-ан емс Ўуез,
БЈбектер келер Јсімтал
Еркелетіп маетаса.
Жамбылды! аты асын ба,
Жыл-адай жыры аспаса!
Асын деген бір бмлае,
КЈмілер кЈзін ашпаса

јосылып со-ан айтпаса.
КЈркем Јнер жас бЈбек,
СІйкімді болмас баепаса.
Тортасын ал-ан бал еаймае,
Бойына сылау жаепаса.
°лпілдеген ызыл шое,
Басына ікі таепаса,
Зер еадірін зер сосқан
Зергер білер деген сЈз.
«мір барда ескіrmес,
Ба-асы емнды Јрен сЈз.
Алтын ірге ел барда...
«рлеген елім Јнерпаз,

КҮзін ашар кҮпшілік,
СҮйсіне тыңдап соштаса.
Алтын сҮзде ас болмас,
Елеусіз жерге тастаса,
Ер едірін ер бәсең,
Ерлер білер деген сҮз,

Елі жағсы адамнан,
Ері жағсы адамнан,
Туар ма бала жігерсіз.
Тоған іште Жамбылды,
КҮлҮш сынды бұлбұлды...
«сірді демей не дерсің!»

КҮктем деген немене?

- КҮктем деген немене?
- КҮктем деген кҮп жаңбыр.
Үнге салып Үеде,
жарлы-аш ол тұр-ан бір.
КҮктем деген – ашыл-ан
Бұластарды! кҮзі -ой.
Ас тұманның басында
Жаңа ту-ан сөзі -ой

КҮктем деген, балалар,
жұлыншақ сой зула-ан.
Еркелеген дала-а
жұрық салсаң тула-ан.
КҮктем деген ыстай-ы
үніміз -ой айтатын.
КҮктем деген ымстар -ой
Ту-ан жерге ыйтатын.

Сұрастар мен тапсырмалар

1. Жамбылды! балалар-а арнал-ан сандай шығармалары бар?
2. Жамбыл Жәңгірінің тағырыбы мен мазмұны сандай?
3. «Балалар-а» деген Жәңгірі Мұнерлеп осып жатса ату.
4. Жамбылды! отан соғысы жылдарына байланысты жазыл-ан Жәңгірінен сандай Үсер алу-а болады және оны тісіндіріп бер.

Үтебай Тұрманжанов

(1905 - 1978)

Үтебай Тұрманжанов Оңтүстік жағсастан облысының БҮген ауданындағы Жалғызаш аулында туған.

Болашақ саламгердің балалық шағы еңіншылығ, жоғшылығ жағдайда Жтеді. Алайда бҮірі шығып ас ішпегенмен, кҮллі кҮзі зерек, еңймағлағ бала жан азығынан кемтарлығ кҮрген жоғ. «КҮбінесе ыс кезіндегі ауыл Үншілерінің салған Үні, жыршыларының айтқан жыры, Жзіміздің жасеннің Үндетіп оситын «жыз Жібегі», барлығ балалар болып жиналып, алма-кезек айтатын тамаша ертегілер, жұмбастар, жаңылтпаштар мені бала шағымнан сҮзге йретті, - дейді асынның Жзі бұл туралы. - Балалармен «хан алшы», «шекем тас» ойнап отырсам да, бір ғлағым ассағалдың сҮзінде болатын. Кейін менің жазушы болуыма да жол таған – осы сҮз ғмарлығ болу ыетимал».

Ол 1922 жылы Отан астанасында білім алған, Жмір КІрген, ойы ұшталған «тебай біржола Ұдебиет жолына тіседі. 1927 жылы «жолан кедей» деген атпен тұңғыш Ұгімелер жинағын, 1929 жылы «жарлы-ақ», «Таң сыры» деген Жлеңдер кітаптарын жарыяға шығарады.

«тебай Тұрманжанов – проза жанрында да еалам тартқан, Ілкендерге арнап та Жлең, дастандар жазған еаламгер. Бірақ ол ең алдымен ірі балалар асыны ретінде танылды. Оның себебі – басқа жанрларда да мол еабілет еарымын байғата білген суреткердің негізгі, ең жемісті сыры – балалар еаламгері ретіндегі сыры еді.

Асынынң балаларға арналған еайсыбір шығармаларына да тҰн басты бір ерекшелік – еарапайымдылық. Міне, соның бір мысалы:

*Терек – бірін еор-айды,
Тікен – еілін еор-айды,
Ара – балын еор-айды,
жұлан – еағын еор-айды,
Киік – лағын еор-айды,
Шағала – кЖлін еор-айды,
Шопан – тЖлін еор-айды,
Егінші – жерін еор-айды,
Ер жігіт – елін еор-айды.*

НебҰрі тоғыз-ақ жол Жлең. Сырттай еарасаңыз, кез келген асын жаза алатын Жлең сияқты. Тікелей, тура айтылған ойға, жадағай пҰлсапаға еңрылған туындыдай. Тіпті оны: «жой еозысын еор-айды, тііе ботасын еор-айды», - деп жалғастыра беруге де болатындай. Бірақ зерделей осыған, кЖлемі шағын болғанмен, сыры тереңде жатқан, мейлінше мағыналы Жлең екенін аңғарасыз да таң еаласыз. Таң еалатыныған – бұл Жлеңнің тұла бойы толайым мҰннен, сымбат пен сипаттан, еор-асын ұйеастан, келісім мен жарасымнан тұрады.

Бір тамашасы – асын шығармаларының осындай еарапайым да жұмыр, шымыр жазылған.

«Тұрманжанов шығармашылығы еазақ халқының тағайып бай фольклорымен соншалықты тығыз кірігіп, ұштасқан. Асын

жырларыны! тере! тамырлары – ту-ан халыс Ұдебиетінде. Асын бейнебір езае балалар жазба Ұдебиетіне эпостардан, ертегілер мен жмбастардан, жа!ылтпаштар, таепаастардан келіп кіргендей. Ұрине, ол езае халыс Ұдебиетінен Іздіксіз Ійренбесе, езае халыс Ұдебиетіні! тамаша дҰстїрін кҰміл игеріп, Јзі Јмір сїріп отыр-ан заманына сай жарсын жал-астырмаса, ятебай Тұрманжанов атты кемел асын болып салыптаспас та еді.

я.Тұрманжанов шы-армашылы-ыны! е! бір мол да мҰуелі саласы – ертегілер, а!ыздар. Бұл ретте асынны! «БЈдене мен тїлкі», «ТЈрт Јгіз туралы ертегі», «Мысыс пен жолбарыс», «Орман - ертегі», «јммырсалар, аралар – еиыспас дос, ердалар», «Ананы! аманаты», «Алып кетпен», «КЈп тїкірсе - кЈл», «Фараби туралы баллада», «Ғажайып ба-банны! алтын алмасы мен Асан бала туралы ертегі», «Алтын балта», «Жолаушы мен жеті есеыр», «јарлы-аш» секілді шы-армаларын атау-а болар еді. Бұлар – еоз-а-ан таеырыбы, еол жеткізген рухани еазынасы жЈнінен де Ұр тїрлі шы-армалар. Алайда еай-еайсысы да асын шы-армасында -ана емес, езае балалар Ұдебиетінде де Јзіндік орны бар елеусіз еалмас шы-армалар. Абай айтеандай, «Сонда да соларды! бар та!дамасы» дегенге баесе, Ұрине, «јммырсалар, аралар – еиыспас дос, ердалар», «БЈдене мен тїлкі», «Орман - ертегіні» айрысша бЈліп атар едік.

Асынны! бұл шы-армалары шы-армашылыс кїш-еуаты толысеан кезде ту-ан, еандай бір биік талаптар-а да еы!бай жауап беретін толымды шы-армалар.

я.Тұрманжанов талантыны! он екі гїлі бірдей ашыл-ан кезінде ту-ыз-ан туындыларын езае балалар Ұдебиетіні! Іздік Ілгілері мен де салыстыру-а болар еді деп ойлаймыз. яйткені, ол бұл шы-армаларында татым жЈнінен де, таеырлыс жЈнінен де Корней Чуковский, Самуил Маршак сияеты алыптардан аса еалыса еоймады. Атал-ан ертегі-дастандарды! Јте жарасымды жа!алысты пішіні, асын

солдан-ан алуан тірлі Ұдеби Ұдіс-тҰсілдер, Ұдейі де Ұдемі, сJз
сایتалауларды! кJтерген жігі айрығша екенін айтпа-анда кJркемдікті!
сәйтіланбас ілгілеріне жатады.

Нан ардасты, адал ас

Бір кезде болып нан-а зар,
жәдірін білген адамдар,
ұулие тұтып нанды ұстап,
«Нан ұрсын», - деп еар-анар.
Нан ардасты, адал ас,
КҰрі, жас онан аттамас.
Ас дастарқан істінде,
жол жұмай оны ұстамас.
Нандай жоғ сой асыл дҰм,
Жеп ійренген жасы!нан,
Дастарқаннан нан кетсе,
Береке кетер асы!нан.
Ей, балалар, балалар!
Болма!дар, сірҰ, нан-а тар.
«мірді! алтын арқауы-
Бар есиет нанда бар!
Нан еісімын шашпа!дар!
Жерде жатса, баспа!дар!
Теріп алып еастерлеп,
Тор-айлар-а таста!дар.

Мен кішкентай баламын

Мен кішкентай баламын,
Айтқан тілді аламын.
Апам нан-а кеткенде,
«йде ойнап саламын...
Шкафтарды ашпаймын,
Кітаптарды шашпаймын.
Текшелерден ій жасап,
жызығ ойын бастаймын.
жарындашты аламын,
жа-аз-а сурет саламын.
жар-аны салсам, еарсылдап,
Мазасын алар ананы!
Онан да мысығ салайын,
Шашылып жатыр талай ұн.
жапты тескен тышқанн!
Мысы-ым берсін сазайын.

Кітап осыр бір бәбек

Жабыр жауар себелеп,
Жонға шығар ебелек.
Гілге сонар кәбелек.
Атқа сонар бәгелек.

Су жыланды ертуга
Кәлге сонар дегелек.
«Ғылым сырын білсем,-деп-
Кәкте кін боп кәлсем», - деп
Кітап осыр бір бәбек.

Кім немен ойнайды?

Теңізші болатын бала –
Бұласпен ойнайды.
Емші болатын бала –
Сынаппен ойнайды.
Батыр болатын бала –
жынаппен ойнайды.
Жарысты жағатын бала –
Шыраспен ойнайды.
Шопан балатын бала –
жозы, ласпен ойнайды.
Диеан болатын бала –
Топыраспен ойнайды.
Ғалым болатын бала –
Кітаппен ойнайды.

Ей, балалар, балалар!

Ей, балалар, балалар!
Бірі! - шекер, бірі! - бал.
Бірі! - саяы!, бірі! - тал.
Жас кезіңде ойнап сал,
Ойнап жіріп ойлап та ал,
Ой тібінде жатыр бал!
Илеуінде сайнаған,
Жазды еңбекпен жайлаған.
ёзаған дұн тасыған,
Досына жаны ашыған,
жұмырсаған кәзі! сал!
Жұмысын кәр! Түлім ал!
Гіл-гілден жинап бал жиған.
Жесін деп сендер ол жиған.
жанатын желге сындырған...
Сонда да жұмыс тындырған
Бал араға кәзі! сал!

Жұмысын кҮр! ТҮлім ал!
Кітапты! беті гіл-лала.
Оеы-ан бала – бал ара.

Шыбые тимес, шы!е етер

Шыбын еонса басына,
«Ойбай, мені шакты», - деп,
Бала отырса еасына,
«јұла-амнан тартты», -деп,
БҮле салып еы!е етер.
Жанай кетсе! жаны!а,
«Жан еалтамды жыртты», -деп,
Жолап кетсе! ма!ына,
«Мұрын бо-ын сїртті», -деп,
Жала жауып мы!е етер.
Осындай шҮлкес баланы
Жинап ал-ан жаланы,
Жала бассан баланы,
Мінезі ішін шырт етер:
Мазае еылып салып жар,
Атап кеткен емрбылар,
«Шыбые тимес, шы!е етер!»

Жан – жануарларды! баласын сїюі

јар-а баласын «аппа-ым» деп сїйеді,
Кірпі баласын «жұмса-ым» деп сїйеді.
јоян баласын «іркегім» деп сїйеді,
Тауые баласын «ірпегім» деп сїйеді.
Мысые баласын «маралым» деп сїйеді,
Ит баласын «ырылым» деп сїйеді.
јой баласын «еошаеаным» деп сїйеді,
Тїйе баласын «ботаеаным» деп сїйеді.
Жылығы баласын «емлынша-ым» деп сїйеді,
Ешкі баласын «ерке ла-ым» деп сїйеді.
Сиыр баласын «талпа-ым» деп сїйеді,
Аю баласын «балпа-ым» деп сїйеді.
јасеыр баласын «еайсарым» деп сїйеді,
Шошеа баласын «май сарым» деп сїйеді.
Апам баласын «батылым» деп сїйеді,
Ел еор-айтын «батырым» деп сїйеді.

«Сіз», «біз» деген жылы сҮз

«Сіз», «біз» деген жылы сҮз –
Жылатады жіректі.
Жаесылые билеп жанды тез,

Оятады игі тілекті.
Біреуге біреу жағсылығ,
Тілесі Ұр кез Жаны ашып,
Осы бір шырын-тұттылық,
Тұрмай ма жан-ға жарасып?!
Барша-ға керек жағсылығ!
Жағсылығ сүйер жанымыз,
Барша-ға жетер жағсылығ,
Ұз-анбай біліп алыңыз!
«Сіз», «біз» деген жылы сіз –
Жағсылықты мейірі.
Бір-біріне болып келіп,
Келі болсын адам бейілі!

Сұрастар мен тапсырмалар

1. «Сіз» атты балалар әдебиетіне қандай тілсестік бар?
2. «Сіз» атты балалар әдебиетіне қандай тәрбиелік мұна бар?
3. «Сіз», «біз» деген жылы сіз – атты тілсестік талдау жасау, жетік айту.
4. «Құмырсқалар, аралар – еңіспас дос, құдалар» атты ертегіні оқу, баяндап беру.

Мұзафар ұлімбаев

Мұзафар ұлімбаев 1923 жылы 29 октябрде Павлодар облысының Шарбақты ауданындағы Маралды ауылында туған.

Ағынның тырнағалды туындысы 15 жасында Павлодар облыстық «Ұзыл ту» газетінде жарық көреді. Содан былай оның тілдері мерзімді баспасында тұрақты көріне бастайды. 1956-1958 жылдары «Жазық Әдебиеті» газетінде білім меңгерушісі, бас редактордың орынбасары болып еңімет істейді. Ал «Балдырған» журналы шыға бастаған 1958 жылдан 1986 жылға дейін ол осы балалар басылымының бас редакторы міндетін атқарады.

Ағынның алғашқы кітабы «Жағанды жырлары» 1952 жылы баспадан шығады. Содан бергі жылдар ішінде ондаған кітабы, бірнеше дүркін тағдамалылары жарық көрді. Шығармалары 38 тілге аударылған. Соның ішінде орыс тілінде 6 кітабы, тіркімен тілінде «Мен тіркімен мейманы» (1963 ж.), сырғыз тілінде «Жолдар. Ойлар.

Жырлар» (1966 ж.) жинастары жарияланған. Сағидің «Бостанын», Петефи мен Тостаңды, Аполлинердің тадамалы Желдерін, Ю.Фучиктің «Дар алдындағы сәзін», Орбелианидің «Фибратнамасын» және Пушкин, Лермонтов, Маяковский, Ғ.Тоғай, М.Жұлел, Фирдауси, Зелили, Х.ұлімжандардың бірсыпыра Жел-жырларын қазақ тілінде сыйлеткен.

М.ұлімбаев – поэзия, балалар Ұдебиетінің дамуы, тіл тазалығы, жекелеген салагерлер шығармашылығы, т.б. мұселелер туралы жіндегшен мағала, эсселердің авторы. «Ұрнекті сәз – ортағ қазына», «җалам қаираты», «Қҗіл кіндегіінен» - салагердің сыншылығы сьндарлы талантын айғағтаған келелі кітаптар.

М.ұлімбаев бұларға қаға бірегей еңбек – «Маржан сәз» атты аударма мағал-мұтелдер жинағын шығарды. Жіз сексендей Ұнге текст-Жел жазғаны және бар.

Ең бастысы – Мұзафар ұлімбаев – қазіргі қазақ балалар Ұдебиетінің қҗрнекті қаираткері. «Менің ойыншығтары» атты 1953 жылы шығған шағын кітаптан басылған бұл саладағы сїрлеу-соепағы кейіннен «Балдұурен, шїркін, балалығ» (1973 ж.), «Ассерек те » (1976 ж.), «Аспандағы Ұпке» (1982 ж.) секілді ілкен жол, кітаптарға ұласты. Балалар ағынына соғы жинағы ішін 1984 жылы жағастан Мемлекетінің Абай атындағы Мемлекеттік сыйлығы берілді.

Мұзафар ұлімбаев – сегіз ғырлы, бір сырлы салагер. Және оның бұл ғырларының қаи-қаисысы да – қазақ Ұдебиетінде жіндік орны бар, мұуелі бұтағтар. ғздіксіз Ұрі дұмді, мол жемістер беріп келе жатқан бұтағтар. Шындығын айтсағ, бізге ілкендер ағыны, аудармашы, сыншы, очеркші, Ұн-Желші, педагог, редактор М. ұлімбаевтың қаи-қаисысы да ғымбат. Алайда, Ұсіресе соғы жиырма шағы жылда, салагер есімі аталса болды, алдымен балалар ағыны М. ұлімбаевтың ойға оралары бар.

СІз жоє, мұны! Ізі бекер емес. Ұрине, мұны! себебі-сазає балалар Ұдебиетіні! ерте тұ-анмен кенжелеп саа беретін Ұдетінде, немесе топжар-ан таланты Жкілдеріні! кІп емесекендігінде де жатеан жоє. Ол-Мұзафар ұлімбаевты!: «Бала-а арнап неге аз жаз-анмын» деп Жкінгенмен де, сол аз шы-армаларыны! Ізі саз екендігінде. Міне, сондыєтан да 1970-1980 жылдарда-ы сазає балалар Ұдебиеті атал-анда М. ұлімбаев есімі еріксіз еске тісетін болса керек.

М. ұлімбаевты! суреткерлік шеберлікте шеек жоє екенін айтпа-анда, балдыр-андар-а арнал-ан СІз Інеріде – сол балаларды! Ізіндей, сол балалар -ана емес, айналада-ы еорша-ан орта, таби-ат, ео-амдыє Жмірді! Ізіндей ке! де кїрделі болу-а тиіс. Демек, балалар шы-армасы е! алдымен таєырыптан басталады. Егер Ұдебиетті! басаа салаларында «таєырыбын айтпа, татымын айт» дер болсає, ал балалар Ұдебиетінде таєырыбын да айт дейміз. Рас, мұнда да оны игеру, кІркемдік еуат шешуші мағыз атєарады, алайда БІбек, балдыр-ан, Іспірімдер – дайынды-ы, білім еоры бар бар, Жмір мен Інерге Ізіндік кІзеарасы еалыптасаан оєырман емес. «сіп келе жатеан жас бала Ұрбір Іле! сайын та-ылым алып, сұлұлысаа кенеліп сааа еоймай, міндетті тірде білім алуы, таным аясын кеҗейтуі шарт. Сондыєтан да олар Ішін таєырыптыє, Ұсіресе, жаҗа таєырыпты! орны ерекше. Бір еуаныштысы – М.ұлімбаев осы ерекшелікті ерекше ескереді. Оны! шы-армалары таєырып байлы-ымен оєшаулана кІзге тіседі. Тіпті талай-талай таєырыптарда М.ұлімбаев ізашар, тұ!-ыш тірен салушы десек Ұділ, Мысал-а,азаєта жалпы спорт жІнінде Іле! аз болса, ұлімбаевты! «Шыныса! - шымыр боларсы!» суретті кітапшасы сол оласылыєты! орнын кҰдімгідей толтыр-аны даусыз.

Мұзафар ұлімбаевты! кІптеген Ітірік Іле!дері, ертегілері де осындай таєырып, таным жаҗалы-ынан ерекшеленеді. Оны! Іле!дері білдіршіндерге, балдыр-андар-а, Іспірімдерге арнал-ан болып айєындалып, айрыєшаланып тұрады. Сондыєтан да оны! Іле!дерінде

мол білім, алуан Жмір шындығы Ұдіс-тҰсілдер тірлі тірлілігі, жанр байлығы кездесіп отырады. Бм-ан жо-арыда талдан-ан туындылары бір куҰ десек, таразыланба-ан талай-талай ертегі, ағыз, ойын Жле, жұмбақ, жағылтпаштары тағы ай-ақ.

Балалар асыны М.ұлімбаев саламынан ту-ан жағалыстар мұнымен шектелмейді. Оны! Жтірік Жледері мен Ұн-Жледері де – арайы Ұгімелеуді тілейтін ауымды салалар десек, асын «адас атаулары» мен «сарама-сарсы сызық сәздерінде» де талап биігінен табылады.

Кітап – жеміс ағашы

КҰрді! талай аралап
МҰуелі жеміс бағшасын.
ТҰттілерін тағдап ап,
Жемісін талай татқасы!
Зағым тіссе, ал бірақ
Ағаш сарлар семер де.
Жылдағыдай балбырап,
Жемісі саята Жнер ме?!
Кітап та – алма ағашы
Жемісін біздер теретін.
ТҰтті алмаға балашы
Кітабыңны! Ұр бетін...

Екі бм-ы

(ертегі)

Екі бм-ы иен жайлау, кәк белде
Емін-еркін жайылыпты кәктемде.
Ұдеті қой кейбіреуді! желігіп
Есіретін майға тойып бәккенде...
Бігін естіп ессіздерге кәлсек те,
Екі бм-ы таласыпты бір шәпке:
- «зім жеймін, шәпті бұрын кәргенмен,
Тәк бермеймін сендей сығар ішекке!
- Бұрын келген сен бе екенсі!, мен емей,
Аулақ жәрші, тіл тигізіп шенемей.
«зім жеймін, - деп екінші біреуі
Жасыл шәпке жабысыпты кенедей.
Еселесіп, керілдесіп екеуі
Сарт-сұрт, сарт-сұрт мейіздесе кетеді.
Шегініп кеп соқтықсанда от шығып,
жанатады, ісіреді шекені...
Бірі біліпкешірмейдіріне,

«зіні! де сарамайды тіріне.
 Еті ызып, ыза буып ессіздер
 Мійіздесіп, сізісіпті кніге.
 Мійіздері ілінісіп салыпты,
 Ажыраспае болып кїшін салыпты.
 - үрлі-берлі ыр-асыпты, тартысып,
 үлі кетіп, аястары талыпты.
 Кім бар дейсі! келер кїнін болжа-ан,
 Бір топ а!шы саре бопты олжа-а.
 Бїкіл ауыл бір тойыпты жас етке,
 Екі бм-ы еті аз-антай салжа ма?!

Он саусае

Жал-ыз саусае тіпті де, °ш сауса-ым орамды,
 ёстай алмас жіпті де. Жїгіртеді саламды...
 Екі саусае бірікті, «нерлі екен он саусае!
 Ине сол-а ілікті. жала салсае, жол салсае...

МҰншік апай

Мастан еткен мектебі, Жауды! бетін тойтар-ан,
 Бестік толы дҰптері. Елді! кегін сайтар-ан.
 Білім ермар бала-а МҰншік апай – батыр ыыз,
 Жұрт ыыз-а сара-ан. Ардақтаймыз атын біз.
 Со-ыс бұлты тҰнгенде, ёссап МҰншік апай-а,
 Серік болып ерлерге, «сіп келе жатырмыз.

Дала баласы

Бес жасынан ат ерла-ында ойнайтын,
 Ае шабаеша Ертіс суын бойлайтын.
 Мен баласы даланы! Жеті тінде бес жїз сойды! тїс – кейпін
 Бес саусаестай тїгендейтін, тїстейтін
 Мен баласы даланы!
 Ат їстінде Ұн шырғасам Алтайдан,
 Ае Жайыста еуанып ел, марғай-ан,
 Мен баласы даланы!
 Мұздан тҰсек, сардан кҰрпе жамылар,
 КҰк дауылда, ае жауында жадырар
 Мен баласы даланы!

Сұрастар мен тапсырмалар

1. М.ўлімбаев балалар-а арнал-ан еандай журналды басаарды?
2. М.ўлімбаевты! еандай Ұле!дері бар?
3. «Екі бм-ы» атты ертегіні оеу, баяндап беру.
4. «Кітап жеміс а-ашы» атты Ұле!ін жатеа айту.

Бердібек Соєпаєбаев

(1924 - 1992)

Мені! атым жожа
(Хикаяттан Ізінді)
Он жетінші тарау
Бір сҰтти кез

Кешегі кiнi бой-ы балыс аулаудан кейiн тмяс серiппей еатып
мйыстап салаппын.ўжем жмлсылап оатты.

- жожа, жожатай,ўкем – ау,сен бiгiн саба-ы!а бармаушы ма едi!?

КJзiмдi ашып алып, сабыр-а са-атса еарасам, сегiзге он бес – ас
минут еал-ан екен. Атып тiрегелiп, тез киiндiм де, бет – еолымды
шайып жiберiп, бiр кесе айранды тiкемнен тiк тыр-ан кiйде еотара
салдым.Кеше титыстап келiп, сабае еарау-а мршам болмап едi.Бiгiнгi
болатын пўндердi сумка-а асы-ып салып алдым да, мектапке
жiгiрдiм.ја!ырау со-ылап кетiптi.Бiрiншi сабае орыс тiлi болатын.
Анфиса Михайловна сыныпеа кiрiп барады екен,тасырлатып жiгiрiп
келе жатсан менi кJрiп, тоетай еалды. Мм-алiмдердi! iшiнде бұл Jзi –
алтын адам. Былтыр бiздi! мектепке педучилищенi бiтiрiп келген.
Жазда барып институтса сырттай оеу-а тiсiптi.

- жадыров, немене,мйыстап еал-ансы! ба? Тоета, галстугi!дi тiзе.

Омырауымды сипалап таппа-ан галстугiм, сJйтсем, иы-ыма
шы-ып кеткен екен. Бұрын ўкеп, орнына еойдым да, зып
берiп,сыныпеа кiрдiм. Балалар дiр етiп тiрегелдi.

Ма-ан емес, ўрине, артымда келе жатсан осытушы-а ермет
кJрсеткендерi -ой. Бiрае мен оны басааша сабылдадым.Бiр секундса
кiдiрiп, мрнымды кJкке шiйiрiп, ма!-аздана еалдым да, еолымды
кеудеме еойып, тўжiм еттiм.Мрным балаларды! ерметiне
сыпайыгершiлiкпен еайтарыл-ан жауап болды да шыеты. Балалар да
кiлiп жiбердi. Анфиса Михайловнаны! еас – саба-ан а!дамаеа, артама
жалт бмрылып еарап едiм, оны! да кiлiмсiреген жiзiн кJрдiм.

«ўй, жадыров, шы-армайтыны! жое – ал» дегендей Анфиса
Михайловна жымыып, басын шайсап еойды.

Адам жанаын ол керемет тiсiнедi.

Мастан-аным емес, сыныпта-ы орыс тiлiн тўуiр бiледi дейтiн
оеушынын бiрi менмiн. яткен жылды! барлыс тоесанында да бұл
пўннен ауызша, жазуша ыл-и «бестiк» ба-алар алдым. Анфиса
Михайловнаны! менi тўуiр кJретiндiгiне, мiмкiн бұл да себеп шы-ар.

Жа!а сабаеты тiсiндiрiп бол-аннан кейiн, ол:

- Ал, балалар, Пушкиннi! «jыссы кешiн» жаттап келдi!дер -ой? –
дедi.

- Жаттап келдiк.

- Тўтей, мен айтайыншы!

- Мен айтам!

- Анфиса Михайловна, менен смра!ыз, - деген дауыстар бiрiн –
бiрi баса кJктеп, жамырап кеттi.

Сендер дұл осы сұттегі жожекеңіңің халін білсеңдер етті. Менің кеше сабаға сарауға мұршам болды ма? Ұйге ел орынға отыра келіп жеттік...

«Ұйысы кешті» жаттап келмек тігіл мен ондай тапсырма берілгенін ұмытып та кеткем екем. Есіме мұғалім айтқан да ғана тісіп, бйірімнің тіп жаңы сып еие еалды. Массара! Сұрай еалса, массара болдым - ау!

Анфиса Михайловна тағтаға шағырып сұрай бастады. Ұуелі: «Балабекова» - деп, Жанарды атады. Жанар сабаға дайындалмай келуші ме еді:

*Буря мглою небо кроет,
Вихри снежные крутя, -*

деп, бастады да, сыдыртып, тосталмай айтап шықты.

- Жарайсың, Балабекова, отыр.

Жарайсыңды, Жанарға ішімнен мен де айтып жатырмын.

«Япыр – ай, енді мені шағырып еалмаса игі еді. Жазған басым кеше осы Ұлеңді бір жапыраға еаған кжіріп, балыға ала кетсем ғой, ерігіп демалып отырғанда, теп – тез жаттап алам».

- Тұрсынбайев, - деді мұғалім.

Менің желемнен еылеііп, арт жағымда отыратын Жантас орнынан тірегелді.

- Буря мглою...

- Тағтаға шығып айт.

- Бұрібір емес пе?

Ох, сұмпайы Жантас. Сұмпайысың сарай ғұр. Партаның астына кітап ашып еойып, бір кжізі мұғалімде болса, бір кжізімен соны сығалап тұрмағышы ғой. Ұйтіп кјрген кјнім еұрсын да. Жантастың пасыға еулығна жем бола еоятын адам Анфиса Михайловна емес.

- Тұртіп жұрттың бұріне бірдей. Тағтаға шығып айт, - деп ол дегенінен саятпады.

Жантас мұрнын ұғалап, тырп – тырп басып, тағтаға шықты.

- Ал енді айт.

- Буря мглою...

- Жантас осыны айтты да, жым болды.

- Дальше?

- Мұғалім, мен жаттамай келіп едім...

- Неге жаттамадың?

- Диірменге барам деп... уағытым болмай... Анфиса Михайловна Жантасқа біраз сарап тұрды да:

- Мүмкін орныға барып айтатын шығарсың? – деді. Біз ду кјліп жібердік.

- Отыр, Тұрсынбаев. Осымен, міне, екінші рет «екілік» баға алып отырсың. Ұйге берілген тапсырманы орындамай келгеніңмен еоймай, еулыға басып, мұғалімді алдамаға боласың. Бұны жаман. Білсең білемін деп, білмесең, білмеймін деп, шынықты айт.

Сол керек залым Жантас. Кірмегені! ғара жер, сауап болды. Біреуді атыстырып, зымияндығ ойла-анша, сабағ оғыса! болмас па еді.

Бір ойым осылайша Жантасты табалап, жетісіп жатса, екінші ойым тәлемнен тас ерлауын кйткендей ірейлі халде. «јазір тағта-а сені шағырса, сайтесі!? Сен не деп сылтау айтасы!. Сұлтан екеуіміз балығ аулап, ғарағшылығ жмірді! ғамын жасаумен болдығ демекшімісі!?!».

- Жағанов, - деді мұ-алім.

Та-ы бір ғатерден жаным ғал-андай «уS» деп, демімді шы-ардым. Мені! байғауымша, Ұр мұ-алімнен сабағ сұрау тҰсілі Ұр тірлі. МҰселен, Майғанова тізімні! басынан тәмен ғарап ғуалай сұрайды. Онысы біз ішін рағат. «зі!е дейін неше оғушы ғал-анын, сенен ғашан сұрауы мїмкін екенін біліп отырасы!.

Ал Анфиса Михайловна жйтпейді. Алфавитті ғуалай, тҰртіп сағтамай сұрайды. јазір тізімні! басында-ы біреуді атаса, одан со! со!-ы жа-ынан біреуді атайды. Бїгін сұра-ан адамнан ерте! та-ы да сұрауы мїмкін. јысғасы, ол кімнен сұра-ысы келсе, содан сұрайды.

Мені! ендігі бір іміт арғаным оғуырау іні болды. Шіркін-ай, сол сы!-ырлап оға берсе, жаным ғалар еді-ау. Келесі жолы «јысғы кешті» ғатырып жаттап келіп, бірінші болып айтар едім. ғне, мұ-алімдер бәлмесіні! есігі ашыл-андай болды. ДҰу де болса, бұл шығған кезекші Ұйел. Жмдырығтай -ана сїйкімді сары жез оғуырау соны! олында. јазір сы!-ырлап оға береді.

Жоғ бұл шығған кезекші емес кїрінеді. Басға біреу болды. Япырай, сырығ бес минут уағыт ендігі жтсе керек еді -ой. Бұл мұнша не-ылып созылып кетті. ғлде кезекші Ұйел тысға шы-ып кетіп, біреумен сәйлесіп, тұрып ғалды ма. ғне оғуырау... Жоғ бұл арба екен жтіп бара жатған.

Жағанов та зулатов айтып шығты. Бмны! бҰрі бїгін тез айғыш болып кеткен екен. Мұ-алім е!кейіп, о-ан ба-а оғып жатыр. Жаным ғылпылдап тырна-ымны! мшына келді. «Енді кімді шағырар екен?».

- жадыров...

тәбемен шатыр етіп, жай тіскендей болды. Не істерімді білмеген ме!іреу халде орнымнан сїйретіліп тірегеле бердім. Ма!дайымнан бмре етіп, суығ терім шы-ып кетті. Ох, шіркін-ай адам жмірінде сипаттап айту-а тілі! жетпейтін неше алуан бағытты минуттар бола береді-ау. Соны! бірін дҰл осы сҰтте бастан кештім. Мен лҰм деп ілгергенімше, дҰлізден оғуырау іні сы!-ырлап оға бергені. «УS!»

- Жарайды, отыр жадыров. Сенен басға жолы сұраймын, - деді Анфиса Михайловна.

Буын-буынымнан Ұл кетіп, орныма сылғ ете ғалдым...

Сұрағтар мен тапсырмалар

1.Бердібек Срепағабаев балалар Ұдебиетіне ғандай ілес оосты?

2. «Мені! атым жожа» атты хикаятта-ы жожаны! Ұркеттері жайлы айтып бер.

3. жожа еандай оеушы? Со-ан байланысты оны! мінез-елыетарына мінездеме жаса.

4. «Мені! атым жожа» атты хикаятты толые оеып, баяндап беру.

Мұса-али Масатаев **(1931 – 1976)**

Масатаев Мұса-али Сілейменұлы езааеты! Ұйгілі аеыны. Ту-ан жері – Алматы еаласы. балалые бал дҰурен со-ыс жылдарыны! ауырлые таусыметімен тмспа-тмс келеді. үкесі Сілеймен со-ыста еза болып, анасы На-иман Мұса-алиды! Жкшесін баса ту-ан Ыш млды Жзі асырап, жеткізген. Мұса-али орта мектепті интерната жатып бітірген. Ол е!бекке ерте араласып, ауылдые ке!есті! хатшысы, мектепте мұ-алім болып істейді. Содан Нарынгол аудандые газетіне орналасып, еаламгерлікке ден еояды. Мұнан со! «Егемен жазаестан», «Жмлдыз», «МҰдениет жҰне тмрмыс» журналдарыны! редакциясында, жазаестан Жазушылар ода-ында еызмет атеарады.

Мұса-али Алматыда-ы езае Ұдебиеті мен Јнеріні! еаймаатары шо-ырлан-ан ортада Јткерген аз -ана жылдар ішінде Јзіндік дара Ынін, суреткерлік еайталанбас дарынын танытып Јнімді е!бектене білді. Оны! «Армысы!дар достар», «јарлы-ашым келді! бе?», «Аеулар мйыета-анда», «Шуа-ым мені!» атты жыр жинаатарын кЈзіні! тірісінде жариялап Ылгерді.

Ал, со!-ы жылдары аеынны! «Жылап еайттым Јмірді! базарынан», «Жырлайды жірек», «Аеуды! еанатына жазыл-ан жыр» атты жинаатары басылып шыеты.

Мұса-али поэзиямыны! еайнар кЈзі, шабыт тм-ыры – елі, Јскен жері. оны! та-дыры, замана тынысы, замандастарыны! арман-а!сары. Осыны! бҰрін Мұса-али жас дарын-а тҰн еайталанбас шеберлікпен, тҰірді! та!дайынан тЈгілгендей поэтикалые мінсіз Ылесіммен, Ұр жірекпен тіл табысар сыршыл да шыншыл сезіммен, нҰз поэзия-а

–ана тҰн бейнелі образдармен бедерлеп, Жшпес Жнер деҰгейінде туындатып отыр–ан.

Аеиые асын МҰса–алиды! ЖлеҰдері мен поэмалары мҰды, сай–ылы, Жкінішті тірінде келеді. Дегенмен оны! туындыларыны! балалар–а арнал–ан тұстары да жоє емес. Соларды! еатарында «Ұліппе», «Интернатым мектебім», «Бесік жыры», «Болмасын со–ыс, болмасын» атты ЖлеҰдерін атауымыз–а болады.

МҰса–алиды! бұдан баса да ЖлеҰдерінде жас Жспірімдерді отансҰйгіштік, Жміртанытарлые, сай–ылы кіндерде еске саларлые ЖлеҰдері де бар. Асын тіл, ту–ан жер туралы да жырла–ан.

Тұтастай ал–анда, МҰса–алиды! езае балаларына арнап жаз–ан ЖлеҰдері Жзіні! таеырыбы мен мазмұны жа–ынан тартымды болып келеді.

Ұліппе

Бар кітапеа бас бол–ан
Ұліппе - ылым а–асы.
Ұліппеден бастал–ан
Даналыеты! данасы.
Мектебі! мынау, класы!,
Осында он жыл тұрасы!,
Тарыдай болып кіресі!,
Таудай болып шы–асы!.

Интернатым – мектебім

Оеимын ордамда,	жолымнан жем берген
Интернат – мектебім.	жозымды са–ыным.
Азамат бол–анша,	Осында ер жетем,
Аларым кҰп мені!.	Отаным – кеҰ мекен.
Аяулы мекенім,	ЕҰбекпен, Ұніммен,
Оеимын, жетемін.	Елімді тербетем
Ту–ан жер, кей-кейде,	Интернатым - мектебім
Са–ынып кетемін.	Жадыра–ан кҰктемім!
Са–ыным ауылды,	
Баурайын тауымны!.	

Болмасын со–ыс, болмасын!

Ае еозым мені!, ае бҰпем,	Кенмесін ол кін келмесін,
Айнала! нұрлы бае мекен.	ТҰнбесін еатер, тҰнбесін!
Абыржымай жат, кҰкем.	Со–ысты! Жрті жанбасын,

ўлди, Ўлди, ае бўлем.
Мастаным мені!, аппа-ым,
Тўмансыз атсын ае та!ы!;
Мазасыз мына -аламда,
жатар кўп Ўли адам-а...
Ае ерсымнан амалсыз
Адасып мен еалам ба?

Сўбилер жетим еалмасын!
Есигине Ўр йиди!
Бесигине сўбиди!.
Мў!гилік баеыт орнасын,
Болмасын со-ыс, болмасын!
Мў!гилік баеыт орнайды,
Болмайды со-ыс, болмайды.

Бесік жыры

ўлди,
ўлди,
Ае бўлем,
ейыетай -ой, ийыета,
Жат балам.
Мў!гилік сені тербеуге,
Мў!гилік бесік саета-ам.
Кіндер де мўнда жоє, балам,
Та!дар да мўнда атпа-ан.
Тісіріп сўуле тінекке,
Жат, балам,
ўлди, ае балам.
Сор да жоє мўнда, бае та жоє.
Атае та. ермет, да!е та жоє.
Жетпейді мўнда Јсек те,
Жетпейді са-ан атсан оє.
ўлди, Ўлди. ае балам,
Мў!гилік тыныш жат, балам.
Жоє мўнда кїрес, ерегес,
Кіншілдік, еулые, тўбелес.
езі!дей мўнда – кўп елес,
Ае балам, жал-ыз сен емес.

ейыетай -ой, балам, шошынба.
Бауыры!, жары!, досы! да,
А!ды-ан жауы!, еасы! да,
То-ысар бўрі осында.
ейыетай -ой балам, шошынба.
Шулама, орман, ке! дала,
Баламны! алма мазасын!
Тербетіп тұрам мен -ана,
Мў!гилік жанны! азасын.

ўлди,
ўлди,
Ае пенде,
Тыныштые тауып, жат менде.
емирді еалай сыйласа!,
елімді сондай жат кўрме!
Баурыма мў!гі саета-ан,
ўлди,
ўлди,
Ае балам...
ўлди...
ўлди...
ўлди-ай!..

Сұрастар мен тапсырмалар

1. Мўса-али сандай аеын?
2. Мўса-алиды! Јле!дері сандай тасырыпта жазыл-ан?
3. Аеынны! сандай жыр жинаестары бар?
4. «Бесік жыры», «Интернатим мектебим», «ўліппе» атты Јле!деріні тўрбиелік мўнін тісіндіру жўне жаттау.

Тўманбай Молда-алиев

Ендігі бір балалар Ўдебиетіні! Јкілі – Тўманбай Молда-алиев. ол таланты ерте таныл-ан аеындарды! бірі ретінде елуінші жылдарды!

орта кезінен кінделікті баспасыз бетінде жарияланған оны! Жлдері Жз осырмандарын баурап алды. Оны! Жлдеріні! адам сезімін, оны! кжіл-кйін, жастығы! ерпия сырын шынайы бейнелеуімен байланысты. Жастығын, махаббатын, туған еліні! табиғатын, кктемін жырлады. Осындай жағдайда шын сезімді, адамны! ккейін жарып жетін сйіспеншілік сырын асап отырған сауым, Әсіресе, асынны! Жзі сияғы еркін ойлап, еркін сйлеуге ұмтылған оны! ербы буыны Тұманбай Жлдерін ду ктеріп ұкетті. Ол Ұдебиетке осылай жастығы!, махаббатты!, кктемні! жыршысы болып енді.

Барлығы жасы асындар сияғы Тұманбай Жмірі де оны! Жлдерінде. Оны! туған ауылы, Жскен ортасы, крген Жмірі, Отан, ел, адам сйю сезімдеріні! салыптасуы жайлы мұліметтерді асын шығармалары бізге толығырақ береді. Оны! лирикалығы саСарманы балалығын соғысты! ауыр кезінде жткізген, содан жанына ұмытылмас жара тіскен жас адамны! кжіл кйін бейнелейді. өмір сйгіш ақ кжіл жасты! бойындағы мұ! да, ойлы сезімталдығы та содан туады. Жаны жайса! адамдар алағанында, мейірімді ана бауырында, Алатауды! сұлу табиғаты ершағында Жскен жастығы Ұсемдікке, сұлулығына табыну сезімдері де салай туғанын ағару еіын емес. Осы! бұрі кейін асын Жлдеріні! негізгі тағырыбына айналды. Ол адамды, жастығы, Отанды талмай жырлады.

Тұманбайды! асындығы жолы – тынымсыз ізденісті! жолы. Ол осы жолмен ілгерілеп, кемелдену кезеңіне аяғы басты. Оны! Жмірі, Жмірді тануы, сйлеуі, ұғымы – бұрі Жл!. Сонымен бірге оны! балаларға арналған Жлдері де бар. Атап айтар болсақ «ұлди», «Бала кінні! достары», «ёлыма», «Гілдерді сатпағдар», «Бала кінге барайығы», «Кктем келсе ерстар сайрап» т.б.

КЖне бесік жыры

Он шырақ кждім, бұрін де
Алды ғой сайтып бір ердай.

Сен келді! та-ы Жмірге,
ўлди, Ўлди, Ўлди-ай!
Аспанда бұлттар тұтасып,
ўлі де тұр -ой жылжымай.
Сен кїлсе!, салам бір тасып,
Сағтасын сені бір еңдай.
жалтырап то!ып барамын,
Та-ы бір кїлші, бїлпешім.
ўже!ні! аппағ тая-ын
жолы!а мұстар ма екенсі!?!
мұрбанды-ы!а шалайын
Жолы!а сені Жзімді.
Бір кЖріп еана еалайын
Сен атса мінген кезі!ді.
Барымды беріп ба-амын,
Анарды! сїті сұйылса
Арманы бар ма ана!ны!,
Топырағ сенен бұйырса.
Жїрерсі! кЖпті! бірі боп,
Сағтасын сені бір еңдай.
Артымда еалшы тірі боп,
ўлди, Ўлди. Ўлди-ай!

Сұрастар мен тапсырмалар

1. Тұманбай Молда-алиевті! еандай Жле!дерін білесі!дер?
2. Асынны! балалар-а арнал-ан Жле!деріне талдау жаса!дар.
3. Асынны! жастығ туралы Жле!дерін мўнерлеп оғу, жатса айту.

Мекембай Омармлы (1949 жылы туыл-ан)

Мекембай Омармлы 1949 жылды! 9 а°пан кїні Ташкент облысы, ¼ыбырай ауданы, Тїзел елді мекеніне °арасты Таукент аулында ту-ан. 1971 жылы Низами атында-ы педагогикалы° институтты! °аза° филологиясы факультетін бітіреді.

О°ытушы-Ўдіскер. Бастауыш сыныптар-а арнал-ан рн бір о°улы°ты! жўне Ўдеби, -ылыми-танымды° кітаптарды! да авторы. А°ын «¼аза° Ўдебиеті» газетіні! , Алматыда болып Еткен халы°аралы° айтыстарды! жўне Орта Азия бахшылар бай°ауыны! жїлдегері. ғзбекстан Жазушылар мйымыны! мїшесі. Сонымен °атар балалар Ўдебиетіне де мол їлес °ос°ан а°ын Ўрі жазушы болып табылады.

Тўуелсіздік жылдарда-ы езағ балалар Ўдебиеті

Біігінгі тада ғазаға балалар Ұдебиеті не берді, біз балалар Ұдебиетіне не бердік? Осы сұраға Ұзін балалар Ұдебиетіні, асын- жазушысымын дегенні, ғай-ғайсысын ойландырса керек.

Енді балалар Ұлеміне жаға дарын болып келген Нұрлан жалғаны, «Жыл он екі ай» атты кітабы. Жас асын жинағыны, алғашғы бетін:

*Берсем саған тҰттыні,
Дереу жерсі, балағай.
Ұреніп ап
Ұр кіні:
- Берші дерсі, ағатай!*

«Балаларға базарлығы» деген алғашғы жыры бірден жас осырманды баурайтыны аныға. негізінде балабағша мен мектеп оқушыларыны, тіменгі сатысына арналған Ұледер, санамастар, жаылтпаштар, жұмбағстар, мысалдар енген.

Балалар поэзиясындағы жастар емес, кҰдімгі кҰрі тарландарымыз Асғар Оразағын, Ескен Елубай, Асылбек Шаяхмет жас жеткіншектер ішін жазу кішкентай шарау демей, тҰп-тҰуір жинағстар берген. Оразағынны, «Жеткіншек» жинағындағы ағынны, балаларға деген шығармашылығы талантыны, тірлі-тірлі ғырлары танылады. Жеткіншекті, беташарын «Елтағам», «Кік туым», «Ана тілі» деген іш жырмен ашыпты. Бұл ұлттыға белгілеріміз шындығында балаларға арналған. жинағстарды, алғашғы беттерінен алса ғмбағм.

ғтымды шығармаларды, бірі – Ағила Сауранны, «Сигырлы ғазына» ертегі кітабы. Ертегілерді оғи отырып, жазушыны, Батыс, Шығыс Ұдебиетінен хабары барын білсе болады. Ал енді бір ғмштарлығы нҰрсе ілкендерге жазатын жазушыларымызды, балаларға бет бұрғандығы. Ахат Жағсыбаевты, «Балалыға пен даралыға» деген жинағы ұл-Ұкеге, ғыз-анаға ғарап Ұседі. Даналарын ардағтаған елміз. Ғабиден Мұстафин, Мұзафар Ұлімбаев, Ұбілхан жағтеев, Ұлкей Марғұлан, жасым жағсенов, жадыр Мырзалиев ұлы жазушы, балалар

Ұйдебиетіні! кҰшбасшысы, Ұалым, суретші, батырды! балалығша-ы туралы оғу жас Ұркенге Ұте сажетті емес пе.

Балаларды! жас ерекшеліктерін, ойлау, ғабылдау ғабілеттері ескеріліп, кітаптар жҰйелі тҰрде, серия-серия болып шығарылып жатыр. Міне, сондай е!бектерді! бірі ғаламгер Пернебай ДҰйсенбинні! «Ұн салығызшы, іже!» деген повестер мен і!гімелер жинағы жіне «Елгезек ертегілер елінде» деп аталатын повесть-фантазия мен ертегілерінен тұратын жинағын атауға болады.

Пернебай ДҰйсенбин талантты жазушы. Балаларға не туралы, ғалай жазу керек екенін жағсы біледі. «зі ауылда мектепте жұмыс істеді. Сондыған болар, оны! шығармаларында балаларды! шынайы жан дҰниесі бар. Оны! АлдаркҰсе туралы хикаясы Ұнемі ізденісте жҰргенін кҰрсетеді.

Ал екінші бір атап Ұтетін кітап 1/4ымбат Ұбілдағызыны! «Ай сайын Ұсіп келемін» деген Ұле!дер жинағы. Міне, балаларға арналған кітап осылайша кҰркем безендірілуі керек дер едім. Ресейден, Еуропадан балаларға арнап жарығ кҰретін кітаптар де!гейінде екен. Ағын мен суретші кітапты! тартымды шығуына кҰп е!бек сі!ірген.

*ЖҰземіз балығтай,
СҰғиміз жалығпай.
Жағалай жатамыз,
1/4ым болса, мамығтай. /»Жаз айы»/
Ен далаға жауған ғар,
Аппағ болып жатады.
Ал ғалаға жауған ғар,
Лезде-ағ кірге батады. /»КҰміс ғар»/*

1/4ымбат тағырып таба білген, баланы! нзік жанын тҰсінеді, бала болып кҰле алады, бала болып ойнай-ойлай алады.

Ендігі бір балалар жазушысы – Шікен КҰмісбаймлы деген е!бекғор жазушы. Шікен де ауылдағы кҰп жылдар бойы мұғалім болып, балаларды! мінез-ғұлғына ғаныған ғаламгер. Соны! жемісін ол жылда беріп келеді, жылда бір кітап шығарады. Оны! «Айдын кҰлді! ағулары» атты кітабы хикаяттардан, і!гімелер мен ертегілерден,

пьесалардан тұрады. Шікен Емірді жағсы біледі, сондықтан да кез келген тағырыпқа барып, ойдағыдай игере білген.

Белгілі балалар ағанын тепберген Арыпбекұлыны! 2004 жылы «Ұмытылған жұлпыз», «Ұпия оғұлы» атты екі жинағы шығарылған. Талантты ағын туралы көп айтуға да, талдауға да болады. Шектеп, тұжырып айтсақ, оны! ізденгіштігі балалар Елеіні! көкжиегін кеңейтіп келеді.

үсем безендірілген Нағашыбай Мұсағатовты! да жинағы балаларға айтар ойы бар дініе. ғстаз-жазушы Тауға Рымжановты! «җарабек ШҰки- Жамал жҰне Шайтандар» ертегі-повестерінен ғмралған жинағы да бала көзілінен шығатыны анық.

Жалпы, соңғы жылдары балалар Ұдебиетіне арналып жазылған шығармалар кітап етіп бастыру дәстүрі беле! алған. Біз келешекте оған көмекші ғмралымызда балалар Ұдебиетіне арналған шығармаларды зерделеп, лайықты деген ғадау-ғадаутуындыларды! Ұзектілерін енгізіп барамыз.

Тест сұрағтары

1. Кел, жастар біз бір тірлі жол жабалығ,
Арам, айла, зорлығсыз мал табалығ.
ғшпес Ұмір, таусылмас мал берелік,
Бір білімді данышпан жан табалығ. – деген Еле! жолдары
Шіккірімні! ғай Еле!інде кездеседі?
А) Жастарға

- В) әмір
 - С) Насихат
 - Д) Талап пен ынсап
2. С.Кәбеев 9ай кітабына 32 та9ырып9а Ғле9дер мен і9гімелерді жазды?
- А) 9лгілі тіржіма
 - В) Жусан
 - С) 9лгілі бала
 - Д) 14аза9 хрестоматиясы
3. «Шал мен балалар» деген і9гімені9 авторы.
- А) С.Кәбеев
 - В) Ы.Алтынсарин
 - С) ә.Тұрманжанов
 - Д) М.Фуезов
4. С.Кәбеевті9 і9гімесін тап.
- А) 14ыпша9 Сейіт9ұл
 - В) 14айырымды бала
 - С) Ананы9 хаты
 - Д) Батыр 9ыз
5. «Талапты-а», «Шікірт ойы» Ғле9деріні9 авторы.
- А) Б.Майлин
 - В) С.Торай-ыров
 - С) І.Жанс-гіров
 - Д) С.Дәнентаев
6. Б-гіндегі жастар-а о9у міндет,
Тек 9ана о9уменен Ғнер білмек.
әнер-білім, адалды9, ар, намысты,
Жоятын наданды9 9ай емсіз індет, - деген -зінді С.Торай-ыровты9 9ай
Ғле9інен алын-ан?
- А) Со9ыр оспы
 - В) Талаптылар-а
 - С) Шікірт ойы
 - Д) О9у
7. С.Торай-ыровты9 Ғле9ін тап.
- А) Бір баланы9 тілек батасы
 - В) 14ыз-ыш 9мс
 - С) Маузер
 - Д) Жұмыскер мен жазушы
8. «Ауры-ан арыстан», «Екі теке», «Кәзі тойма-ан ит» деген Ғле9дерді9 авторы.
- А) С.Торай-ыров
 - В) С.Кәбеев
 - С) С.Дәнентаев
 - Д) М.Фуезов
9. «Бандыны 9у-ан Хамит» шы-армасыны9 авторы.
- А) Б.Майлин

- В) С.Сейфуллин
С) С.Мұанов
Д) М.Фуезов
10. Жабысайы^о Енерге,
Ынты^опай ^оарап Елерге,
«зіміз керек демесек,
Керек деп бізді келер ме? – деген Еле^і жолдары С.Денентаевты^і ^оай
Еле^іінде мшырайды?
- А) Талап
В) Бозтор-ай
С) Ауыр-ан арыстан
Д) Замандастар
11. «Байшмбар», «әтірікке бйге» деген Еле^і мен поэманы^і авторы.
- А) С.Сейфуллин
В) І.Жанс-гіров
С) Б.Майлин
Д) А.Байтұрсынов
12. І.Жанс-гіров 1930 жылы балалар -шін ^оандай е-бегін бастырды?
- А) Жетісу, Малта
В) Жастар-а, Шіркей
С) Малта, Шіркей
Д) Жұмба^о, әтірік
13. «Ба^оташыны^і баласы» і-гімесіні^і авторы.
- А) С.Мұанов
В) М.Фуезов
С) Б.Майлин
Д) Ы.Алтынсарин
14. М.Фуезов 1928 жылы ^оандай шы-арма жазды?
- А) Сұр
В) К-шік пен мысы^о
С) К-ксерек
Д) Екі еріншек
15. «Балалар-а базарлы^о» атты туындылар ^оай жазушыларда
мшырайды?
- А) А.То^ома-амбетов, І.Жанс-гіров
В) Б.Майлин, Ы.Алтынсарин
С) С.К-беев, С.Торай-ыров
Д) М.Фуезов, С.Мұанов
16. Білген сайын келеді біле бергім,
Біле беру емес пе тілегі елді^і.
Белден асса^і, алды^іда бел к-рінсе,
¼ызы^{оо}аннан келмей ме ж-ре бергі^і? – деген Еле^і -зіндісі Ас^оарды^і
^оай Еле^іінен алын-ан?
- А) Тап^оаны білім емес пе?
В) Білім

- С) Оушы
Д) А-асыны! жауабы
17. Ж.Жабаевты! балалар-а арап жаз-ан Ғле!і.
А) Шікірт балалар-а
В) Шікірт ойы
С) Оушы
Д) Білім
- 18.ә.Тұрманжановты! « $\frac{1}{4}$ ас^оыр мен сада^о» атты аудармасы кімнен алын-ан?
А) Изовтан
В) Лермонтовтан
С) Пушкиннен
Д) Толстойдан
- 19.Бар кітапса бас бол-ан
ўліппе - ылым а-асы.
ўліппеден бастал-ан
Даналысты! данасы, - деген ызінді ыай аынны! Ғле!інен алын-ан?
А) М.Маатаев
В) Т.Молда-алиев
С) ә.Тұрманжанов
Д) М.Ғлімбаев
20. «Бала кінні! достары», «ёлыма», «Гїлдерді сатпа!дар» Ғле!деріні! авторы.
А) Ғлімбаев
В) КҒбеев
С) Молда-алиев
Д) Тұрманжанов

Тест жауаптары

Бірінші тарау бойынша

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
а	с	д	а	а	с	с	в	а	в

Екінші тарау бойынша

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
В	В	С	Д	С	а	С	С	а	С

°шінші тарау бойынша

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
а	С	а	В	В	Д	а	С	В	Д
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
а	Д	а	С	а	В	а	Д	а	С

Пайдаланыл-ан Ұдебиеттер

1. Каримов И.А. Узбекистон, ХХІ асрга интилмоєда. Тошкент, «Узбекистон», 1999
2. Кадрлар тайїрлаш Миллий дастури «Баркамол авлод Узбекистон тараєсиїтининг пойдевор» Тошкент, 1997
3. Ахметов Ш. «јазає балалар Ұдебиетіні! очеркі» Алматы, 1965
4. Ахметов Ш. «јазає балалар Ұдебиеті» Алматы, 1979

5. Абдувалитов Е. Досымбетова С. Дуйсебаева Д. Бектаев А. «Ўдебиет» (6-сыныпқа арналган оқулық-хрестоматия) Алматы, 2001
6. Молдаалиев Т. «Әлеумдер мен поэмалар». Алматы, 1990 1-том
7. Молдаалиев Т. «Мен де жиырма жаста едім». Алматы, 1976
8. Мағатаев М. «Асқудың санатына жазылган жыр» Алматы, 2001
9. Негимов С. Шешендік Ғнер. Алматы, 1998
10. Нысаналы А. 10-ша пайгамбар. Алматы, 1992
11. Ғалиев С. «Орындалган арман» Алматы, 1988
12. Ғманбаев А. Әлеумдер жинағы. I-II том. Алматы, 2005
13. Ғазақтың мағал-мәтелдері. Алматы, 2003
14. Ғаза балалар әдебиеті. Хрестоматия. Алматы, 1996
15. Табылдиев Ғ. «Ғыз-алдар». Алматы, 1990
16. «Ғаза Әдебиеті» газеті 2001-2007 жылдардағы саны

Мазмұны

1.Кіріспе.....	
2.Ауыз Әдебиеті – балалар Әдебиетінің алтын қоры.....	
Тұрмыс-салт жырлары	
Мағал-мәтелдер	
Жұмбақтар	
Жаңылтпаштар	
Ертегілер	
Шешендік сөздер	
Батырлар жыры	
Тест сұрақтары.....	

XIX ғасырдың екінші жартысындағы қазақ балалар Әдебиетінің дамуы

3. Махамбет Әтемісұлы.....
4. Дулат Бабатайұлы.....
5. Ыбырай Алтынсарин.....
6. Абай мұнанбаев.....
7. Тест сұрастары.....

XX ғасырдағы қазақ балалар Әдебиеті

8. Ахмет Байтұрсынов.....
9. Шәкәрім мұдайбердиев.....
10. Спандияр Кәбеев.....
11. Сұлтанмахмұт Торайғыров.....
12. Сәбит Дәненбаев.....
13. Мағжан Жұмабаев.....
14. Жәсіпбек Аймауытов.....
15. Сәкен Сейфуллин.....
16. Бейімбет Майлин.....
17. Ілияс Жансегіров.....
18. Мұхтар Әуезов.....
19. Сәбит Мұқанов.....
20. Асқар Төмеңбаев.....
21. Жамбыл Жабаев.....
22. Әтебай Тұрманжанов.....
23. Мұзафар Әлімбаев.....
24. Мұсағали Масабаев.....
25. Тұманбай Молдағалиев.....
26. Бердібек Соқпақбаев.....
27. Тәуелсіздік жылдардағы қазақ балалар Әдебиеті.....
28. Тест сұрастары.....
29. Тест жауаптары.....
30. Пайдаланылған Әдебиеттер.....

Содержание

1. **Введение**.....
2. **Фольклор – золотая фонд детской литературы ...**
 - Бытовые-обрядные песни.....
 - Пословицы.....
 - Загадки.....
 - Скороговорки.....
 - Сказки.....
 - Ораторские речи.....
 - Героические песни.....
 - Тесты

Развитие казахской детской литературы XIX века

(вторая половина)

3. Махамбет Утемисулы.....	
4. Дулат Бабатайулы.....	
5. Ыбырай Алтынсарин.....	
6. Абай Кунанбаев.....	
7. Тесты	

Казахская детская литература XX века

8. Ахмет Байтурсынов.....	
9. Шакарим Кудайбердиев.....	
10. Спандияр Кубеев.....	
11. Султанмахмут Торайгыров.....	
12. Сабит Дунентаев.....	
13. Магжан Жумабаев.....	
14. Жусипбек Аймауытов.....	
15. Сакен Сейфуллин.....	
16. Беймбет Майлин.....	
17. Илияс Жансугиров.....	
18. Мухтар Аvezов.....	
19. Сабит Муканов.....	
20. Аскар Тогмагамбетов.....	
21. Джамбыл Жабаев.....	
22. Утебай Турманжанов.....	
23. Музафар Алимбаев.....	
24. Мукагали Макатаев.....	
25. Туманбай Молдагалиев.....	
26. Бердибек Сокпакбаев.....	
27. Казахская детская литература в годы независимости	
28. Тесты	
29. Ответы на тесты.....	
30. Используемые литературы.....	

CONTENTS

1. Preface.....	
2. Folklore is the adden stock at childrens literature.....	
Traditional songs.	
Proverbs	
Purle rhymes	
Patters	
Fairy toles	
Oratory speech	
Heroic songs	
Tests.....	

Development of kazakh childrens literature of XIX-th century (the second part)

3. Makhambet Utemisov
4. Dulat Babatayuli
5. Ibray Altinsarin
6. Abay Kunanbaev
7. Tests.....

Kazakh childrens literature of XX-th century

8. Shakarim Kudayberdiev
9. Akhmet Baytursunov
10. Spandiyar Kubeyev
11. Sultanmakhmud Toraygirov
12. Sabit Dunentaev
13. Magjan Jumabaev
14. Jusipbek Aymautov
15. Saken Seyfullin
16. Beyimbet Maylin
17. Ilyas Jansugurov
18. Mukhtar Auyezov
19. Sabit Mukhanov
20. Askar Togmagambetov
21. Jambul Jabaev
22. Utebay Turmanjanov
23. Muzafar Alimbaev
24. Mukhagali Makataev
25. Tumanbay Mouldagaliev
26. Berdibek Sokpakbaev
27. **Kazakh childrens literature during independent years.....**
28. **Tests.....**
29. **The answers of tests.....**
30. **Utilized literature**